

Bacerdos

restitutionē statim faciendā: nec creditores ad dilationē dandā: **Rñ.** Dir. vbi s. q. discretus sacerdos pōt consciam suam firmare, ex eo q. intendat vtiliter gerere negociū creditoris, eo q. videt q. aliter nō pōt recuperare imppetuū vel nō ita cito rem suā. pōt si pmitrat bona fide satisfacere infra certū diem cōcedere dilationē. et peccatorē absolueret: vel aliam recipe pōt cautionē. Non tū consulo vt accipiat iuramentū: vt sic creditor recuperet qd ei debet et peccator nō recedat a p̄bytero despatus.

¶ Querit vlt. mo Dir. **¶** Vtrum in aliquo casu possit dispensare ecclesia cum aliquo: vtpote p̄ succursu terre sancte vel h̄mōi q. nō restituat qd alteri restitueret tenet? **¶** Do. dicit q. in his in quibz est peccatum mortale fm̄ p̄ceptum d. uinū vt in furto vel rapina et h̄mōi: vt. xiiij. q. v. penale. nō pōt dispensare ep̄s nec etiā papa vt dicit aliqui. quin p̄niam agat et restitutio fiat. extra de vsur. cum tu. xiiij. q. v. si quid. et c. multi. Et hoc dicit theo. In his vō in quibz est peccatum mortale fm̄ positiuū ius. et est cōiter ep̄s et inferioribz pape interdicta dispensatio. vt in exco. cato: vel irregulari: qui recipit b̄nificium. extra de cle. ex. mi. postulatis. nullus dispensare p̄t. vel p̄niam p̄stare: nisi solus papa. vel is cui sp̄aliter cōmiserit. Si vō nō est interdicta dispensatio. tunc pōt ep̄s dispensare: vt notat Archi. xiiij. q. v. nō sane. Qd̄ intelligas verum de bonis ecclesiasticis. **¶** Nec Dir. De hoc vide s. Papa.

¶ **A**cerdos. Qualiter sacerdotes dicant ligare et soluere? **Rñ.** fm̄ Ray. tribz modis. Primo ligant et solunt. i. oñdunt aliquē ligatū vel solutū esse a deo. Nam et si quis apud deū solutus sit. tū in facie ecclesie nō alis solutus habet: nisi p̄ iudiciū sacerdotis. de pe. di. j. quātumlibet. Secōdo ligant cum satisfactionē penitentibz imponūt. vel solūt cū de ea aliquid dimittunt. vlt̄ p̄ eam purgatos ad sacrorum cōionem admittūt. de pe. di. j. multiplex. Tercio p̄ executionē vel absolutionē. de qua dictum est satis s. in titulo Exco. cationum.

¶ Vtrum quēcūq; sacerdos ligat vel soluit liget et soluat deus? **Rñ.** fm̄ Ray. illa auctas. qd̄cūq; ligaueris et̄. nō simpliciter intelligēda est. sed tunc demum cum sacerdos iuste ligat vel soluit. Nam iudicium triplex est. Primum est dei quo. s. deus mundat aiam in contritione. Secōm est sacerdotis. qui auctate clauū ligat vel soluit. Tercium est curie celestis. s. approbantis. Itaq; q. qd̄cūq; ligaueris et̄. exponit. s. iuste: vel clauē non errante. erit ligatū et in celis. s. p̄ approbationē. xj. q. iij. tunc vera.

¶ Vtrum sit melior missa boni sacerdotis q̄ mali? **Rñ.** loqui possumus dupliciter de missa. Aut q̄tum ad id qd̄ est essentialē in ea. s. corpus xp̄i. Et sic a quocūq; dicat equaliter bona est. Vel q̄tum ad id qd̄ est annexum sacro. et quasi sc̄dario. Et sic missa boni sacerdotis melior est. q. nō solum habz efficacitā ex opato. sed etiā ex deuotione celebrantis. Et ideo ceteris paribz. melius est audire missaz boni sacerdotis.

¶ Quō aut sacerdos habeat duplicem actū. Vnū

sup corpus xp̄i verum. Alium sup corpus xp̄i mysticum. Et quō dicti actus sint distincti. vterq; requirat ad confessiones audiendas vide supra. Di. do. iij.

¶ **A**cramentum. Quid sit? **Rñ.** fm̄ m̄gr̄m sniarum. Sac̄m est sacre rei signum. vel fm̄ Aug. Sac̄m est inuisibilis gratie visibilis forma. Et de substantia cui insubet sacri noue legis necessaria sunt tria. s. materia elementuz. et forma. s. verbi et intentio; ministri copulans formā materie. j. q. j. detrahe.

¶ Quot sunt sacra necessitatis? **Rñ.** fm̄ doc. v. s. baptismus. Confirmatio. Eucharistia. Penitētia et Extrema vinctio. Et dicunt esse necessitatis. q. sunt in p̄cepto. Et tenet quilibet ad ea suscipienda p̄ loco et tpe. Reliqua duo sacra sunt voluntatis. scz ordo et matrimoniu.

¶ Vtrum sacra possint iterari? **Rñ.** tria sunt sacra que nō possunt iterari. s. baptismus. ordo. et confirmatio. j. q. j. qd̄ quidā. Nulli etiā sacro fienda est iniuria. que di fieri qñ iteratum iterat. q̄si prima collatio nō valuerit. j. q. j. sacra. In collatione etiā cuiuslibet p̄dictorum trium imprim̄ character aie. q. etiā post mortē non pōt ab eo separari. vnde si quis resuscitaret nō esset rebaptizandus: aut reconfirmandus. aut reordinandus. secus in alijs quatuor sacramentis.

¶ An vō resuscitatus recuperet vxorem vel bona vide s. Ecclesia. j. et Impedimētum. xiiij. Et adde fm̄ Dg. q. resuscitatus contrahens denuo cū alia nō esset bigamus: q. nō diuideret carnē suā. p̄ter hoc in duas. De materia h̄mōi sacrorum vide singularia s. Confirmatio sacri. Quod autē istoz sit manus: di in his versibz. Maior in effectu: baptismus: corpus in esse. Lenigium signo. maior crisma ministro.

¶ **A**crilegium. Quid sit? **Rñ.** est sacre rei violatio vel vsurpatio. Et dicitur quasi sacrum ledens.

¶ Quibz modis committit sacrilegium? **Rñ.** fm̄ Ray. Committit qñq; rōne p̄one: vt cū quis verberat clericum: vel rapit monialē. Qñq; rōne loci: vt cum quis violat immunitatē ecclesie: vel amite rij. Qñq; rōne rei: vt cum res sacra: vel sacro vsui deputata vsurpat. Et hoc dimidit. s. auferendo sacrum de sacro: vel sacrum de nō sacro. vel nō sacrum de sacro. xvij. q. iij. quisquis.

¶ **A**gittarius. Vtrum liceat vti arte sagittariorū vel balistariorū? **Rñ.** xp̄iani p̄t hoc exercere officiu cōtra paganos et fidei p̄secutores. et etiam cōtra xp̄ianos et pte iuste bellantū et in bello iusto. q. in tali bello vti dicit Aug. xiiij. q. ij. dñs. et q. viij. vt p̄vidē. vtrum apte quis pugnat. aut ex insidijs: nihil ad iusticiā interest.

¶ Que aut sit pena exercentiū artem mō. phibito **Rñ.** pena eorum est q. sub anathemate. phibetur extra co. c. vnico.

¶ **A**racenus. Quid sit? **Rñ.** fm̄ Ray. illa auctas. qd̄cūq; ligaueris et̄. nō simpliciter intelligēda est. sed tunc demum cum sacerdos iuste ligat vel soluit. Nam iudicium triplex est. Primum est dei quo. s. deus mundat aiam in contritione. Secōm est sacerdotis. qui auctate clauū ligat vel soluit. Tercium est curie celestis. s. approbantis. Itaq; q. qd̄cūq; ligaueris et̄. exponit. s. iuste: vel clauē non errante. erit ligatū et in celis. s. p̄ approbationē. xj. q. iij. tunc vera.

¶ Vtrum sit melior missa boni sacerdotis q̄ mali? **Rñ.** loqui possumus dupliciter de missa. Aut q̄tum ad id qd̄ est essentialē in ea. s. corpus xp̄i. Et sic a quocūq; dicat equaliter bona est. Vel q̄tum ad id qd̄ est annexum sacro. et quasi sc̄dario. Et sic missa boni sacerdotis melior est. q. nō solum habz efficacitā ex opato. sed etiā ex deuotione celebrantis. Et ideo ceteris paribz. melius est audire missaz boni sacerdotis.

¶ Quō aut sacerdos habeat duplicem actū. Vnū

Saracenus. Saraceni dicuntur qui nec nouū nec vetus recipiunt testrū. qui nō ab Agar ancilla Abrae: de q̄ orti sunt noluerūt se noīari: s̄ potius a Sara vxore libera saracenos se appellauerunt. Et inter eos sunt quidā samaritani a samaria ciuitate ⁊ puincia qui receperūt solū. v. libros moysi. alios respuerūt fm Ray.

Vtrū ritus gentiliū seu paganorū sint tolerādī. Rñ. fm Tho. scda scde. q. x. lz eccia rit⁹ et festa iudeorū agi toleret. Ritus tñ gentiliū nō tolerat. nisi forte ppter scandalū vitādū: vel scisma: aut bñdī sint aliqñ ad spūs tolerādī ritus paganorū aut hereticorū.

Satisfactio. Quid sit: Rñ. est cās pctōrū excidere. ⁊ eaz suggestionib⁹ aditū nō indulgē. De pe. di. iij. satisfactio

Vtrū satisfactio ē iniuncta. sed in pctō mortali expletā: necesse sit iterare: Dic fm Ri. in quolibet. q̄ sacerdos iniungēs penitenti pñiam penam ad quā obligat in purgatorio. mutat in illā penā quā penitenti iniungit p̄ iuis peccatis in hac vita soluēdam. si penā condignā fm dei iudiciū iniungit penitenti. ⁊ ita penitēs remanet ligatus ad istā penā soluēdā. q̄ si eam nō soluit. nouū peccatū cōmittit. Si autē illam soluit in charitate exñs quietatur ab illa pena purgatoria q̄ p sacerdotē in istam fuerat cōmutata. q̄ hec pena in charitate soluta. est satisfactoria. Si autē soluit eaz in peccato mortali. tūc nō absoluit a pena purgatoria: que in istam p sacerdotem fuerat cōmutata. vñ quo ad hoc satisfactoria nō est. Aliquamē tñ quo ligauerat eum sacerdos: istam penā sibi iniungēdo absoluit. vñ soluēdo illam in peccato mortali. transgressor illius pcepti nō efficit. nec illā penā de necessitate salutis iterum facere tenet.

Sandalum. Quid sit: Rñ. fm Tho. scda scde. q. xliij. qd̄ greci scādaluz dicunt nos offensionē vel iniuriam: vel impactionē pedis possumus dicere. Contingit ei quicq̄ aliquis obes ponit alicui in via corporali. cui impingens disponit ad ruinā. ⁊ dī talis obes scādalū. Et silt in p̄cessu vie spūalis cōtingit aliquē disponi ad ruinā spūalem: vel p dictum vel factum alterius. In q̄tum. s. aliquis sua admonitōe vel inductōe. aut exēplo trahit alterū ad pctm̄. Et hoc p̄ue dī scādalū. Nihil autē fm p̄nam rōnē disponit ad spūalem ruinā. nisi qd̄ habet aliquem defectū rectitudinis: q̄ id qd̄ est p̄fecte rectū magl munit hoīem cōtra calum. q̄ ad ruinam inducat. Et id cōueniēter dī q̄ scādalū est dictū vel factū minus rectū: p̄bens alteri occasionē ruine.

Vtrū scādalū sit peccatū: Rñ. fm Tho. vbi s. q̄ duplex est scādalū. s. passiuuz. vñ in eo qui scādalizat. ⁊ illud est semp pctm̄. Non em̄ scādalizat nisi in q̄tum aliquāliter ruit spūali ruina. que pctm̄ est. Aliud est scādalū actiuū. s. qd̄ est in eo q̄ scādalizat. Et hoc semp est etiā peccatū. q̄ vel op⁹

qd̄ facit est peccatū: vel etiā si nō est peccatū: saltes habet peccati. vel mali spēm. Ideo dimittendū est ppter p̄ximī charitatē. ex qua vnusquisq̄ conat̄ salutē p̄ximī puidere. Et sic qui nō dimittit. contra charitatē agit. facit de vi. ⁊ ho. de. cū ab omni. S̄ tñ scādalū paciētis pōt esse sine pctō agentis: vt puta. cum aliquis scādalizat de his q̄ aliquis bñ facit. ⁊ q̄ spēm mali nō habet. Itē scādalū agētis pōt esse sine pctō paciētis: vt cū quis inducit aliū verbo vel facto ad peccandū. Iste quidē quantū est d̄ se scādalizat. sed si alius nō cōsentit immunis est a peccato.

Vtrū scādaluz sit spāle pctm̄: Rñ. fm Tho. vbi s. scādalū passiuū. s. in eo qui scādalizat. non pōt esse spāle pctm̄: q̄ ex dicto vel facto alterius ali quē ruere ptingit fm qd̄ cūq̄ genus peccati. nec ip̄sa sumptio occasionis dat spālem rōnem peccati. Scādalū vō actiuū pōt esse duplr. s. p se ⁊ p accidēs p̄ccatū: qd̄ est qñ est p̄ter intentionē agentis. Et sic nō est spāle pctm̄. q̄ qd̄ est p accidēs nō constituit spēm. s̄ est circūstantia aggrauās. s. qd̄ in publico fit. Per se vō est scādalū actiuū. qñ aliquis inordinato suo dicto: vel facto intēdit aliū trahere ad pctm̄. Et sic ex intentionē spālis finis sortit̄ rōnem spālis peccati. s̄ finis em̄ dat spēm in moralib⁹.

Vtrū scādalū sit pctm̄ mortale: Rñ. fm Tho. vbi s. Scādalū passiuuz pōt esse veniale qñ hñs impactionē tñ: puta. cū quis ex inordinato dicto vel facto alterius p̄mouet motu peccati venialis. Quicq̄ vō est pctm̄ mortale: qñ hñs cū impactionē ruinā: puta. cū aliq̄s ex inordinato dicto vel facto alterius. p̄cedit vsq̄ ad mortale pctm̄. Scādalū vō actiuū si sit p accidēs pōt esse quicq̄ veniale: puta. cū aliq̄s vel actuz peccati venialis cōmittit: vel actū qui nō est in se pctm̄. s̄ habet aliquā spēm mali: cū aliqua leui indiscretōe. Quicq̄ vō ē pctm̄ mortale. siue q̄ cōmittit actū peccati mortalis. siue q̄ cōtemnit salutē p̄ximī: vt p ea p̄seruāda nō p̄termittat facere qd̄ sibi libuerit. Si vō sit p se: puta. cū intēdit inducere aliū ad peccandū: si quidē intēdit inducere ad peccandū mortali. est mortale. Et silt si intēdat inducere ad peccandū venialiter p actū peccati mortalis. Si vō intēdat inducere ad peccandū venialiter p actū venialis: est veniale.

Vtrum bona spūalia sint ppter scādalū dimittenda: Rñ. fm Tho. vbi s. Quedā sūt bona spūalia de necessitate salutis: q̄ p̄termitti non pōt sine peccato mortali. ⁊ talia ppter scādalū p̄termitti nō debent. Quedā vō sunt bona spūalia q̄ non sunt de necessitate salutis. Et tunc dī: inguendū: q̄ scādalum qd̄ ex eis aliqñ onē. quicq̄ ex malicia p̄cedit. scz cū aliqui volunt impedire hñdī bona spūalia: scādalū p̄cādo. Et hoc est scādaluz p̄bcorū. Quicq̄ vō scādalū p̄cedit ex infirmitate vel ignorantia. ⁊ hñdī scādalū est pusillorū: ppter qd̄ spūalia opa sunt occultāda: vel etiā interdū differēda vbi piculum non imminet quonq̄ reddita rōne hñdī scādalum cesset. Si autē post reddita rōnem duret: iam videt̄ q̄ qui inde scādalū sumit nō ex ignorantia. s̄ potius ex malicia p̄cedat. Et sic ppter ipm̄ nō sunt spūalia opa dimittenda.

su. ad petitoꝝ. extra de pur. ca. c. pe. **I**tem in ca liber-
tatis. ff. de sta. ho. l. ingenuū. **I**tem in ca filiatioꝝ. ff.
de li. agno. l. j. in fi. ij. z. iij. **I**tem fallit si actio vel de
fensio pmo loco p̄tineat ad aliquē. z. ipse sciēter pa-
triat sequēte expiri de re illa. qz intelligit iuri suo re-
nunciare. vt si debitor passus sit expiri creditorem
de p̄tietate pignoris qui succubuit. si debitor pos-
tea vellet agere. obstabit ei res iudicata. vel etiam
econuerso creditoꝝ: passus sit debitorem agere. ff. d.
re iudi. l. sepe. z. extra eo. c. pe.

Druū snia lata inter aliq̄s alteri p̄sit. **R**ū. reglr
nec snia: nec alia res int̄ alios acta alteri. p̄dest. **F**al-
lit in certis casibz. **P**rimo quide in q̄rela inofficiosi
testamēti: vt. ff. de inof. te. l. papinianus. **S**. memi-
nisse. **I**tem in re indiuisibili: vt. ff. si ser. ven. l. loci. **S**.
si fundus. **I**tem in re cōi cum pupillo: vt. ff. q̄ ad.
ser. amit. l. si cōem. **I**tem p̄dest vbi res ē cōis cū filio
ar. **C**. de co. re. ali. l. ij. **N**otaf̄ hec et̄ eo. c. pe. in glo.
Quibz auxilijs subleuat snia: **R**ū. q̄tuor. s. p ap-
pellatioꝝ q̄ dz fieri infra. r. dies a tpe late snie. ij. q.
vj. c. j. z. c. anterior. **S**cd̄o. p supplicatioꝝ. vt cum
lata ē a p̄ncipe: vt ab alio: a q̄ nō lz appellare. **X**ro.
q. ir. c. veniā. z. c. sniam. **T**ercio. p querelā falli: vt
si dicat̄ lata p falsos testes: vel alias falsas p̄batoꝝ
vt extra de testi. c. sicut nobis. z. extra de p̄cu. i. nra
et de p̄ba. c. lz. z. **C**. de fal. l. querela. **Q**uarto p resti-
tutionē in integrū: vt extra de testi. in inte. p totū.

Sepultura primo cōi-

ter. **S**epultura fm **B**of. q̄nq̄ accipit p
officio qd̄ ipendit̄ corpibz sepeliēdis. **E**t
hec vendi nō p̄t. extra de sy. nō satis.

An aut̄ p ea possit aliqd̄ erigi: **D**ic fm **P**anoz.
in. c. ad aplica. extra de sy. post **I**nno. z. **D**ost. vbi
format̄ tres cōclusiones. **Q**uar̄ p̄ma ē. q̄ nō valet
p̄suetudo: vt tpe sacri aliqd̄ p̄ferat̄ ab inicio. **S**cd̄a
q̄ nō p̄t̄ p̄suetudo introduci: vt aliqd̄ def̄ p sacris
vbi p̄cessit ex actio: qz iniciū fuit symoniacuz. **E**t in
istis duobz casibz annullat̄ p̄suetudo. **T**ercia p̄clu-
sio. q̄ valet p̄suetudo: vt aliqd̄ def̄ tpe collatioꝝ seu
ex postfacto: vbi ex mera liberalitate ppli fuit intro-
ducta. **I**ta tñ vt sacra prius liberaliter p̄ferat̄. **A**ut
q̄ voluit libere dare tpe sacri. z. p̄t̄ recipere. **A**ut no-
luit. **E**t tunc ne videant̄ sacra vendi: debent libere
p̄ferri. h̄ postea fiat p̄pulsio ad obseruandā p̄suetu-
dinē. **E**t de hoc videt̄ sonare dictum. c. ad aplica.

No. tñ **P**anoz. in. c. abolēde. extra eo. post glo. q̄
est faciēda vis in mō p̄cedi. **N**ā si d̄erici dicūt peti-
mus hoc p sepultura. succubunt etiā si allegāt cō-
suetudinē. d. c. nō satis. **S**ed debet̄ dicere. **C**onsue-
tudo est: vt p mortuis aliqd̄ def̄ ecclie. seu clericis
q̄ si velit dicere glo. q̄ nō dz clericus se fundare: vt
aliqd̄ def̄ p officio. h̄ q̄ teneat̄ rōne laudabilis cō-
suetudinis. **E**t hoc mō nō dz dari immediate p of-
ficio. **E**t idē p̄to dicēdū q̄n est p̄suetudo: vt aliqd̄
def̄ ecclie p loco sepulture. **D**ebent tñ prius ista
officia impedi. z. postmodū dz fieri p̄pulsio ad ob-
seruandā cōsuetudinē: vt notaf̄ in. d. c. ad aplica. z.
qd̄ reputat̄ singulare in ista materia. z. est etiam bo-
nus tex. de iure civili. in. l. p̄p̄legia. **C**. de sa. sanc.
ec. vbi dz q̄ ca q̄ ab antiq̄ sunt soluta ecclie. z. mini-

stris tribui. nō debet̄ aliquo mō impedi. vide de
hoc s. **O**blatio.

An aut̄ possit introduci cōsuetudo ex libera do-
natioe. vel ex his q̄ sunt mere facultatis. **P**one exē-
plum. **R**usticus soluit omni anno vnum par ca-
ponum dño suo. an p hoc sit inducta cōsuetudo.
Rū. **B**art. in. l. cum de in rem verso. ff. de vsur. q̄
si quidē rusticus soluit simpliciter nō adiecta aliqua
causa. tunc p̄sumit̄ titulus donationis. **E**t sic non
inducit̄ cōsuetudo p futuro tpe. **S**i aut̄ nō soluit
simpliciter. sed respectu certe cause. verbi gratia. p
laborerio qd̄ teneo a te dño: dono vnum par capo-
num: tūc p̄sumit̄ titulus etiā p futuro tpe. s. qua-
tenus tenebit laboreriu. **E**t sic coget̄ ad soluendū.
Idem dic̄ in silibus. **S**cd̄o p̄ncipaliter sepultura
dicat̄ ipsa terra. **P**ro quo est notandū fm **P**anoz.
in. d. c. abolēde post **B**losaz. q̄ quidam est locus
oīno priuatus. **E**t talis licite p̄t̄ vendi z. vt ibi fiat
cimiterium vel ecclia. xij. q. ij. aurum. **S**cd̄o est ha-
re locum religiosum. sed non sacrum. vt si corpus
alicuius sit ibi sepultum de voluntate dñi. l. ij. **C**.
de reli. z. sump. fu. **E**t talis locus vendi non potest
vt dicit̄ ibi tex. **E**t hoc est indubitatum de inre ci-
uili. qz immediate q̄s corpus tangit illum locum
desinit esse in dño alicuius. l. q̄q̄. ff. de aqua plu-
ar. **S**ed **I**nno. in. d. c. abolēde. dicit̄ hoc p̄cedere
de iure civili. nō aut̄ de iure canonico. vnde putat̄
q̄ locus non efficiat̄ religiosus nisi auctoritate pon-
tificis deputet̄ ad talem vsum. p hoc. c. ad hec. de
relig. do. **E**t hec opinio originaliter fuit glosatoris
decreti: vt habet̄. xij. q. ij. in ecclesiastico. **E**t nota
illam glo. **N**am ex hoc inferet̄ q̄ talis locus potest
vendi. **S**ed **P**anoz. dicit̄ saluando dictam **B**lo. in
d. c. abolēde. z. dispositionem iuris ciuili. q̄ licet
stricto modo locus nō fiat religiosus quo ad hoc
vt ille locus gaudeat p̄uilegio loci religiosi z. pu-
blici. tñ largo mō efficiat̄ religiosus. **N**ā deputat̄
est ad vsū piū. **S**icut̄ dicim̄ q̄ laici p̄alde honesti
possunt appellari religiosi. **T**ercio est dare locū re-
ligiosum z. sacrum: vt est locus cimiteriatuz. i. de-
putatus p cimiterio ecclie anctate ep̄i. z. iste indu-
bie nō p̄t̄ vendi. qz nō est in bonis alicuius. **E**t lz
doc. appellat̄ cimiteriu sacrum. **S**trictē tñ nō p̄t̄
dici sacrum. qz ecclia cōsecrat̄. cimiteriu aut̄ soluz
bñ dicit̄: vt in. c. nemo. de conse. di. j.

Scd̄o quero: quid est ius sepulture: **R**ū. fm
Ray. **I**us sepulture est qd̄ cōpetit ecclie ad sepe-
liendū aliq̄s in cimiterio suo. **E**t puenit ex ponti-
ficis anctate z assignatioe. **C**ompetit aut̄ generalit̄
ecclie p̄s parochialibz: vel etiā illis quibz a iure vel
p̄uilegio cōcessum est nō aut̄ alijs.

Tercio quero. **A**n laici possint habere sepul-
turam: seu ius sepeliendi: **R**ū. fm **D**ost. z. **B**off. q̄
non. respectu p̄p̄tatis. quia vt dictū est: loca sa-
cra z religiosa nō possunt esse in dño alicuius. sed
quo ad vsum possunt habere. vt ipsi z sui ibi sepeli-
ant̄. nec eis inuitis p̄t̄ extraneus ibi sepeliri. **A**d
hoc. l. ij. **S**. si vsufructuz. ff. de reli. z. sump. fu. **D**i-
cit tamen **D**in. q̄ propter necessitatem poterit ibi
extraneus sepeliri. **N**am ob hanc causam possūt
vendi calices et alia sacra donata ecclie a laicis.

in. d. c. licet loquitur de patre. Et ratio est. quia istud concernit iudicium alterius. unde tria ibi eriguntur ad hoc ut valeat electio. Primo. quod sit pater. Secundo. quod filius sit impubes. Nam adveniente pubertate ipse filius potest sibi eligere sepulturam. d. c. l. z. Tercio. quod sit consuetudo. Et autem dicitur hoc verum quia consuetudo sic disponeret. Sed si consuetudo sit de matre disponeret: non videtur quare sibi in matre non possit hoc operari.

¶ Duodecimo. quod de vxore vbi sepelietur. **Rñ.** **P**anoz. in. c. de vxore. extra eo. p. ter. illud quod si est nupta libere potest sibi eligere sepulturam. Sed difficultas est si decessit non electa sepultura. **Slo.** ibi sentit quod sepeliri in sepulcro mariti. Et hodie est text. clarus in d. c. is qui. vbi plus decidit quod si mulier habuit plures maritos successine et decessit non electa sepultura. d. z. sepeliri in sepulcro ultimi mariti. cuius retinet domicilium et honorem. Et dicitur ibi **Jo.** an. notabile vbi. quod hoc procedit etiam si postquam fuit vidua reuersa est ad domum patris. Non enim hec privilegia conferunt loco. sed persone. **I**dez tenet **Be.** in. d. c. is qui. **A**ddes quod honor acquiritur vxori ex qualitate mariti non extinguitur morte mariti: ipsa tamen manet in viduitate. Et sic facit quod vxor regis que acquirit nomen regine. propter maritum: non perdit hoc nomen per mortem mariti.

¶ Sed quod si mulier transferret se ad alium locum post mortem viri. **A**n retineat domicilium viri? **Be.** dicitur sic p. d. c. is qui. quod loquitur indistincte: sed mirum videretur. Et hoc aperte vult. l. filij. s. i. ff. ad municip.

¶ Sed hic cadit difficilis quod. **P**one quod vxor predecessit. **A**n debeat sepeliri in sepulcro maiorum suorum. **A**n in sepulcro maiorum mariti? **N**am si dicerem quod in sepulcro mariti: posset sequi absurdum. quia cum maritus possit alibi eligere sepulturam: respiciet ista mulier sepulta inter alienos cum quibus forte non vellet iacere. cum quisque cupiat post mortem iacere inter suos: sic fecerunt patriarche. **P**anoz. in. d. c. de vxore. dicit quod decessio sibi videtur dubia. et quod egeret declaratione. **S**z inquit posse dici ut papa ibi dicit. quod scilicet consuetudini: qua cessante: satis putat posse dici. quod si maritus preparauit sibi sepulcrum. quod vxor sit in eo sepelienda. **A**d hoc. **S.** foror. xij. q. ij. **E**t quod animi destinatione videtur maritus sepultus ibi. **I**dem vbi maritus non habet paruum sepulcrum. **S**ed dicit quod intendit sepeliri in sepulcro maiorum suorum. **E**t si maritus esset absens: ita quod voluntas eius non posset declarari: videtur sepelienda in sepulcro maiorum ipsius mulieris.

¶ Circa hoc cadit alia quod. **Q**uid si vxor predecedens elegit sibi sepulturam. postea maritus decessit. non electa sibi sepultura. **A**n sepelietur cum vxore. **A**n cum suis maioribus? **R**õ dubij potest elici ex d. c. is qui. s. mulier. **E**t rationes ibi expressè cessant in marito. **S**z **P**anoz. vbi s. putat fratri. **N**am propter unionem que fit inter eos in vita: ius disponit: ut vxor debeat sepeliri cum marito suo. ergo idem e contra. **S**ed **P**anoz. dicit quod nullum facit dubitare. d. s. mulier: vbi dicitur quod mulier dicitur sequi maritum suum. **E**t nihil dicit e contra. **I**tem indecens est ut vir sequatur dispositionem mulieris. **E**t forte hec pars venio.

¶ Tercio decimo. quod de illis qui recipiunt aliquem in casu non processu ad sepulturam. **Rñ.** tenent ad restorandum corpus. si petat. **I**tem tenent restituere quicquid occasi

one illius preceperunt. s. de iure. **E**t hoc rone malefidei. **f**m glo. in. c. cum liberum. extra eo. et in. c. ex pre. **E**t in d. c. cum liberum. dicit **P**anoz. quod non solum potest peti corpus de recepti sepultum. sed etiam propter ipsam sola ossa sepelle videantur. **N**o. etiam **f**m **P**anoz. in. d. c. ex pre. quod ius funerandi est de iure parochiali. **H**abet ergo ecclesia parochialis fundatam intentionem suam super funere sui parochiani. asserenti ergo quod alibi dicitur sepeliri in cumbit onus probandi.

¶ Quartodecimo. quod de quod quotidiana. **P**one quod parochianus alicuius curati elegit sepulturam apud fratres minores. qui voluit ire processionaliter cum cruce et sillis consuetis ad deferendum funus ad eorum ecclesiam. **O**pponit se parochianus presbyter dicens quod non debet processionaliter intrare parochiam suam. **Q**uerit quod iuris? **D**icitur. **P**cludit quod non obstante prohibicione curati. potest frater processionaliter intrare parochiam suam. **D**ouet. quod cessante fine processa videntur omnia preparatoria et necessaria ad finem: ut in. c. prudentia. et c. preterea. de off. deleg. **S**ed iura procedunt fratribus libera sepultura. ut in. c. dudum. c. n. ergo videntur processa omnia per que puenit ad sepulturam. per hoc etiam facit. **N**am in scriptis videtur tacite actum ut fuerit consuetudo loci: ut in. l. q. si nolit. s. q. alfidua. ff. de edil. edic. **E**t idem dicitur in privilegio: ut concessa sepultura videatur tacite processum: ut seruet solentitas solita in executione sepulture. **I**dem tenet **De.** de an. in. d. de dudum. **E**t cum sit libera sepultura. nisi aliud habeat consuetudo. non tenent primo portare funus ad ecclesiam curatam. quod non esset libera sepultura. si impediret etiam ad ipsam. **N**am de significato huius verbi libere. est quod non requirit consensus alicuius: ut notat in. c. de multa. de pbe. et in. c. l. z. eps. e. ti. li. vj. **N**ota etiam singulare dicitur **P**anoz. in. c. in nra. et eo. quod privilegium potest super sepultura corporum sepeliendorum in parochia vbi iacet caput. **E**t sic non tenent recipere de manibus curati. vel ad mandatum ipsi. **H**odie etiam vltra iura canonica. **M**are magnus Sixti. iij. quod incipit **R**egimini vniuersalis ecclesie: vbi habet quod frater ipsi. s. medicatus nullus super hoc petita littera parochias in quibus corpora predicta fuerit. cum cruce processionaliter ingredi. ac corpora ipsa leuare et ad eorum ecclesias sepelienda deferre possunt. vbi hoc fieri consuetum foret. vel presbyteri de leuatore requisiti. ad facere recusarent. nec cogantur inuiti esse presentem cuiusvis consuetudinis. ipsi vel defunctorum: sanguine. vel heredes illa ad parochiales ecclesias aut alia loca deferre et cum illis: vel sine inibi celebrare vel celebrari facere. per eisdem defunctis aliquo diuina officia. aut vel post sepulturam eorum. **h**ec ibi.

¶ Quintodecimo. quod. **P**one quod frater medicatus et alij excepti sepeliunt de facto usurarios manifestos. excommunicatos. et interdictos. nunquam episcopus loci possit facere de facto corpora istorum exhumari: et percul. pija. **P**anoz. in. c. sacris. extra eo. credit quod in predictis calibus de quibus in de. eos. eo. ti. puta in excommunicatis publice manifestis usurarijs etc. quod non possit. quia perinde est: ac si non essent in dyocesi sua. **P**osset tamen dari remedium. ut impediat sepulturam antequam corpus ducatur ad locum exemptum. **N**am cum delinquatur in territorio suo. potest obuiare: et illos in loco priuato facere sepeliri. **E**t hoc maxime procedit in istis religiosis qui habent privilegium

76
An m. redem. restor. p. q. d. d. q. n. q.

Depultura. ij.

ut etiã rōne delicti cōmissi extra locū exemptū nō possint puniri p ordinariū loci.

Dextodecimo. nūquid leprosus debeat sepeliri cū alijs in cimiterio? **Ab. in. d. c. sacris. tenet q nō. Nam** cui nō cōdicamus in vita. nec etiã in morte. **De. de an. tenet cōtrariū. Notus: qz cā p̄hib. tōis** q̄ fuit in vita: cessat in morte. **Nā nō est timendus q̄ inficiat aliorū defunctorū corpa. Sed Panor.** ibi tenet p̄mū. qz est timor in actu sepulture. **Ite fetor** inficit aerē. **Et p hoc adducit bonū tex. in. ar. in. c. cū dicat. de ec. edi. vbi p̄mittit leprosis hie ecclesias cū cimiterio. 7 vt gaudeant pp̄rio sacerdote** Si enī possēt sepeliri cū alijs nō p̄mitteret eis cimiterium cum iniuria ecclesie parochialis.

Decimoseptimo. quero quis teneat expēlas sepulture facere? **Rū. heres tenet 7 ab ipso peti p̄t q̄ videt q̄si contractū cū defuncto. ff. de reli. do. l. j.** **Ite si mlier habeat dotē: de ipsa dote fieri debēt expense funeris. Si non habet dotē. tunc pater oēm impēsam p̄stare: d. aut heredes dicte mulieris si ē emancipata. qz si neq; heredes habeat: neq; p̄ solūe do sit. maritus conuenit in q̄tū facere p̄t. ne iniuria eius videat quoniam vrorē eius in sepulturā relinquit: vt. l. q. si nulla. ff. de reli. 7 sump. fu.**

Decimo octavo. quid de his qui mortē molestant. sepulturā impediunt. aut funeri iniuriant? **Rū. Qui ad domū moribundi accedit: vel ipsū vel alios molestat: vel reb; eius signa ponit. cadit ab actōne. 7 in tantū dē cōdemnat heredib; defuncti. 7 publicat tertia ps bonorū eius. 7 est infamis. Et idem in eo qui circa funus peccat. L. de sepul. vio. autentica. Ite qui domū. Nec d; impediri sepultura p̄textu debiti: vel cuiuscūq; obligatōis: vt L. de sepul. vio. l. cū sit. Nec d; inferri molestia infra. x. dies ab obitu. als p̄tū est inuile: vt ibi in autentica. S; nec aū. Bene tū impediret sepultura in multis casib; aie. de quib; .j. Sepultura. iij.**

Decimonono. vtrū liceat spoliare mortuos. **Rū. nō. Immo grauisime punit. ff. de sepul. vio. l. iij.**

Sepultura. ij. q̄ ad electionem eligere p̄t q̄s sepulturā nouaz dimissa antiq; etiã in loco minus religioso: vt eē eo. cum quis. li. vj.

Detrū religiosi possint sibi eligere sepulturā. **Rū. nō. sed sunt apud suū monasteriū tumulandi. p̄t tū eligere. si qñ moriunt essent adeo remoti qz comode portari nō possent ad monasteriū. extra eo. religiosi. li. vj.**

An aut abbas vlt̄ platus possit sibi eligere sepulturā. **Et videt qz sic p̄ rōnem. d. c. religiosi. vbi d; cū velle vel nolle nō habeat rē. q̄ verba nō adaptatur ad psonā plati. cū ipse habeat subditos in p̄tate. 7 ipse nō sit in p̄tate alterius. p hoc facit. Nam cōstitutio capit intellectū 7 restrictionē ad limites cause exp̄sse. l. cū p̄. S. dulcissimis. ff. de le. ij.**

Quid aut in seruo. **Rū. fm Do. qz p̄t sibi eligere sepulturā. Nam in istis sp̄ialib; dñica p̄as cessat. vt in. c. j. de coniu. ser.**

Quid si pp̄rius sacerdos corpus eius qui alibi degerat sepeliri: violēter capit. **Rū. fm Doctien.**

amittit ius qd̄ in eius mortuario habet. rōssa restituet. vt extra eo. ti. cū liberū. **I**dē si aliquis cōuentus totus: vlt̄ maior ps eius hoc fecerit. Secus crederē si minor ps: vel solus platus hoc fecisset.

Quid si aliquis madat corpus suum nō sepeliri. **Rū. nō est adimplendū. xxi. di. nunc aut̄ in glo.**

Sepultura. iij. Quo ad canonicā portionē. qñ quis eligit alibi sepulturā de omnib; q̄ illi loco obueniūt rōe funeris ecclesia sua parochialis d; hie canonicam portionē: q̄ varia est fm cōsuetudines. **A**licubi enī est medietas. **A**licubi tertia. **A**licubi q̄rta. **E**t ideo standū est cōsuetudini. extra eo. certificari. **E**t si cōsuetudo ibi nō appareat. dicit **Do. spectandā esse cōsuetudinē metropolitane ecclesie. 7 si nec illa appareat. spectandā esse cōsuetudinē vicinariū. Et si varia sit. fm Hof. quarta debetur. In hac enī iura magis cōcordare vident: vt extra eo. in nra. fallit tū in multis casib; fm De. de an. P̄mo. qñ p̄ cōsuetudinē: vlt̄ p̄scriptionē nihil soluit. **I**dē panor. in. d. c. certificari. vbi post multa cōducit circa hoc qz portio ep̄o debita vel ecclesie parochialis. p̄t p̄p̄te 7 i totū p̄scribi. **E**t sufficit tps sine titulo. de cuius inicio nō est memoria. qz illud habere vim tituli vt in. c. j. de p̄scrip. li. vj. **E**t dicit se in facto sic cōsuluisse. **S**ecū fallit qñ p̄ puilegiū pape quis extimē a p̄statōe q̄rte. **E**t de hoc habes plura puilegia. q̄ extimūt frēs minores. **E**t credo alij medicātes habeāt idē puilegiū: puta. qz dicit frēs nō teneāt ad q̄rtā. de his q̄ relinquunt ad certos determinatos vsus eisdē fratrib; in genere. aut in sp̄. etiã de bonis corū quorū cadauera apud eos cōtingit sepeliri. hec habent in puilegio pape Sixti. iij. qd̄ incipit **Regimini. Per puilegiū Alex. iij. qd̄ incipit Virtute cōspicuos. h; qz de his q̄ fratrib; minoribus absolute conferunt. vel in vltima voluntate legant. nulla portio canonica debetur. Et sic ex istis duob; puilegijs h; qz de his q̄ absolute: vel ad certos determinatos vsus relinquunt dictis fratrib; nulla q̄rta debet. Tercio fallit. qñ legat ad vsus puilegiatos. d quib; hēs in. c. de his. ex de testa. vbi d; qz de his q̄ in ornamentis vel p̄ eis: seu fabrica: luminariis. anniuersario. vij. xx. xxx. siue alijs ad p̄petuū cultū diuinū legant ecclesijs vel pijs locis: nulla portio canonica debet. Quarto. qñ eccie donat̄ donatōe inter viuos. extra eo. c. de his. S. si vō **I**dē dicit̄ qñ a testatore sit legatū eccie vel h̄mōi qd̄ ipse testator in vita soluit. **Nā** eo casu. nec falcidia debet. nec q̄rta eccie parochiali. qz tale legatū amittit nomē legati. 7 trāsit in donatōz simplicē 7 in sp̄m donatōis inter viuos. **E**t de hoc ē glo. singularis. de q̄ **Dy. facit magnū festū in. l. legatū. de le. ij. Et de h; vide s. Donatio. ij. l. cā mortis. Qui** to. qñ q̄s post electōz sepulture in aliq; monasterio illud intrat 7 in eo p̄fitec. **E**t idē si intrauit cū p̄posito absolute mutādi vitā. qz desinit eē parochian? p̄me eccle. ar. c. bñficiū. de regula. lib. vj. qz religio lus censet p̄here domiciliū in monasterio facta p̄fessione. tacite vel exp̄esse. **A**dde tamen p̄dictis quod notat **Panor. in. c. relatum. extra eodē. post******

glo. ibi q̄ fm eum cōiter approbat. q̄ de bonis ingrediētis religionē in sanitate nihil debet ecclie parochiali. Sed si intrauit in egritudine; de qua decessit debet portio. Secus ergo si in egritudine. de qua nō decessit. Inno. fuerit in singulari opinione. Dixit ei q̄ si ingredi religionē ut sit ibi p̄fessus q̄ tūc debet portio ecclie parochiali de bonis suis q̄ acquiruntur mōasterio. Sed Panor. dicit q̄ hoc sibi nō placet. q̄ iura loquunt de relictis occasione sepulture. Itē loquunt de morte naturali: s̄ intrāns mōasteriū. naturaliter nō mori. Immo retinet cognationē. Itē si iste mutaret domiciliū nō teneret dare aliquid ecclie parochiali. ergo nec ingrediēdo mōasteriū. cū tunc solū habeat domiciliū in mōasterio; ut notat idē Inno. in. c. ex ore. de p̄uul. Et idē videt dicēdū de leproso qui intrauit domū leprosoꝝ. q̄ nō debet quarta fm Paul. Et vide glo. in. d. c. de his. et eo. q̄ dicit. q̄ nō lz aliquid in morte. q̄ in vita liceret. nec mirū. q̄ p̄t q̄ sanus est oīa bona sua plūmere. In morte tñ nō pōt filios suos vel nepotes p̄terire. Et hoc intelligit panor. verū. nisi faceret in fraudē filioꝝ. q̄ casu renouaret veditio. et donatio vsq; ad portionē eis debitam. Sexto. q̄ quis legat ecclie in qua nō eligit sepulturā. nec sepelit ibidē. fm glo. in. c. j. de sepul. Idē tenet Inno. et Archi. Idē Jo. an. in. d. c. certi ficari. et in de. dudū. §. verū. e. ti. vbi reprobat opi. Do. tenētis p̄uul. Et hec opi. est tenēda: reprobata opinione Host. Et cessante iure cōi habet in dicto p̄uilegio Sixti. iij. p̄allegato. Septimo fallit. q̄ de facto sepelit: ut puta. q̄ erat ibi interdicta ecclia. vel ciuitas. tñ fuit de facto et p̄ voluntarē fratru sepultus in eorū ecclia. et multa oblata. Nam fm fed. quē sequit Be. in. c. j. de sepul. li. vj. nō debet quarta. Rō. q̄ talis tpe interdicti nō pōt eligere sepulturā apud mendicātes. q̄uis licet ipsis re tpe mortuaria. ut orent p̄ defunctis: si cū p̄na decesserūt. Et plus dicit idē Fe. q̄ si mendicātes ipōte eū tali tpe sepeliūt. nō debet quarta. Sed tenēt tāq̄ violatores interdicti de. j. de sepul. et c. si canonici. de offi. or. li. vj. tunc em̄ solū debet quarta. q̄ sepeliunt in casu a iure cōcesso. Secus si sepeliūt in casu a iure p̄hibito: ut in. c. ex pre. el. j. et in. c. cum liberū. et in. c. in nra. e. ti. Et ibi dicit Inno. q̄ q̄ de facto nō iure sepelit. debent corpus et oblatōnes q̄ rōne sepulture sunt facte. s̄ nō q̄ta de legat. facte nō rōne sepulture. vel occasione ipsi. Et ita p̄t q̄ si de facto sepelit p̄ voluntatē illius cui est ecclia q̄ nō tenet ad aliquā q̄ta. s̄ tenet. et corpus. et oīa q̄ rōne sepulture habuit restituere. s̄ nō quartā de legatis factis nō rōne sepulture. v̄ eius occasione. Sicut nō debet de his q̄ amici de bonis ipsoꝝ tunc offerūt. Octauo fallit. q̄ ecclia parochialis est interdicta. s̄ nō parochiani. q̄ tunc parochianus alibi sepultus. vel ex electōne: vel in sepulcro maiorū dicto casu ecclia parochialis nō habebit quartā. q̄ est notādū: ut ipse Pe. notat in. d. c. in nra. in vltimo q̄sito. Sed si alibi esset sepulchrum de facto. et nō de iure. q̄ nec in ecclia electa. nec in ecclia maiorū suoz. tunc si ecclia sua parochialis dedit eam interdicto. idē q̄ nihil recipiet. Secus si nō dedit eam

interdicto. s̄ p̄pter delictū dñi. vel alia de cā. q̄ tūc ex q̄ nō fuit in culpa nō debuit suo iure p̄uari fm Pe. de an. hec Be. in. c. j. de sepul. li. vj. Nono. q̄ reuocat electionē sepulture. quā fecit legādo. et alibi elegit sepulturā. et sepelit. q̄ paria sūt nō eligere. et electā mutare. ff. de adi. le. l. j. et ij. Sed p̄mo casu nō debet. ut dictū est. q̄ nec i scdo. Et hoc tenet Fe. de. p̄. r. vbi format. q̄ de eo q̄ elegit sepulturā apud frēs minores. et eis aliquid reliq̄t intuitu sepulture et aliquid reliquit simplr. p̄ aia. Accidit q̄ sine culpa fratru minorū iste alibi sepultus est. puta. casu: q̄ nō potuit comode ad illā sepulturā fratru deferri. vel alibi elegit. mutādo primaz. Querit nunq̄d parochialis ecclia debeat habere quartā de relictis simplr. fratru minoribz. q̄ relictis frēs minores p̄secuti sunt. sine in vita testātis. sine post mortem. Et rīdet q̄ frēs minores nō debēt soluere quartā ex q̄ ille nō est sepultus apud eos. Rō est. q̄ si hoc teneremus sc̄q̄ret q̄ ecclia de relictis et funeralibz factis duabz ecclis peteret q̄ta. S; tñ verū ē q̄ solū petet q̄ta eius q̄d habuit ecclia apud quā sepultus est. nā nō p̄t negari q̄n ecclia parochialis debeat hie q̄ta de mortuarijs q̄ habuit ecclia. vbi ille. casu vel certa scia sepultus est. q̄ nō a minoribz q̄ hic minores nullā iniuriā faciūt ecclie parochiali. Etposito. p̄ p̄stati q̄ iste nō fuisset relictus minoribz. nisi intuitu sepulture. nō tñ sequit q̄ parochialis ecclia debeat hie q̄ta. Nō ob. iura q̄ dicūt q̄ parochialis ecclia debeat hie q̄ta illi q̄ reliq̄t ecclie. vbi elegit sepulturā. q̄ hoc dz intelligi de electione sepulture cū effectu. als sc̄q̄ret q̄ si successiue eligeret sepulturā apud. et ecclias. q̄ de oībz relictis illis factis peteret q̄ta. Vltima igit electio. v̄ sepultura sine electione inducit petitionē q̄te. xij. q. ij. vltima voluntas. hec fed. Sed Be. in. d. c. j. videt tenere q̄ reuocata electione sepulture. reuocet et legatū. et dabit illi ecclie. vbi elegit sepeliri. q̄ subrogatū dz intelligi cum omnibz qualitatibz. onere et honore. Et idē onus etiā emolumentū p̄o. mitat ut notat in. l. aliūne. §. scia. ff. de adi. le. vide de hoc singulariter s̄. Absolutio. j. in excoicatione de inducentibz ad vouendū et. Et ex p̄dictis pōt induci decima fallentia q̄ quis licet elegerit sepulturam. tñ non sepelit ex facto heredū. vel ex facto contingenti circa p̄onā defuncti: puta. q̄ mori nimis lōge. vel heredes nolunt ad eccliam deferri corpus quia verba sunt intelligenda cum effectu. Tex. est in. c. relatū. de de. nō re. ergo cessabit canonica portio. ex quo ibi non sepelitur. Ita tenet fede. vbi supra. et d. Pe. Be. tamen in dicto. c. j. videtur sentire q̄ isto casu ecclia non p̄uabitur legatis factis gratia sepulture. ut notat in. c. in nostra de sepul. Et ideo forte nec sua q̄ta. Ideo cogita. Undecimo cum legatur pro incertis male ablatis. fm. d. Pe. Sed an de huiusmodi incertis detrahatur falcidia vide supra Legitima. Duodecimo. quando legatum est ecclie parochiali tantū quātū est q̄ta p̄ legatorū factorū ecclie electe. fm Hosti. et d. Pe. Idē tenet Panor. in. d. c. de his. extra eo. vbi dicit ibi esse argumentum singulare a contrario sensu. q̄ si parochianus electa alibi sepultura tacite: vel

nō liberat a canonica portōne sicut nec erimū ab epali iurisdicōe etiā si ipsi religiosi sint exempti. c. de pūl. cū r. plātare. r. c. vt pūlegia. Idē Do.

¶ Quid si infirmus in vna parochia faciat se deferri ad alia r. ibi morat. Rñ. fm Ray. pma ecclesia nō ppter hoc pūat canonica portōne. Idē Do.

Sepultura. iiii. scz qñ

phibeat. Prohibent generalit in cymiterio sepelin oēs decedēs in pctō morali fm glo. in. c. ex pte. c. co. Qui casus generalis cōtinet multos casus spāles. vt iudeū paganū. hereticū. c. de here. c. sicut. etiā si post mortē appareat de heresi. xxiii. q. ij. sane. Itē excōicati phibent interditi r. publici vsurarij. de quibz in cle. j. eo. ti. De hoc vide s. Excōicatio. xxviii. Et fm Guil. idē est de excōicatis minor. si notorie excōicati sūt Idē de excōicatis etiā iniuste. vt nōt glo. extra de resti. spo. lras. Itē phibent q in tomeamētis moriunt. Et exponit Do. etiā si q̄s ibi letale vulnus acceperit. l3 postea supuixerit. q̄ q̄uis peniteat r. ei eucharistia nō neget: carebit tñ ecclesiastica sepultura. c. de tomea. c. j. Hoc intellige fm Guil. tam de militibz q̄ de armigeris eoz q̄ ibidez in armis se ererent. Secus de illis q̄ illuc vadūt cā curiositatis vel ad videndū vel alia q̄cunq; de cā. Adde etiā pdictis qd nōt Rñ. in tercio. di. xxvii. q. illi q̄ basiludicia faciunt: peccant mortalit cū simili rōne videantur esse phibita. vt tomeamēta. Et ex hoc innuit q̄ mortēs in illis nō sepelient in sacro. Et hoc videt vey p rōnē. d. c. j. Ibi. vnde mortēs hoim r. aiaz picula sepe pueniūt. Nam in talibz basiludijs sepe pdicta pueniūt. Secus dicendū videt in currentibz ad brauiū. vt florētē r. multis ciuitatibz. Nā raro vel nunq̄ eueniūt in tali cursu mortēs hoim. Qd nō. Itē phibent illi q̄ se occidunt. xii. q. ij. quibz. xxiii. q. v. placuit. Et hoc intelligendū fm Guil. si se pimerūt ex desperatione vel iracūdia. Secus si ex furore vel a casu. vnde si q̄s ppter fugā p̄cipitaret se in aquā. q̄ sic credebatur enadere posse nō imputat ei: si p̄sum eueniat. ar. xii. di. verui. r. d. c. ex pte. in glo. Con. Host. Nō tñ fm quosdā q̄ si ille q̄ occidit se ex desperatione aliq̄d in post vulnus viueret: ita q̄ eū peniteret r. cōfiteret r. oñderet signa cōtritionis in morte: tali nō ē denegāda ecclesiastica sepultura. ex q̄ si decedit in pctō mortali. Itē phibet blaiphem⁹ dei. c. de male. c. statum⁹. Itē monachus p̄pū habēs. c. de sta. mo. sup qdā. Et generalit null⁹ notorius decedēs in ipso notorio mortali pctō sepeliēdus ē. d. c. quibz. r. c. nō extimemus. r. c. pobeuntibz. ea cā. r. q. Et etiā sepultura phibet ei de q̄ certū est r. manifestū nō fuisse cōfessum vel nō cōicasse semel in āno. Et pdicta itellige: nisi se sup hoc emēdassz in articulo mortis cōfiterendo r. cōicando. vel saltez signa cōtritiōis oñdisset in fine. q̄ tūc nō negabit sepultura fm doc. Ad qd phbanduz sufficit vnus testis. xxvi. q. vi. q̄ recedūt. Sed heredes tenent satisfacc p eis. c. ex eo. parochiano. Excepto tñ illo q̄ morit in tomeamētis vt dictū ē. Adde tñ pdictis qd notat Panor. in. c. ex pte. p̄all. q̄ decedens sine

cōfessione exteriori in extremo vite facta. dz sepeli-ri in cymiterio ecclesie. ex q̄ cōfessionē nō contēpsit h̄ morte p̄uētus ē. Nō est em̄ credendū q̄ decesserit in pctō mortali. De q̄libet em̄ p̄sumēdū ē bonū nili cōtēpsisset p annū p̄fessionē r. c. vt dictū ē. etiā si mors fuisset casualis. De raptore autē Archi. flo. dicit q̄ si potuit restituē r. nō restituit nec securitatem dedit: denegabūt ei sacra r. sepultura. Si vō cū b̄er vnde redderet distulit vsq; ad mortē penitere. r. tūc est impotēs ad restituendū. Si als ē cōtritus r. disposit⁹ ad restituendū si posset: dabunt ei sacra h̄ puabitur ecclesiastica sepultura ad frōrē alioz nili penes vel amici eius vellēt restituere p eo q̄ tūc sepeliet in sacro. Et intelligit iste rigor de raptoribz manifestis nō occultis fm Anno. Idē di de eo q̄ nō est cōfessus infra ānū. si est occultus nō negabit sepultura. q̄ ex q̄ est occultū nō debet publicari pctū. Aut si dubitet q̄ forte cōfessus est alicui medicantū r. de ei⁹ consilio abstinuit ab eucharistia. Idē dici pōt de q̄cunq; alio peccatore occulto: eadē rōne: nisi forte esset aliq̄s hereticus vel excōicatus. quia cui nō cōicam⁹ vino nec mortuo cōicare debem⁹. Quo tñ ad raptores dicit panor. in. c. sup eo. c. de rap. de mēte glo. q̄ cōiter tenet q̄ aut decessit q̄s in pctō rapine nec penituit r. tunc etiā cymiteriū sibi denegat. q̄ decessit in mortali. Aut penituit in morte r. satisfecit. Et tunc ex toto cōcedit sepultura r. clerici debēt iūteffe. Aut penituit in morte h̄ nō potuit satisfacc. Et tūc terra cymiterij nō denegat. h̄ clerici nō debēt iūteffe sepulture. Et ita p̄rie loquit sc̄ius casus. d. c. sup eo. Et ista interpretatio tanq̄ benignior tenēda est.

¶ Quid si tales q̄ dicti sunt fuerūt sepulti. Rñ. si corpora eoz discerni p̄nt: exhumādi sunt. Als sec⁹ c. ex eo. sacris. Et ecclesia siue cymiteriuz recōiciliāda est. extra de cōse. ec. cōsulisti.

¶ Quid fiet si dubitet de cadauere. vtrū fuerit cū iudā xp̄iaui pagani vel excōicati. Rñ. videtur in meliore pte interpretandū. d. c. sacris.

¶ Vtrū suspēsi r. b̄mōi sint sepeliendi. Rñ. fm panor. in. c. ex pte. cl. ij. extra eo. q̄ sic: q̄cunq; pena morant: dūmō penituerint. Et p̄nt sepeli in cymiterio cū solennitate misse r. alioz officioz. Nec sacra ecclesie talibz sunt deneganda. vt in. c. fi. xii. q. ij. Tales tñ nō sunt deponēdi de furis sine licētia p̄ncipis. q̄ tñ dz se in hoc facillē reddē vt in. l. j. et. ij. ff. de cada. pu.

¶ Vtrū mulier p̄gnans defuncta debeat sepeli. Rñ. fm Do. Si certū ē q̄ part⁹ mortuus sit: tūc mulier cū partu sepeliet. Si vō certum est q̄ viuūt vel dubitat de hoc. tunc mulier dz p̄us scindi. r. si partus viuus sit dz baptizari. si vō mortuus debz extra cymiteriū sepeli.

Serui. j. cōmuniter.

Serui multis modis efficiunt. Nā stātim quidā cū nascunt sunt serui vt q̄ de matre ancilla nascunt. h̄ de hoc infra. Quidā fiūt iure gentiū. vt q̄ in bello iusto capiunt. Quidā fiūt iure civili. vt q̄ maior. xx. ānis passus ē se vendari ad p̄cū p̄cipandū. De his tribz habet

insti. de iure pso. §. serui autē. Itē sunt aliq serui. qz ius civile eos in penā subijcit seruituti. vt liber- tus ppter ingratitudinē. Itē iure canonico raptor mulier: efficiat seruus raptē. Itē deferētes auxiliū saracenis: efficiunt serui capientū p cūa. Boni- facij. viij. Sunt z alij serui magis largo mō dicti: vt ascripticij siue originarij qd idē est. l. qdā hoies q ita ascripti sē terris colendis q nō pūt a cultura recedere sine dñoz voluntate: nec pnt vendi sine gleba nec gleba sine illis. Et dicunt ascripticij. qz ascripti siue deputati sunt ad culturā z originarij: qz a sua origine tales sunt. Hi etiā serui quz colo ni dicunt. Isti tñ pue serui nō sunt nec repelli de bent a legitimis actibz nisi q ad ordines nō debēt admitti. vt di. liij. qz aut leges.

¶ Qui pentis cōditionē filiū debeat seq. Rñ. fm glo. in. c. j. de con. ser. q ptus seqt ventrē. l. 3. Bul. nalo. teneat pūū dicēs q filij nati ex legitimo ma- trimonio sequunt patrē. vt in. l. cū legitime. ff. de sta. ho. qñ velit q ptus sequat cōditionē ventris. vbi nullum pcessit mrimoniū. Sed doc. in. d. c. j. cōiter sequūt glo. bec panoz. ibi. Idē Tho. in. iij. vbi dicit q ples in libertate z seruitute sequit ma- trem. qz ples hz a patre completū formale. h a matre substātiā corporis. Seruitū autē est conditio corporalis: cū seruus sit qñ instrumētū dñi in ope- rando. hz in alijs q pnt ēt ad dignitatē q ē forma rei sequit patrē. Sicut in honoribz. muneribz. mu- nicipijs z nobilitate z hmoi. In qbusdā tñ terris q iure civili nō regunt. ptus sequit deteriorē cōdi- tionē vt si p sit seruus qñis mater sit libera erūt filij serui. Non tñ si post pactū mrimoniū p se in seruiū dedit: nolente vroz z filij si sit ecōtrario. Si autē vter q sit seruilis cōditōis z pntēat ad diuer- sos dños. tunc diuidant filios. si plures sunt vel si vn' tñ: vn' alteri recompētabit de pōio. z accipiet natū in sui seruiū. tñ nō est credibile q talis con- suctudo possit ēē ita rōnabilis sicut illud qd mul- toz sapientū diuturno studio determinatū ē. Et nota. q fm leges siue m fuerit libera solū qñ con- cepit vel solū qñ peperit vel etiā medio tpe: suffi- cit ad libertatē. plus. vt. ff. de sta. ho. l. z seruoꝝ.

¶ Qualit liber hō q patit se vendari sit seruus. Rñ. sex reqrunt. Primuz q sit maior. xx. ānis. vt l. de li. cā. l. si ministeriū. Scdm q intēdat pūm pncipare. vt. l. de li. cā. l. nō ideo. Terciū q in ve- ritate pncipet. vt. ff. q ad li. pda. nō li. l. j. Quartū q emptor credat ipm seruiū esse. vt. ff. de li. cā. l. lib- tis. Quintū vt ille q vendit sciat cōditionē suam. Sextuz q venditor sciat ipm esse libez. ff. q ad li. pda. nō l. 3. l. iij. Si aliqd istoꝝ deficiat: iure cōi re uocat in ingenuitatē. Sed si nihil deficiat etiā pos- tea si manumutat nō fit ingenuus. h libertus. vt ff. de sta. ho. l. hō liber. nisi reddat dño pūm. ff. si inge. ma. l. ij. Qd tñ pūū dñs inuitus nō cogit sus- cipere fm quosdā.

¶ Qualit serui efficiant liberi. Rñ. fm Ho. mal- tis modis. vno mō p manumissionē. Itē si serui languidum dñs exposuit vel ei alimēta negauit. Itē qñ aliqs vendit ancillā ne pstituat z emptor facit p: sit libera. Itē si seruus pulleat: incedit ante

cadauer dñi dū defert ad sepulturā. Itē si postq lata est snia p illū q dicebat seruus: dñs postea p ipso pūū recipiat. Itē si dñs ancillā in mrimonio collocauit: scribēs p ea dotē. Itē si serui appella- uit filiū actis interuenientibz qñ in figura iudicij. Itē si dedit seruo instrumentū p qd seruitus eius pbabat. z alijs casibz q habent. L. ex qui. cau. ser. p pōio li. ac. p totū. Itē si inde xpianū mancipiū emerit. extra de iudeis. c. fi.

¶ Seruus. ij. Quo ad or- dinationē. Null' seruus siue puati siue ecclesie ordinari dz nisi prius manumit- tatur. di. liij. c. j. ij. et. iij. Et rō est seruilis vilitas: atqz clericalis dignitas. di. liij. admittunt. Et hoc vez est in omni genere seruoꝝ: etiā de qbo habes supra. c. pximo.

¶ Infra qd tps possit dñs serui ordinatū reuoca- re. Rñ. fm Ray. reuocari poterit infra āniū a tpe scientie dñi. Idē Hof. z Ho.

¶ Done q seruus q ordinat' fuit: restituit' ē dño suo. nunqd licebit dño iniicē man' in eū. Rñ. fm Inno. nō. Als incidere in canonem. xvij. q. iij. si quis. Sed nec tali seruo licebit pberē mrimoniū. alijs autē pūilegijs clericalibz nō gaudebit. extra de cle. cōi. c. Jobes. Idē. in omni genere seruoꝝ liij. di. frequens.

¶ Seruus. iij. quo ad ma- trimoniū. Vtrū seruus sine pñsu dñi possit mrimonium pberē. Rñ. q sic. vt ēē eo. c. j. vbi habet q seruus etiā p dicitē dño pbe- re pōt mrimoniū. h ppter hoc nō liberat a serui- cijs domino debitis.

¶ Done q dñs aliqd pncipit seruo cōiugato. z eo tpe vroz pent debitiū vel ecōuerso. Dost. dicit. q aut pnt cū voluntate dñi z tenet pus obedire vro- ri q ad necessaria impendenda. qz ex q dñs pmit- tit mrimoniū pbi videt assensum pūisse accessōis ad ipm mrimoniū. vt in. c. pteza. de of. del. Si vō dñs nō pñsit. debet pus obedire dño: nisi t- meatur de incōtinentia.

¶ Quid si cōiuges. l. serui habeāt diuersos dños diuersaz regionū: ita q nō pnt puenire ad officū coningale. Rñ. fm Hof. vt euitet fornicatōis mā coget p ecclesiā alter dñoz vendere alteri volenti emere vel si neuter vult emere: cogant vendē cui- libet cōneo in puincia cōserui vel venalē exponē. z si nullus appareat emptor: emat ecclesia.

¶ Quid si dñs seruoꝝ cōiugatū vult vendē in re- motā regionē. Rñ. fm vñ. pbibēda est talis ven- ditio. h cogi dz dñs alij vendē ei bonas cōditōes afferēt. Interest em reipublice ne qz re sua male vtaf. vt insti. de bis q sē sui vel ali. in. §. pe. Sed et Ho. addit q si mrimoniū fuit factū sine licētia dñi z nō habeat in alio loco iustū emptorē: possit eum vendē in remotis. Aliter nō dz hoc facere.

¶ Symonia. j. communi- ter. Symonia cōiter diffinit q ē studio- sa voluntas emēdi vel vēdēdi aliquid

... de iure pso. §. serui autē. Itē sunt aliq serui. qz ius civile eos in penā subijcit seruituti. vt liber- tus ppter ingratitudinē. Itē iure canonico raptor mulier: efficiat seruus raptē. Itē deferētes auxiliū saracenis: efficiunt serui capientū p cūa. Boni- facij. viij. Sunt z alij serui magis largo mō dicti: vt ascripticij siue originarij qd idē est. l. qdā hoies q ita ascripti sē terris colendis q nō pūt a cultura recedere sine dñoz voluntate: nec pnt vendi sine gleba nec gleba sine illis. Et dicunt ascripticij. qz ascripti siue deputati sunt ad culturā z originarij: qz a sua origine tales sunt. Hi etiā serui quz colo ni dicunt. Isti tñ pue serui nō sunt nec repelli de bent a legitimis actibz nisi q ad ordines nō debēt admitti. vt di. liij. qz aut leges.

spūale vel spūali annexū: ope subsequuto. Ita dif-
finit panoz. in. c. nemo. et eo. Dicit studiosa. i. deli-
berata. Nā sola deliberatōe rōnis cōmittit pēnā.
h nō punit in iudicio ecclesie q nō iudicat d occul-
tis nisi pcedat adēf. Ido bene additū est ope sub-
sequuto. Noie autē veditōis cōphendit ois pētus
nō gratuit. vt trāfactōis. renūciatōis r hmoi. Ex
cepta pmutatōe q est licita seruatis debitis circū-
stantijs vt dictū ē s. Permutatio. Spūale autē dī
fm Ri. in. iij. triplr. s. essentialit. vt grē r vtutes.
Secō causalit. vt sacra q causant gratiaz. Tercio
actualit siue effectiue vt pdicare seu corrigē. visita-
re orare r hmoi. q sunt actus spūales. Spūali an-
nexum dī duplr fm Tho. in. iij. Vno mō sicut a
spūalibz dependēs. vt hie ecclesiastica bñficia. Qd
dī spūali ānexū. qz nō cōpetit nisi habēti officium
clericale. Alio mō dī spūali ānexum qd ad spūalia
ordinat sicut ius pōnat qd ordinat ad pntandū
clericos ad beneficia. Silt vasa sacra q ordinant
ad sacroz vsum. Sub pōcio autē cōphendit omne
tpale qd pecunia extimari pōt. Pōnt enī Ore. tri-
plex gen⁹ muneris q cōmittit symonia. s. a manu
.i. pecunia. a lingua vt preces. r ab obsequio. j. q. j.
Sunt nōnulli. s. de singulari infra Videbit.

TAn symonia sit pēnā mortale. Dicendū q sic
q est p iusticia r p diuinā legē r p legē nālez. Nec
in hoc excusat ignoātia. qz iuris diuini q neminē
excusat. r qz papa est subdit⁹ p dicitis legibz. vt alij
hoies. Nec in illis se nec alij pōt dispēlare. Ideo
Tho. dicit. q ista opinio q dicit q in papā nō ca-
dit symonia est erronea. Nā si papa p aliq spūali
mun⁹ accipet symoniā cōmittēt. sicut r ali⁹ hō. qz
et in ipō petro: cui papa succedit symonie vicium
damnationez inchoant in nouo testō. Quis enī
res ecclesie sunt aliq mō pape nō tū sē eius oibz mo-
dis habēdi. vñ si recipit p aliq respūali pecuniā
de redditibz alicui⁹ ecclesie nō carēt vicio symonie
Et idē si recipit pecuniā ab aliq laico nō de bonis
ecclesie p re spūali. Idē Tho. scda scde. q. c. q autē
dī symoniā nō cadē in papā. dicit. d. an. post Ido.
in his q symoniaca sūt. qz phibita ex iure positiuo
hie locū. Nā pōt nō ligat p mulgātes. puta. ven-
dendo vicariā. casteldionatū. aduocatiā. ycono-
matū r hmoi. j. q. iij. saluator. Et de hoc videt in-
telligendū qd dicit Jo. de lig. et eo. c. j. q nec papa
nec alij existētes in curia pmittūt symoniā si papa
scit r ex certa scia tolerat. Nam certa scia pncipis
purgat hoc viciū. Et pe. de pal. in. iij. dicit. q r in
qbulcunq⁹ symonijs r si pēnā non cuitet penā tū
iuris positiuū cui nō subest sp euadit. vñ nec suspē-
sionē nec hmoi penas iuris positiuū timet. Sicut
nec est etiā excōicat⁹ si pcutiat clericū. Dicit etiam
pe. q ille q emeret symoniace bñficiū vel ordinē a
papa penas iur⁹ nō incurrēt. qz sicut pōt dispēlare
in penis iam incurfis. ita etiā q nō incurraē. sicut
posset alicui pūlegiū pcedē q pcutiēdo clericum.
nō esset excōicat⁹. Qñ autē dat aliq bñficiū. p pe-
cunia videt dispēlare q liceat retinē sicut qñ scien-
ter dat irregulari. dispēlat eū eo. vñ q habuit bene-
ficiū p symoniā in curia si hz psciam q emanauit
de scia pape pferētis. penitēdo d pōt nō tenet

resignare. h pōt retinē. hec Pe. Panoz. vo in. d. c. j.
distinguit. q si beneficium hz admistratōe ordi-
nis vel executionē clauū. etiā papa inuoluit viciū
r pōtō symonie. Secus si nō hz admistratōe or-
dinis nec executionē clauū. vt sūt ista hospitaliā
vel alie admistratōes tpales. Pātmū pbat. Nam
lz titulus bñficiū sit de iure positiuo. tñ executio. or-
dinis seu pās clauū ē de iure diuino. Nā r ordō
erat in veteri testō. r vendēs executionez ordinis.
videt vendē ordinē ipm r gratiā dei. Et ista sunt
symoniaca in se. Et ido. phibita. j. q. j. q studet. Et
ido in collatōe epatus nulli dubiū ē: q papa pmit-
teret symoniā. qz epatus ē ordō. Et tñ ista sint con-
nexa nō excusaret dicēdo se reape pecuniā p tpali
bus. qz venditō vno ex cōnexis vendit r reliquū.
vt. j. q. iij. si qd obiecerit. Sed in alijs bñficijs non
habentibz executionē ordinis vel clauū papa nō
cōmittēt symoniā. qz phibitio ē tñ in illis iure pō-
sitiuo q papa nō ligat. Et in oibz casibz p dicit⁹ pu-
to q ille q dedit ex pacto pecuniā nō sit tut⁹ q ad
deū nec pōt sine pōtō admistrare in tali beneficio.
etiā in casu vbi papa nō cōmittēt symoniā. qz exta-
bat pōtō phibitua. Ido subdit⁹ incidit in penam
sicut in sili disputat Jo. an. qōnez. Statuto cauef
epi q ludēs ad azarrū sit excōicat⁹. An ludēs cuz
epo q fecit excōicationē sit excōicat⁹. Et pcludit q
sic. lz ipse eps nō sit excōicat⁹. qz nō potuit ipē ligā-
ri sua pōtōe. Ita ad. ppositū vbi papa nō cōmittēt
symoniā. ex q recipiēdo pecuniā ex pacto nō suspē-
dit⁹ pōtōne phibitua. dās pecuniā cōmittit symo-
niā. Et sic nō pōt agē pniā retēto bñficio. Hec
Panoz. Tñ p cōcordātia posset dici q in his q sy-
moniaca sūt. qz phibita ex iure positiuo nec papa
nec dās incurrit penas iur⁹ positiuū. Nā fm In-
no. in. c. cū ad monasteriū. de sta. re. lz cōditōz ca-
nonū p suā dispēlare pōtōnez etiā sine cā. Idē Jo.
an. in regula generi. in mercu. r in regula cui licet.
dicēs epm posse tollere r dispēlare p suā pōtōnem
Et hoc dicit seruare vniuersum. Et si hoc pōt eps
Indubie poterit papa. In his vo q sūt phibita qz
symoniaca. r de iure diuino. Dic q tā papa eo ca-
su q alij dātes vel pncipes incurrūt viciū r pēnā
symonie. tñ penas iur⁹ positiuū adhuc nō incurrit.
Et hec distinctio vñ rōnabilis r cōsona iuribz.

TOrz symonia sit heresis. Rñ. fm Tho. in. iij.
q symoniaci nō sūt pncipie heretici cū nō habeant ali-
quā fallam opinionē. h dicunt heretici. p silitu-
dinē act⁹ qz ita opant ac si extimarēt donū spūscū:
pecunia possideri q extimatio esset heretica.

TQuare symoniaci pon⁹ dicunt a symone q vō-
luit emere donuz dei quā giezite a giezi q veditit
donū dei. Rñ. qz magis fuit cōpleta rō hui⁹ pēnā
in symone qz in giezi q solū veditit donū dei. At
symon voluit emere r vendē. j. q. iij. saluator.

TOrz at sit symonia si aliqd det p spūalibz gñis
vel recipiat. Rñ. si sponte offerat nō est symonia.
j. q. j. quicqd. vbi sciendū q ppositio p. cū dī ali-
quid dari p spūali. si iporat appciationez vel cō-
mutationē vel cām pncipalr mouentē ita q illud
tpale sit vt pēnā spūalis vel p hoc pēnā dat ipm
spūale. tñ est symonia. S3 li. p. uō importat cāst
qq ij

110

110

timore rogantis q̄tū ad diuinū iudiciū symoniā cōmittit rogatus ⁊ rogans: si hoc intēdat siue aliquis roget pro se siue pro alio.

¶ Quid si q̄s dedit pecuniā alteri vel si p̄ces porrexit alij ex pacto q̄ p̄pter datam pecuniā p̄ p̄ces porrectas: det operā q̄ habeat beneficium. **Dic** q̄ idē est ac si dedisset collator beneficij. j. q. v. p̄ntiū. **Nec** distinguit q̄ fiant p̄ces p̄ digno aut carnaliter aut sp̄ualit̄ cū ex hoc ipso sit indignus. ⁊ sint p̄ces carnales. q̄ ex hoc pacto vult h̄re beneficiū. **S**uo adulationē facit vt habeat beneficiū p̄t̄ dici muneris ab obsequio. ⁊ reputā dū ē symoniac⁹. j. q. j. ordinatōes. **N**on t̄n tenet illud beneficiū religre. ar. d. c. fi. bec **Ber. Inno. et Ho.**

¶ De munere aut̄ ab obsequio. **Glo. in. c. sunt nō nulli. j. q. j.** dicit q̄ si seruicius est dignus ⁊ seruiciū dignū ē ⁊ honestū: licite sperat beneficū etiā sp̄uale. **S**ecus si nō esset idoneus ad illud beneficium vel seruiciū nō esset honestū. **Glo. aut̄ in. c. cuz essent. et eo. dicit. q̄** licite p̄t̄ q̄s seruire alicui plato ⁊ sperare ab eo b̄ficiū sp̄uale. **Nec** ex hoc cōmittit symonia lz sequitur collatio. **Dicit t̄n glo. q̄** nō d̄z p̄ncipalit̄ seruire hac intētiōe q̄li velit. vt refert **Panoz. ibi** q̄ possit ab eo bonū in genere sperare ⁊ secundario beneficiū sp̄uale. **Sz. d. an. p̄ cōcordantia dicit. q̄** aut seruies ⁊ recipies seruiciuz habent respectū ad certum beneficiū. ⁊ p̄cedit glo. in. d. c. cū essent. vt nō liceat hac intētiōe p̄ncipalit̄ duci. **Aut** tendit ad b̄ficiū incertū. ⁊ p̄cedit glo. in. d. c. sūt nōnulli. **Sz. panoz. dicit nō** vidē bonā rōnē diuersitatis inter certū beneficiū ⁊ incertū. nec putat q̄ sit licitū p̄ncipalit̄ seruire p̄ sp̄uali beneficio cōsequēdo nec p̄lar̄ licite cōferri: si p̄ncipalit̄ ducit ad cōferendū p̄ seruicio tpali recepto. q̄ id qd̄ in se debitū est ⁊ honestū nō d̄z exerceri sanore humane gr̄e. **h̄ recto iudicio. vt in. c. nemo. et eo. Sed** secundario bene p̄t̄ h̄i talis spes. **Et ita vult glo. in. c. qd̄ p̄derit. lxx. di. Et intellige glo. in. d. c. sunt nōnulli. fm̄ dictā glo. in. c. cū essent. ⁊ illi. c. quid p̄derit. fm̄ panoz. Et p̄dicta faciunt ad. q. quā ponit Ho. in. d. c. cū essent. Eps̄ recepit quendā clericū ad seruiciū tpale ⁊ sp̄uale p̄standū: p̄mittens sibi certū salariū annuatim donec sibi p̄uiderit de beneficio cōpetēti. **Mun** qd̄ hoc sit licitū. **Et cōcludit q̄** sic. dūmō nō se obligauerit ad seruiciū tpale p̄standū. nec cōmittit symonia. si remittat p̄mo salariū cū cōferat postea b̄ficiū. q̄ salariū erat s̄ cōditione ⁊ facta collatiōe expirat obligatio. **S**ecus si p̄missio fuisset pura ⁊ p̄petua. **Sz. panoz. putat p̄mū dictū Ho. p̄cedē q̄** p̄lar̄ nō ducit ad cōferendū b̄ficiū p̄ncipalit̄. p̄t̄ seruiciū tpale vel sp̄uale p̄cipiendū. **Sed** q̄ ille meret̄ ⁊ cā ipullina. ⁊ nō finalis sit p̄statio seruicij. bec **Panoz.****

¶ Quid autē si obsequiū ē pure sp̄uale qd̄ essz̄ impositū beneficio. **R̄dit Ol. tūc** indubitanē etiā ex pacto p̄t̄ p̄ferri b̄ficiuz: ita q̄ ille p̄mittat tale obsequiū. vt puta celebrādo talē ⁊ tales missam. et de p̄ben. e. significatū. **Silr̄ fm̄ Ho. si** alicui p̄ben de vel b̄ficiū esset impositū onus. qd̄ q̄ h̄z teneat docere pueros. p̄t̄ fieri pactio. h̄ et alicui p̄bende cui nō est annexū hoc onus cū vacat: p̄t̄ imponi

hoc onus. **Recipe** autē canonice ex pacto symonia est fm̄ **Ho. Itē fm̄ Guil. cuz** duo sacerdotes debēt celebrare missam. vn⁹ maiorē: alius minorē si ex cā cōdicunt adinuicē q̄ vn⁹ dicat missam que alteri tāgit ⁊ cōtra licitū ē: maxime ex cā: q̄ nullū p̄cium siue tpalis merces infuenit. **Itē fm̄ Ri. in. iij. nō** est licituz q̄ duo adulti baptizādi hanc p̄ctionē inf̄ se faciāt. **Ego** baptizo te: eo pacto: q̄ tu baptizes me. q̄ in talibz ois pactio ⁊ cōuētiō cessare d̄z. et eo. tua. **Dare** etiā ex pacto aliqd̄ p̄ sacro: q̄nis sp̄uale. est illicitū. et si nō omi eo mō q̄ ⁊ dare tpale. t̄n q̄ ex eo q̄ res emit̄ a nō d̄no. est p̄ rōnem gr̄e. **Dicere** autē orabo p̄ vobis ⁊ rogo vos vt etiā oratis p̄ me: in nullo ē r̄p̄hensibile. q̄ nō emitur vel vendit̄ spirituale cū nulla sit pactio.

¶ De munere autē a manu qd̄ ē pecunia: large sūt mendo pecuniā p̄ rebz mobilibz ⁊ immobilibz: que tpalit̄ possident. j. q. iij. totū. **Ho. fm̄ Pur. in. iij. Mun⁹** a manu aut̄ ē tale ⁊ tantū q̄ plūm̄ inclinare affectū ad collationē rei sp̄ualis. p̄pter ipm̄. ⁊ tunc plūm̄ symonia vel hoc tā par̄ est q̄ nō plūmitur inclinare affectū ad collationē rei sp̄ualis. ⁊ tunc nō ē symonia. **Et** hoc quidē vez̄ ē q̄ ad iudiciū ecclesie q̄ de exterioribz iudicat. h̄ q̄ ad deum sp̄ est symonia. cū p̄t̄ qd̄cunq̄ tpale q̄ntumcunq̄ etiā p̄uū dat̄ sp̄uale. **Ad** iudicandū autē de symonia: cū dubitat. vtz̄ cuz q̄s corrupta mēte dederit munera fm̄ **Dir. attēdenda** sūt p̄cipue q̄tuor: q̄ in istis versibz p̄tinent. **Muneri** b̄z dandis: attēdas q̄tuor ista. **Quis** dans: q̄s ve petēs: q̄ res: q̄ causa petendi. **Proverbium** est. nec oia. nec oēs neq̄ ab oibz. q̄ valde inhumanū est a nemine recipe velle h̄ oia ⁊ ab oibz vilissimū. h̄ esculentū ⁊ poculentuz qd̄ infra tridū cōsumi p̄t̄ recipe licz. extra de rescriptis. c. statutuz. li. vj. **Considerari** d̄z p̄mo. qd̄ offerat. **Itē** q̄le offerat. **Itē** a q̄ det. s. an a paupē vt diuite. **Itē** ad qd̄ offerat. **Itē** q̄ intētiōe. **Itē** quantū. **Itē** q̄n. s. tps̄ donationis. **An. s. instante** necessitate vel als cōferat. **Et fm̄ hoc** plūm̄ p̄o ⁊ contra. extra eo. et si q̄ones. **Et** p̄pter hoc habes an encenia inducāt symoniā. **Nā** attenta q̄ntitate modica. ⁊ detur sine pacto ⁊ absq̄ corrupta intētiōe nō est symonia. **Als** in modico etiā p̄mittit̄ symonia. j. q. j. iudices. **Tho. etiā** in q̄libet. dicit in dispensatione sacroꝝ vel alioꝝ sp̄ualium. cuz aliq̄ recipiunt vt symonia euitet. tria sunt necessaria. **Primū** vt fiat ex cōcessiōe iur̄ diuini vel humani vel saltē pie p̄suetudinis. **Secūm.** vt sit intētiō pia et nō corrupta. **Tercū** vt sit forma honesta. s. vt nō requirāt ante p̄ij officij executionē ne pactū interuenire videat. h̄ impleto officio exigi possunt. **Sic** igit̄ h̄ista tria cōueniant: secure archidiacon⁹ accipiat palafrenū p̄ installatione abbatis. **Nota** etiā fm̄ **Jo. de lig. ⁊ Inno. in. c. ad publicā. extra** eo. q̄ si est consuetudo q̄ pro ordine vel alio sacro detur t̄n ante receptionē eius. nō valet immo est corruptela. etiā si longo tpe seruata est q̄ p̄ tali ordine detur t̄n. nec p̄t̄ cōpelli ad soluendū. quia si gratis dedit non p̄iudicat nec nata est obligatio. **Si** autē nō gratis dedit. h̄ vigore consuetudinis. non valet. quia fuit corruptela. **Sed** si ex statuto.

Bimonia. I.

vel cōsuetudine debet aliqd. p ordine vel alijs spi ritualibz post receptionē eoz: valet vt in cōsuetudi ne venetoz vbi q̄ra oim mobiliū monētis datur ep̄o. In britania v̄o dat̄ tertia ps. Et p̄it ad hoc cogi. Ideo autē veneti dant hoc. q: nihil soluunt p decima. De h̄mōi p̄suetudinibz vide s̄. Sepul tura. j. in p̄ncipio. Itē nota q̄ ille q̄ dat p̄bendam vel aliud beneficiū p̄ncipalit̄ rōne p̄sanguinitatis vel p̄pter affectionē alicui? amicitie t̄p̄alis si quidē attendit solū bonū t̄p̄ale illius cui dat̄ r̄ nō alteri? q̄uis grauit̄ peccet: nō t̄m̄ symoniā cōmittit. q: nō vendit cū nil accipiat. Et si intēdit in hoc aliquod bonū in seip̄m redūdans: sicut q̄ magnificet per hoc. r̄ nobilitet domus sua vel q̄ ipse in p̄sanguineis sit fortior vel si hoc pacto vel intētionē benefi cium cōcedit vt beneficiat? faciat aliquā recōpen sationē t̄p̄alem sibi vel suis consanguineis. symo niā est fm̄ l̄bo.

VDe pecunia symoniace recepta siue p ordine da to siue beneficio siue sepultura vel p ingressu mo nasterij vel p p̄suatione: q̄ ad p̄onos ecclesiaz vel p mediatione vel ad hoc vt p̄curet q̄s sp̄ualia al teri r̄ h̄mōi q̄d fieri debeat. Sic fm̄ doc. q̄ talis pe cunia retineri nō p̄t: nec etiā reddi d̄z illi q̄ dedit q̄ turpiter dedit. s̄ d̄z dari illi ecclesie in cui? cōtu meliā data est. et eo. de hoc. vnde si q̄s ordinar? est nō h̄is beneficiū: pecunia ab eo recepta symonia ce: d̄z dari ecclesie cathedrali. Si autē ordinar? ē ad titulū alicui? ecclesie vel b̄nificij illi ecclesie vel b̄nifi cio applicabit. fm̄ Guil. r̄ Vl. Si accepta ē pecu nia vel alia res p̄ ecclesiaz vel b̄nificio illi ecclesie vel b̄nifi cio applicabit. nisi ecclesia esset in culpa q̄ illō t̄ic da bit pauperibz. ne ecclesia de malo reponet lucr. Et hoc si totū collegium p̄sensisset symonie. Et si talis trāsiret ad religionē: ex misericōdia posset ei reddi vel etiā si esset talis paup. vt nō sufficeret sua vel etiā si dedisset ex ignorantia fm̄ Do. Idē videt̄ dicēdū de pecunia symoniace recepta p alijs sp̄ualibz. vt sc̄z det̄ illi ecclesie in q̄ cōmissa ē. ita t̄m̄ q̄ nō reponet comodū q̄ dedit. Si v̄o p̄ ingressu monasterij pecunia sit symoniace recepta. r̄ capitulū fuit p̄iceps symonie. trāsibit sic ingressus ad aliud mo nasterij simplr cū illa pecunia sibi restituta. Si so lus p̄latus vel aliq̄ r̄ nō caplm̄. t̄ic trāsēundo ad aliud monasterij: si est p̄fessus illud sc̄dm̄ mona sterij ad q̄d trāsibit h̄bit v̄lūfructū illoz bonoz ip̄o viuentē: mortuo autē libere reuertent̄ ad pri mū monasterij. q̄d videt̄ h̄ic locū in his q̄ nō con sumunt vel distrahunt vt sunt possessiones. Si v̄o dispenset cum tali q̄ remaneat in illo eodē mo nasterio. p̄uto etiā q̄ possit dispensari q̄ illa pecu nia symoniaca remaneat monasterio. Ita tamē si possibile est q̄ illi q̄ fuerūt in vicio nō habeāt vtili tatē vel etiā q̄ nō p̄t pecunia symoniace recepta comode applicari loco vbi vel in cui? cōtumeliā data est. puta. q̄ in remotis p̄ribus vel cū videt̄ incōueniēs illā sibi dari vel cū ecclesia habet q̄li p̄ derelicta. pauperibz p̄t erogari.

VDe ep̄s cū p̄secrat vel visitat possit recipere p̄curationē. R̄ndit Dir. q̄ moderatam p̄t recipere. et eo. cū lit. vbi dicunt Ber. Inno. r̄ Hosti. q̄ ep̄s

hanc p̄curationē nō recipit p aliquo sacro. quia illud esset symoniaca: nec rōne laboris. q̄ ecclesia posset esse in ciuitate. r̄ t̄m̄ recipit licet nō laboret. extra de censu. venerabili. Sed q̄ ista p̄curatione p̄missa est a iure sicut r̄ alie p̄curationes. q̄ sunt rōne visitatōis. v̄n̄ nulla symonia cōmittit. Et si ecclesia p̄pter paupertatē p̄curare nō possit ep̄m̄: p̄ se suis sum ptibus ecclesiaz p̄secrabit. r̄. q. iij. cauendū.

VDe sp̄ualia possint dari p vita eterna vel pro remissione peccator. R̄ndit Dir. q̄ sic. Dan. iij. Peccata tua elemosinis redime.

VDe sp̄ualia possint dari p redimēda veratio ne in sp̄ualibus. R̄ndit panor. in. c. dilectus fili? extra eo. cōp̄bendēdo totā materiā. q̄ aut queri mus in t̄p̄alibz aut in sp̄ualibz. Primo casu licite redimūt veratio t̄a pro iure q̄sito q̄ pro iure q̄redo s̄ recipiens pecuniā sic indebite tenet ad restōnez l. j. r̄. l. r̄ general. ff. de calū. In sp̄ualibz v̄o p iure q̄rendo nō est licitū aliquid dare. etiā vt cesset im pedimentuz facti. q̄ ille videt̄ ambitiosus dando pecuniā. vt facilius illud acq̄rat. Et sic p̄p̄e loqui tur. c. matheus. extra eo. Nec tunc p̄p̄e redimēt veratio. sed datur vt facilius acquirat ius sp̄uale.

VDe iure autē q̄sito aut est in possessione illi iuris r̄ si molestet de facto. licitū est aliqd dare. vt in. d. c. dilectus. licet recipiens teneat ad restōnē. Si v̄o iuste verat. vt quia ep̄s vult eū iuste deponere vel alius iuste accusare vel forte p̄tendit ius in benefi cio. r̄ tunc veratio nō licet aliqd dare. q̄ non redi mitur tunc veratio facti. vt extra eo. nemo. Aut nō est in possessione illius iuris iā questū. r̄ t̄ic vt habeat possessionē etiā illicite detentā. nō licet ali quid dare. vt notat Inno. in. c. ad aures. extra eo. r̄ tenet glo. r̄ vj. q. vij. decimas. Nam possessio est q̄d sp̄uale. Hinc est q̄ nō cadit in laicū de p̄scrip. cām. vel saltē est cōnexa sp̄ualibz. p̄pter administra tionē: que inde sequit. j. q. iij. si quis obiecerit. Du to t̄m̄ si p̄pter p̄otentā aduersarij vel impotentiaz suā nō posset illā defacili cōsequi apud superiores. quia tunc vt euitet magnū p̄iudiciuz licite posset dare pecuniā. Sicut in sili de absolutōe ab excoi catione obtinēda. de quo infra.

VQue symonia sit grauior. R̄ndit fm̄ Vl. q̄ in ma nere a manu. quia mun? a manu magis p̄p̄e est p̄cium. q̄ q̄ ab alijs duabz. licet in omnibz cōmit tatur symonia.

VDe trū liceat vendere sacra vasa. vestes. aquam benedictā r̄ h̄mōi. R̄ndit fm̄ Vl. omnia sacralia or dinata ad aliquē effectū sp̄ualem vendi non p̄t. vt aqua benedicta r̄ h̄mōi p̄ quā venialia dimit tunt. Sicut nec etiā rōne materie p̄t vendi sacm̄. j. q. j. placuit. Sed illa q̄ p̄cipatiue sunt sp̄ualia. vt calix r̄ h̄mōi. ante cōsecrationem simplr vendi possunt. Post v̄o cōsecrationē alteri ecclesie etiam vendi p̄t in eadez forma. dūmō intentio referat solum ad t̄p̄ale r̄ nō ad sp̄uale. Als symonia esset fm̄ ipsum Vl. Sed laico calix vendi non p̄t nisi p̄latus. Idē fm̄ De. de pal. nec p̄ sacramentalibz licitum est aliquid recipere. vt p̄ benedictione ab batum vel abbatissarū vt velatione virginum et huiusmodi.

[Marginal notes on the right side of the page, partially obscured and difficult to read.]

Vtrum autē sacerdos possit vendere officiū por-
tandi aquā benedictā p̄ parochiā. Dicit **Gul.** q̄
si talis h̄z p̄ p̄suetudine vt possit tale officiū retinē
z p̄ se vel aliu exercē z p̄uēta recipe. nō est symo-
nia. si illud q̄dē cōmittat ad firmā. **A**ls symonia ē
vel saltē turpe lucrū.

Vtrum p̄ matrimonio liceat aliqd̄ recipe. **R̄n.**
fm̄ **Tho.** q̄ licet matrimoniu sit vnū de sacris. li-
cite tū recipit̄ z datur pecunia absq̄ vicio symonie
non ex eo q̄ in tali sacro nō conferat̄ gr̄a. vt notat
glo. j. q. j. quicquid. sed p̄pterea quia matrimoniu
non est sacramentum solū. sed est nature officium.
Et fm̄ hoc datur pecunia p̄ matrimonio ad sub-
leuandum onus eius. et non in q̄ntum est ecclesie
sacramentum. vnde et p̄o benedictione nuptia-
rum. p̄hibetur aliquid exigi. licet sponte oblatum
recipi possit. extra eo. cum in ecclesie. **E**t panomi.
in. c. suam. extra eo. resp̄ndit glo. ibi. que dicit. q̄
si illa benedictio nō esset sacramentū q̄ possit ali-
quid peti. **S**ed panomi. dicit q̄ hoc est falsum.
quia nō solum p̄ sacramētis h̄ etiā generaliter p̄o
officio ecclesiastico exercendo. nō debet aliquid pe-
ti. vt in capitulo ad nostrā. extra eo. **D**icit tamen
Gul. q̄ si sacerdos aliquis ad quē spectat benedi-
ctio nuptiarū nō vult dare licentiā alteri sacerdoti
q̄ benedicat nuptias nisi p̄ pecuniā. si quidē non
intendit vendere licentiā benedictionis. h̄ p̄uide-
re sibi de portione oblationūz eum cōtingente. nō
est symonia. **S**i tamen ex certa scientia maiorē exi-
git sumam q̄ p̄sumatur valere portio ei contin-
gens. merito p̄sumi potest q̄ ipsam licentiāz ven-
dere voluerit.

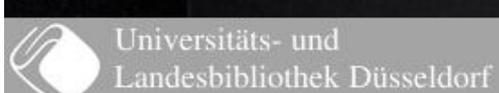
Vtrum autē p̄o sacramēto baptismi possit dari pe-
cunia. **R**espon. panor. in capitulo. cū in ecclesie.
extra eo. allegat glo. in. c. baptizandis. j. q. j. q̄ con-
cludit. q̄ aut iste baptizandus est adultus. et non
debet aliquid tribuere. h̄ potius baptismū dimit-
tere. quia ex quo credit z nō deficit p̄ eo. quomin⁹
baptizetur. habetur p̄ baptizato. ar. c. debitu. de
bap. z in. c. ij. de pres. nō bap. **V**el baptizet seip̄s
fm̄ glo. in dicto capitulo baptizandis. **S**ed **Pa-**
nor. dicit q̄ hoc vltimū parum. p̄deset. quia diffe-
rentia debet esse inter baptizantē et baptizatū. vt
in dicto capitulo debitu. **I**tē dic q̄ poterit se face-
re baptizari a laico. quia a quocunq̄ collatus sit. te-
net. vt in. c. j. de sum. tri. **S**i vō est infans. tūc glo.
ponit opinionēs. **Q**uidā em̄ dicunt nihil esse tri-
buendū. h̄ potius infantē dimittendū sine bap-
tismate. quia nō debet q̄s peccare vt infans acq̄rat
vitam eternā. xiiij. di. qd̄ ait **Loth.** z ibi glo. z. xlvj
di. sicut. **A**lij dicūt q̄ licet nō debeat dari: tū pot⁹
q̄ infantē dimittere sine baptismate: pecunia esset
danda. **E**t hoc intellige qm̄ nō reperit̄ aliq̄s q̄ sciat
baptizare. **E**t hoc casu putare q̄ licite possit dari
pecunia: q̄ q̄ illicite recipiat. q̄ iste q̄ donat ducit
necessitate: donat: nec vt emat sp̄iale. h̄ potius vt
tollat impedimentū illicite p̄stitū huic sacro. **N**ec
panor. **S**ecus tū fm̄ **Ri.** de alijs sacris: que sine
periculo dānationis et causa p̄mitti.

Vtrum autē licite detur pecunia pagano. vt
se baptizet. **Q**uidā dicunt. vt dicit glo. in. c. q̄ p̄o.

j. q. ij. q̄ licite pōt dari. **E**xemplo beati **Siluestri** q̄
bona temporalia paganis pollicebat. vt faceret se
xp̄ianos. **A**lij cōtra. **S**ed panor. placet. q̄ aut. p̄
paupertatē pagani volunt venire ad fidē xp̄ianā
Et tunc licite posset eis pecunia p̄mitti. **N**ā mul-
ti iudei diuitias maximas cōgregauerūt ex osura-
ria prauitate. z timent venire ad fidē. quia oportet
eos omnia mala ablata restituē. hoc casu licite pu-
to posse pecuniā p̄mitti vt veniant ad fidē. **S**ed
si non haberent. p̄positū veniendi ad fidem nisi ex
cupiditate pecunie p̄misse: tunc puto opinionem
contrariam. p̄cedere. **E**t fm̄ p̄mū memb̄z arbi-
tro: fecisse **Siluestri**. hoc **panor.** **S**imiliter nec p̄
confirmatione. nec p̄o crismate. nec p̄o extrema
unctione licet aliquid exigere. h̄ sponte oblata lici-
te recipiunt. **E**ius em̄ oblatio nullam ingerit cul-
pe maculam que nō ex ambientis. p̄cessit petiti-
one. j. q. ij. sicut. **E**t si in his z in quibuscunq̄ alijs
spiritualibus aliquid ex cōsuetudine exigat quasi
preciū rei spiritualis cum intentione emendi vel
vendendi: est symonia precipue si ab inicio exiga-
tur. **S**ed si accipiatur quasi stipendium p̄ cōsue-
tudine approbata non est symonia. **S**i tamē non
sit ei intentio emendi vel vendendi. sed intentio
referatur ad solam consuetudinis obseruantiam.
Et precipue quādo quis voluntarie soluit. **I**tem
p̄o eucharistic collatione nō licet aliquid exigere.
vel ex pacto seu quasi precium dare. j. questione. j.
dictum.

Vtrum p̄o celebratione autē misse tanq̄ p̄cium nūq̄
licitum est recipere vel dare. **S**ed fm̄ **Ray.** si sacer-
dos tenetur celebrare. puta quia habens ecclesiaz
vel beneficiūz officium teneatur. tunc exigere ē sy-
monia. j. questio. ij. vendentes. **S**i vō non tenet̄
z deficit ei sumptus. potest accipere. p̄ma questio-
ne p̄ma indices. **N**am et operas suas locare po-
test siue ad diem siue ad annū. extra ne. p̄e. vi. lit.
c. vltimo. **S**ed si sumptus habet et ad hoc non te-
netur. aut debet facere gratis. aut cessare. **A**ls fa-
cere videtur ex auaricia. **E**t licet forte quādo non
teneretur ad ista nō esset symonia. eo q̄ nō debet
suis stipendijs militare: tamen turpe lucrum est
quando sit ex auaricia vel saltē habet speciem mali.
Et in quolibet p̄dictorum intelligas q̄ ipse debet
gratis cantare vel dicere missam. licet aliquid reci-
piat p̄o sumptibus. **E**t idē intelligas de alijs offi-
cijs diuinis. vt dictum est de missa. **Con.** **Tho.** et
Ri. in. iij. dicit. q̄ p̄o anniuersario dicendo non
licet facere pactum de pecunia danda. **S**i tamē ex
deuotione ecclesie datur: ecc. sia tenetur p̄ illis ce-
lebrare. p̄ quibus datur. fm̄ q̄ p̄o recepto benefi-
cio magis se obligatam videt. **E**t seculares q̄ dant
vel dimittunt certam quantitātē pecunie p̄ mis-
sis: seu anniuersarijs: inuitentes mori patrie. q̄nis
in huiusmodi ex simplicitate taliter loquantur ac
si vellent emere: videtur q̄ pie sit interpretandum
pactum eorum. s. q̄ dent per modum elemosine:
tamen sunt admonendi de hoc. vt nō dent tanq̄
p̄ciam misse.

Vtrum p̄ p̄nia seu cōfessione possit aliquid exigi:
Dicit q̄ nō. j. q. j. quicquid. **E**t sacerdotes q̄ audiunt

Simonia. 1.

Principaliter interdētes lucz pecunie et si nō petāt: symonia cōmittit mētalē. Si autē exigat alit nō audituri pmittit symonia etiā ab ecclesia puniendā d. c. p̄pio. Sacerdos etiā q̄ nō vult dare licentia parochiano alteri cōfitendi nisi p pecunia: cōmittit symonia fm Ray.

¶ An autē in absolutōe ab excoicatioe vel suspensione vel in dicto possit erigi pecunia sine vicio symonie. Dic q̄ si exigat pecunia q̄si pena culpe pcedentis p q̄ fuit excoicatus vel suspensus vel in dictus. Factū quidē nō ē symoniā nisi intētio sit corrupta. h̄ si exigat tāq̄ p̄cū absolutōis symoniā est fm Tho. De. 7. Do. Vide tū glo. in. c. ad aures. et eo. q̄ dicit q̄ excoicatio licz dare pecunia p absolute: si iniuste absolutio sibi denegat. q̄ tūc redimit verationē suā. h̄ Inno. ibi t3 p̄uū. No. n. p absolutōe d3 aliq̄d t̄pale impēdere. h̄ d3 h̄re recursuz ad superiorē. Jo. an. dicit q̄ aut istū iminet aliq̄d p̄iudiciū ex dilata absolutōe. ut puta. q̄ speratur eligi vel d3 eligē vel p̄scriptio currit p̄ nisi agat. Et tūc pcedit opinio glo. ut dicatur potius redimere verationem. Aut non est tale periculum Et tunc procedit opinio Inno. Et panoz. ibi dicit q̄ hec opinio ē satis eq̄. Et q̄nt de alia. q̄ Statuto cauet q̄ excoicatus soluat. x. libras. p q̄libz mēse q̄ steterit in excoicatione. nūq̄d valeat tale statutū Do. dicit q̄ sic. q̄ nō exigat hoc casu pecunia p absolute. h̄ p cōtumacia. Panoz. tū p̄sulit vt p̄s absolute et postea cogat satisfacē fm forma statuti

¶ An autē pro sacro ordinis possit erigi pecunia. Dic q̄ nō. et eo. c. j. vbi dicit. d. an. Nota tres p̄sonas q̄ requirunt in ordinatōe. s. Ep̄s. minister et notarius. Et sicut principalis ordinatio d3 ē ḡuita: ita et officio accedēs d3 esse gratuitū. Et de ep̄o claz est q̄ si recipiat aliq̄d p ordinatōe p pactionē. p̄uentionē vel exactionē. j. q. ij. q̄ pio. q̄nimo si det pecunia ep̄scopo ne ordinet p symoniam: symonia est ex parte ipsius ep̄scopi. sed non ex parte dantis. fm Tan. Idem dicit panoz. in. ca. cum in ecclesie. extra eo. de eo q̄ dat pecunia ep̄o vt symoniaco nō cōferat sp̄ialia q̄ symonia ē ex pte recipientis. Minister autē in ordinatōe vel etiā archidiaconus qui habet examinare p̄mouendos vel etiā ille qui notat p̄mouendos vel ille q̄ respondet in scrutinio ordinādi fm forma. c. j. de scrū. vel ille q̄ legit euāgelii. s. cū sit ordinatio fm Sof. q̄lz hoz si recipit pecunia p illo misterio symonia cōmitteret.

¶ Quid autē de notario. an possit aliq̄d p suo labore recipere. Rūdit panoz. in. c. j. et eo. post gl. et doc. q̄ aut notariū h3 salariū de publico. puta ab ep̄o et nihil d3 exigere. Aut nō h3 salariū et tūc aut suum officii est adeo necessariū in ordinatōe vt nisi ipse scriberet: ordo nō diceret rite collat. Et tūc cū officium suū sit de p̄ferētibz ad ordines nihil p̄t exigē. h̄ panoz. dicit se nō videre q̄ officium scriptoris possit esse tale q̄ necessario requirāt ad ordinē cōferendū legitime. Et id simplr p̄t dici q̄ ex q̄ nō h3 salariū de publico: rite p̄t pecunia p labore suo exigere. Et istud caplm voluit fm Inno. tollere cōsuetudinē quādam locoz in quibz oēs officiales et ministri petebant pecuniā.

¶ Itē fm Ray. q̄ nō h̄nt titulū rogat p̄byter vt p̄nter eū ad titulū ecclesie sue. p̄mittēs ei q̄ nunq̄ aliquid in ecclesia sua petet symoniā p̄mittit. extra eo. per tuas.

¶ Itē p actu p̄betandi nō lz accipe pecuniā q̄si p̄cū. vñ et p̄bete veteris testamēti rarissime etiā sponte oblata recipiebāt ne vendē viderent. p̄betiam. Et si recipiebāt aliq̄n ad sustentationē ipsorū recipiebant. j. q. j. iudices.

¶ Itē pauperibz nō ē danda elemosina p orōne ab eis fienda tāq̄ ex hoc q̄s intēdat emere orōnez eoz. h̄ p̄ ḡuitū b̄nificinz d3 intēdere. pcurare aīas pauper. ad hoc q̄ gratis et ex charitate ad orādū pcedāt fm Tho. h̄ si detur ex pacto pecunia p psalterio dicēdo: ē exp̄sse symonia fm De. de pal. Non autē si dare p vigilando supra defunctū. s. rōne laboris vigilię: esto q̄ ad vigilias segrēt dicē psalteriū aut alias orōnes fm Do. h̄ cū ordinatio est in ecclesia q̄ vadit ad talē horā tūc habeat vt est in distributionibz q̄tidianis. et aliquis vadit ad illā p̄ncipalitē cā lucrandi illud: symoniā cōmittit mentalē. h̄ nō eam q̄ ab ecclesia puniē. cū nulla pactio intēdat. et eo. tua. fm Archi. Non tamē restituere tenet pecuniā illam.

¶ Itē p p̄dicatione nō lz recipere pecuniā. h̄ licet p̄dicanti victū accipe fm Tho. et De. de pal. vñ ille q̄ p̄dicat p̄ncipalitē hac intētionē vt habeat pecuniā vel laudē vel fauorē popularē: symoniā mētalē cōmittit. j. q. iij. nō solū. h̄ si p hoc pacto symonia ē q̄ ecclesia p̄t puniri. Dicit etiā Tho. in q̄libet. q̄ cū aliq̄ p̄ndētes religionē siue sanctitatem petūt a sacerdotibz q̄ pcurēt eis pecuniā in parochia sua. Ita q̄ sacerdos habeat inde certam partē. Si in hoc intueniat pactū: symoniā cōmittit. ipse sacerdos. q̄ p̄ualio sacerdotis sp̄ialis est. et credit ei eo q̄ est sacerdos. Et tā sacerdos q̄ religiosi tenent de symonia.

¶ Itē p vsu sp̄ialis p̄tatis seu p̄lature nō lz aliq̄d accipere. cū em ille cui p̄mittit sp̄ialis p̄tās ex officio obliget ad vsu p̄tatis sibi cōmisse in sp̄ialiū disp̄satione. et etiā p sua sustentatione statuta stipendia habeat ex redditibz ecclesiasticis. si aliquid acciperet p vsu huius p̄tatis nō intelligeret locare opas suas q̄s ex officij suscepti debito d3 impendere h̄ vendere intelligeret ipm sp̄ialē vsu gr̄e. et sic esset symonia fm Tho. vñ nō licet aliq̄d accipere p q̄cunq̄ disp̄satione. Nec etiā p hoc q̄ cōmittit vices suas nec p correctione faciēda. nec p cessando a correctione. nec p minus puniēdo peccatum. nec p crimine cēiando iudici ecclesiastico: nec p purgādo reo nec p visitando. Quis pcuratōne liceat visitāti recipere et dedicāti. nec vt min⁹ digne reconciliet penitentē vel vt digne penitentē repellat. In omnibz his cōmittit symonia ex pte dantis et recipientis: si fuit ex aliquo temporali. sed pecunia p̄cibus vel obsequijs fm Tho. et De. de pal. et extra eo. nemo. Dare autē aliquid supiori vt seruet iusticiam in causa sp̄iali et in iurisdictione ecclesiastica fm De. de pal. et Ray. symonia ē. Et idē est dicēdū fm Guil. si agat sup t̄pali: p̄sona iudicis sit ecclesiastica q̄ rōne ecclesiastice iuridicē.

tionis tenet ad tale ius reddendum. **S**z si iudex sit laicus z sup re tpali iudicet nō est symonia. licz als grauit peccet. **S**ilr testficari in causa spūali sicut ē mīrmonial. decimis z hmōi. p pecunia: symonia est. **I**n alijs at calibz z si nō symonia sit. tū iustū ē. **E**t ex hoc sequit q cū sigillū iudicē nō sit nisi testi moniū iudicij. nō apparet quō p sigillo suo iudex possit aliqd petē nisi forte expelas cere sigillatoris z clericoz ad hoc deputatoz. **P**restare aut psiliuz vt iurisgitus vel pīociniū vt pcurator vel aduo catus nō solū in cā tpali. h etiā spūali p pecunia. nō ē symoniacū nec pctū fm **De. de pal. Doctoz** p doctrina pōt recipe pecuniā a scholaribz. nō qsi vendēs veritatē z sciam. h qsi locāe opas suas. qm videlicet ad hoc nō tenet ex officio. **N**ā si ad hoc teneret ex officio: intelligeretur ipam veritatē vē dere. vñ qm peccaret. sic ptz i illis q institunt in aliqbz ecclesijs ad docēduz clericos ecclesie z alios paupes. p q ab ecclia bñficiū recipiūt nō hz eis ali qd accipe fm **Tho. Sz Ho. dicit** q si est magiste rō anexū sufficiens bñficiū vel salariuz nō licz eis a scholaribz aliqd exigē. **A**lit talis symoniā pmittit .j. q. ij. vendētes. **S**ponde tū oblata recipe potest **S**z si nō ē anexū tale bñficiū vel salariū q sufficiat ei. pōt accipe collectā p labore suo: nō solum ab ex traneis h etiā a clericē ecclie. nō tū a paupē. cū ipē potū debeat pauperi sbuenire. **E**t tal exactio si dz esse coactoria. vt q nisi soluat expellet eos a schol. aut accipiet res eoz. h exponat inopiā suā. **P**ro doctrina theologie aliqd accipe dicit pe. de pal. iij. q. v. symonia: etiā si nō d alijs sciētis. **M**agister si nō vult pcedē festū alicui? tū qd ē colendū ad celebrādū nisi p pecunia data ē symo nia. qz vedit spūale ad qd tenet. d. c. videntes. **E**t si festū nō celebrādū vult feriare nec vult legē i eo nisi p pecunia symonia ē. qz d dicit fm **De. de pal.** q p licētia docēdi i qcuqz facultate dare vt accipe gnis oblatū. nec p labore. h. **Sz fm Ri. quis** pro dando talē licētia exigē sit illicitū. nō tū est pprie sy moniacū. vñ glo. in. c. j. de magi. dicit q est qsi sy moniacum. **E**t fm **Fran. de zab. si ep̄s** p pecunia dat licētia eundi ad studiū. mortalit peccat qz dat p pctio qd gratis dz. d. c. vendētes. nō tū symonia est ibi. sed turpe lucrum. **V**trū pmittat symoniā q debitor suo dat aliqd spūale. vt recuperet qd suam est. **Rū. fm Tho. et Ol. q symoniā cōmittit.** **V**trū laicus q recipit pecuniā vt restituat ecclie decimā quā tenebat: symoniaz cōmittat. **Rū. fm Tho. si laicus nō vult decimā dimitte nisi p pecu nia symoniā pmittit ex pte sui. h ecclia bene pōt redimere.** **V**trū si aliqs p mea ordinatōe vel p motōe pecu niā offerat. nunqd ego dicar symoniac? **Rū. fm Tho. q si qs offerat pecuniā vel pces p me. vel p mittat pecuniā si expsse dixi. nō obstat mihi. ext eo. nobis. Sec? si me scientē z pscitēte. tunc dicoz inēponere voluntatē meaz. **E**t idō quāntūcuqz oc cultū sit. symonia ē. z renūciare debeo. si aiā sal uare volo. **S**i vō sit penit? me ignorāte. z ab inimi co volēte. p motionē meā impedire nō pmittit symo**

nia q ad me ne ex dolo suo reportz qd intēdit. d. c. nobis. **S**i aut amic? m. us dedit pecuniā p pmo tione mea symoniace pmoueo. h nō sic symonia cus sum. f. cū sit me ignorāte. tū renūciare teneoz. extra eo. de regularibz. **Con. Inno. Sz Ol. dicit.** q si me scientē. pmissa ē pecunia p mea p motionē: quā postea solui vel etiā iā solutā restitui. h qnter peccauerim z h maleficijs ratiōitio retrorahat z mādato ppet. tū pōt ep̄s dispēlare. qz reuera nō fui symoniac? in receptōne bñficij. sic notat **Tan.** **D**icit etiā **Inno. in. c. tāta. extra eo. si qs** obtinuit ordinē vel bñficiū alio dāte pecuniā. dū tū nōr ordinatoz. nō est symonia. etiā si sine pecunia nō erat obtētū? **S**i aut ordinat? ipē pecuniā dedissz etiā si sine pecunia habitū? erat ordinē symonia ē **I**te **Gul. dicit** q dat pecuniā alicui ex familiaribz plati vt sibi det igressū ad ipm z intēdat qd spūale vt ordinē vel bñficiū obtineat. neuter symoniā cō mittit. **Sz si dat vt faciat vbiū p eo ad psuadendū vel psulendū plato de collatōe illi? spūalis. vterqz symoniā pmittit. j. q. v. qcuqz. Pecuniā at quā re cipit mediator. p se retinere nō pōt z symoniacus est .j. q. j. si quis.** **V**trū ab ordinādo vel eligēdo aliq cautio vel p missio peti possit. **Rū. fm Ray. An ordinationē seu etiā electionē ab eo q eligēdus est. nulla cautio vt pmissio peti pōt. **E**t si pstat symonia ē. qz vt facē ad hoc vt eligat. viij. q. ij. talia. **Sz post electionē bene pōt. qz tūc nihil sperat ab eis. dū tū nō fiat ex pactione pcedēti. viij. q. ij. artaldus.** **S**ymonia. ij. qntū ad beneficia seu dignitates: de quo plura habes in pcedēti caplo. **Q**uid si qs bñs a sede aplica sras sup puitione alicui bñficij recipiat aliquā pēlionē vel aliqd bñficiū vt renūciat lris. **Rū. fm Tho. Si ex pacto ptiū. p aliq tpali fiat hmōi renūciatio: sy moniacū ē. **S**i vō ex officio iudicē vel bonis viris mediantibz pure renūciat z ex alia pte aliqd tpale det. a. nō ē symoniacū. extra de renū. sane. z. c. ven ias. **S**ilr si renūciat talibz lris ex eo q assignet sibi spūale. i. bñficiū. nō ē symonia. etiā si ex hoc pacto renūciat. **E**t em qsi pmutatio de spūali ad spūitale. **Con. Inno.** **V**trū religre aliqd spūale p pecunia vel ex pacto sic symoniacū. **R. fm Sof. sic. ex eo. qrelā. dare. n. intelligit q qd sibi cōpetit remittit. viij. q. ij. talia. Idem Hostiē.** **V**trū ab eo q recipit canonic? vel monach? vel psecrat ep̄s z hmōi. possint erigi qdā ex psuetudie **Rū. fm Ol. Si obtinet aliqd tale p exactionē iu dicij vel pviolētā vel pactū sine aū sine p? symo nia ē. etiā nulla psuetudie obstāte. ext eo. c. j. z. c. sic p certo. **S**i vō sponte offerat rōe psuetudinis vel charitatē. etiā si fuerint excitati p spūale bñficiū nō ē symonia. j. q. ij. qpio. **E**t h illi q solēt hoc reci pere: nō possint hoc exigere ex psuetudine tū pnt monē illos vt bonas psuetudies seruet. nō tū debēt eos artare p sstractionē sacroz et hmōi. h sunt p supiozē cogendi. extra eo. ad apostolicā. **V**trū possint recipi nūmi crismales q p crismā******

Simonia. iij.

te danē. Rñ. nō excusant a crimine symonie. z illi q̄ rei nomē z tps solutōis mutātes numos quos p̄mo crismales eo q̄ p̄ crismate seu crismatōne da renē. sc̄do paschales. z tercio consuetudinē medie q̄dragētime nūcupant.

¶ Quid si aliq̄s dedit alicui laico aliq̄d vt nō molestet: siue nō impediāt electōez. Rñ. si nō dū erat ei ius q̄sitū. q̄ sc̄z nō erat elect̄: credo symoniā cōmissam. Secus si postq̄ electus fuisset. ex eo dilectus. vide de hoc s. c. p̄cedenti.

¶ Quid si cleric̄ q̄ vult recipi in canonicū alicui ecclesie det illi bona sua. Rñ. fm̄ Inno. si largiat cū cōditōe vel pacto vt recipiat in canonicū z illa retineat. p̄ p̄benda: symonia ē. Si v̄o pura intentione deuotōis offerēs rogat q̄ admittat z q̄ bona oblata liceat sibi h̄re. p̄ p̄benda z clerici pura intentione cōsentit: nō ē symonia. q̄ si dans tali intentione ducat p̄ncipalit̄ vt p̄ tpalia h̄at sp̄ualia: z illi alit̄ nō recipient eū: ex v̄traq̄ pte ē symonia: h̄ tū m̄talis. **¶** Non. **¶** De p̄bendis aut̄ q̄s de nouo cōstituit q̄s in ecclesijs p̄t retinē ius patronatus in p̄petuū vel ad tps vt ipse vel heredes eius p̄ntent quē volunt ad ipas fm̄ **¶** Guil. **¶** Hoc tamē v̄z tpe p̄stōis de p̄sensu ep̄i z frat̄rū: si ibi s̄t aliq̄. **¶** Als non posset tale ius retinere fm̄ eundē **¶** Guil.

¶ Quid si in fundatōe ipsi ecclesie fiat talis p̄stō. Quicūq̄ dederit tantū in redditib̄ vel tantā q̄ntitatē q̄ possint emi possessiones talium reddituum recipiat in canonicis. z q̄d dederit h̄at p̄ p̄benda. nunq̄d ē p̄stō licita. Rñ. fm̄ **¶** Guil. Si fiat ita q̄ n̄ duret in p̄petuū. h̄ ad tps nec fiat in fraudē symonie. z ea sit intentio cōstitutōis q̄ nō p̄ reb̄ dādis h̄ p̄ncipalit̄ p̄t cultū diuinū augmētandū z p̄pter deuotionē dantis recipiat ad sp̄ualia: p̄t tolerari dū tū ille q̄ recipit sit dignus.

¶ Quid cū dicūt sibi aliq̄ canonici maiores canonizem? nepotes n̄fos. placeat tibi de meo z mihi placebit de tuo vel de eo q̄ dicit. nūq̄ me viuente fiet aliq̄s canonic̄ in ista ecclesia nisi fiat talis pro quo rogauit. Rñ. fm̄ **¶** Ray. Symonia cōmittit̄ in v̄troq̄ casu. i. q. ij. q̄pio.

¶ Quid si dicat vn̄ canonic̄ alteri. Tu fuisti ex audit̄ in vna petitiōe. z ego debeo exaudiri in alia. Rñ. fm̄ **¶** Ray. si p̄ces s̄t sp̄uales: nō ē symonia. Si v̄o sunt p̄ces carnales vel ex pacto quāda facto vel nunc faciendo: symonia est. **¶** Idē **¶** Vl.

¶ Quid si p̄ pecunia recipiat aliq̄s ad fruendūz hospitali z h̄mōi. Rñ. fm̄ **¶** Guil. Si in p̄dictis casibus cōsequit̄ aliq̄d ius sp̄uale: symonia est. Si aut̄ nō cōsequit̄. h̄ recipit ad hoc solū vt seruiat. nō est symonia. lz als sit turpe dare vel accipere p̄ talibus.

¶ Quid de illis q̄ emunt victū vni? monachi ad totā vitā suā. Rñ. fm̄ **¶** Guil. nō est symoniacū. ex quo emptor nō consequit̄ aliq̄d sp̄uale.

¶ Quid de his q̄ cōsanguineis suis cōferūt beneficia p̄ncipalit̄ p̄t cōsanguinitatē. Rñ. fm̄ **¶** Tho. Talis collatio illicita ē. nō tū est symoniaca. q̄ nihil recipit. Si tū aliq̄s det beneficiū alicui hoc pacto vel intentione vt exinde suis cōsanguineis p̄uideat est manifestā symonia. **¶** Et **¶** Guil. addit q̄ si q̄s cōsanguineo suo beneficiū cōfert vt ipse cōferens

magnificet vel fiat potentior vel vt pentela eius exaltetur z h̄mōi: symonia ē. quia respicit tpalem vtilitatem.

¶ Vtrū q̄ dat pecuniā vt eligat in impatorez vel rectorem alicuius civitatis sit symoniacus. Rñ. fm̄ **¶** Do. q̄ est symonia. q̄ p̄tās sp̄ualis est. Sz verius est fm̄ quosda q̄ est turpe lucrum nō symonia. q̄ p̄tās terrena nō est quid sp̄uale.

Simonia. iij. Quo ad fructus beneficiorū.

¶ Quid de episcopis qui ecclesias cōferunt retētis sibi fructib̄ vel aliq̄ eoz pte. Rñ. fm̄ **¶** Ray. Distingue cū Inno. **¶** Mā si ille qui dat beneficiū: anteq̄ daret nō p̄cipiebat. p̄uentus h̄er datione beneficii cōsequit̄ eos: non est dubiū intuenire symoniā. Si v̄o ante datōnē b̄ficii p̄cipiebat. p̄uentus: p̄t q̄dē retinē ex iusta cā z necessaria. h̄ nō p̄t tēnē si p̄ueniat cū eo q̄ recipit b̄ficiū seu cū alio mediatorē vt cōcessio beneficii ipse retineat. p̄uentus. ex vt ec. bene. c. vt nōstz.

¶ Vtrū clericus possit vendē ad tps fructū beneficii sui. Rñ. licitū est ad tps modicū. ex ne p̄. vi. s. c. si. Sz ad totū tps q̄ venditor tenet b̄ficiūz nō est phibitū. **¶** Mō tū ē honeste intelligēdo sp̄ ita q̄ nihil sp̄uale intueniat. ex de re. p. ad q̄ones.

¶ Vtrū ep̄i vel p̄lati alij possint cōcedē vices suas sibi censu ānuo. Dic q̄ nō. ex ne p̄. vi. s. c. ij. z. ij. **¶** Cū enī tale ius sit sp̄uale. nō ē dubiū q̄ p̄ eo aliq̄d dare vel accipere symonia ē. Sz q̄ ep̄s cōmittat alicui pure z simplr̄ vices suas sub censu ānuo z tali vicario p̄stituat salariū: nō ē p̄ctm̄: h̄ pot̄ ad hoc tenet. xij. q. ij. charitatē. **¶** Et vt dicit **¶** Do. licet p̄ cōmissione iurisdicōis n̄ lz recipere certā pecunie q̄ntitatē: ita min̄ lz recipere quotā. i. pte p̄uentus. **¶** Et nō fm̄ **¶** Do. q̄ p̄lat̄ vel rector ecclesie p̄sbyter̄ illis q̄s ipse p̄ducit vel locat fructū ecclesie. p̄t etiā p̄mittē curā aiāz. dūmō q̄tis z sine pactōe aliq̄ intueniente anteq̄ ep̄i. ex de of. vi. ad hoc. **¶** Sine aut̄ auctē ep̄i iminētē. p̄fectōne necessaria possit cōmitti ad modicū tps p̄ vnū vel paucos dies. h̄ non diu: q̄ nec p̄gnari p̄t sine licētia ep̄i. de p̄le. di. v. nō oz. q̄ li. p̄ pecunia cōmittēt vel locaret: symonia ē. **¶** Sc̄do nō q̄ cū p̄lat̄ vendit oēs obuētōes ecclesie: como dū iurisdicōis trāsit cū alijs: nisi fuerit excepta iurisdicō. p̄ se tū iurisdicō vendi nō p̄t fm̄ **¶** Do. **¶** Tercio nō q̄ fm̄ glo. sup. c. ij. ne p̄. vi. s. c. p̄lat̄ nō solū iurisdicōnē sp̄uale. imo z tpalē vendēs: symoniā cōmittit. **¶** Qd̄ dicit̄ fm̄. d. An̄ intelligēdū ē de iurisdicōe tpali q̄ q̄s h̄z ab ecclesia: q̄ indicat̄ q̄d sp̄rituale. v̄n̄ respectu ei⁹ a q̄ ipsa iurisdicō depēdet tū h̄z p̄t indicari sp̄ualis vel ānera sp̄uali. **¶** Qd̄ at dicit̄ Inno. q̄ vendēs iurisdicōnē tpalē nō cōmittit symoniā. lz als q̄uit peccet: intelligit̄ de iurisdicōe tpali: quā q̄s h̄z a p̄tate tpali. **¶** Quarto nō q̄ cū loco tibi ecclesiā meā z cū sis p̄sbyter̄ locas opas tuas vt ibi officies nō hitur̄ ibi aliqua iurisdicōnē nō ē symonia. **¶** Et in hoc nō h̄z p̄tē locū locatio z conductio. **¶** Sed p̄sbyter̄ debet grat̄z officii facere et ille gratis exp̄las. **¶** Et fm̄ **¶** Hof. si locatio fiat vltra tps vite locantis: nō valet vltra. q̄ clericus in beneficio cōp̄at vsufructuario. q̄ nō ē nisi ad vitā

¶ Simonia. iij. **¶** Quo ad fructus beneficiorū. **¶** Quid de episcopis qui ecclesias cōferunt retētis sibi fructib̄ vel aliq̄ eoz pte. **¶** Rñ. fm̄ Ray. Distingue cū Inno. **¶** Mā si ille qui dat beneficiū: anteq̄ daret nō p̄cipiebat. p̄uentus h̄er datione beneficii cōsequit̄ eos: non est dubiū intuenire symoniā. **¶** Si v̄o ante datōnē b̄ficii p̄cipiebat. p̄uentus: p̄t q̄dē retinē ex iusta cā z necessaria. **¶** h̄ nō p̄t tēnē si p̄ueniat cū eo q̄ recipit b̄ficiū seu cū alio mediatorē vt cōcessio beneficii ipse retineat. p̄uentus. **¶** ex vt ec. bene. c. vt nōstz. **¶** Vtrū clericus possit vendē ad tps fructū beneficii sui. **¶** Rñ. licitū est ad tps modicū. **¶** ex ne p̄. vi. s. c. si. **¶** Sz ad totū tps q̄ venditor tenet b̄ficiūz nō est phibitū. **¶** Mō tū ē honeste intelligēdo sp̄ ita q̄ nihil sp̄uale intueniat. **¶** ex de re. p. ad q̄ones. **¶** Vtrū ep̄i vel p̄lati alij possint cōcedē vices suas sibi censu ānuo. **¶** Dic q̄ nō. **¶** ex ne p̄. vi. s. c. ij. z. ij. **¶** Cū enī tale ius sit sp̄uale. **¶** nō ē dubiū q̄ p̄ eo aliq̄d dare vel accipere symonia ē. **¶** Sz q̄ ep̄s cōmittat alicui pure z simplr̄ vices suas sub censu ānuo z tali vicario p̄stituat salariū: **¶** nō ē p̄ctm̄: **¶** h̄ pot̄ ad hoc tenet. **¶** xij. q. ij. charitatē. **¶** Et vt dicit **¶** Do. **¶** licet p̄ cōmissione iurisdicōis n̄ lz recipere certā pecunie q̄ntitatē: **¶** ita min̄ lz recipere quotā. **¶** i. pte p̄uentus. **¶** Et nō fm̄ **¶** Do. **¶** q̄ p̄lat̄ vel rector ecclesie p̄sbyter̄ illis q̄s ipse p̄ducit vel locat fructū ecclesie. **¶** p̄t etiā p̄mittē curā aiāz. **¶** dūmō q̄tis z sine pactōe aliq̄ intueniente anteq̄ ep̄i. **¶** ex de of. vi. ad hoc. **¶** Sine aut̄ auctē ep̄i iminētē. **¶** p̄fectōne necessaria possit cōmitti ad modicū tps p̄ vnū vel paucos dies. **¶** h̄ non diu: **¶** q̄ nec p̄gnari p̄t sine licētia ep̄i. **¶** de p̄le. di. v. nō oz. q̄ li. **¶** p̄ pecunia cōmittēt vel locaret: **¶** symonia ē. **¶** Sc̄do nō q̄ cū p̄lat̄ vendit oēs obuētōes ecclesie: **¶** como dū iurisdicōis trāsit cū alijs: **¶** nisi fuerit excepta iurisdicō. **¶** p̄ se tū iurisdicō vendi nō p̄t fm̄ **¶** Do. **¶** Tercio nō q̄ fm̄ glo. **¶** sup. c. ij. **¶** ne p̄. vi. s. c. p̄lat̄ **¶** nō solū iurisdicōnē sp̄uale. **¶** imo z tpalē vendēs: **¶** symoniā cōmittit. **¶** Qd̄ dicit̄ fm̄. **¶** d. An̄ intelligēdū ē de iurisdicōe tpali q̄ q̄s h̄z ab ecclesia: **¶** q̄ indicat̄ q̄d sp̄rituale. **¶** v̄n̄ respectu ei⁹ **¶** a q̄ ipsa iurisdicō depēdet tū h̄z p̄t indicari sp̄ualis vel ānera sp̄uali. **¶** Qd̄ at dicit̄ Inno. **¶** q̄ vendēs iurisdicōnē tpalē **¶** nō cōmittit symoniā. **¶** lz als q̄uit peccet: **¶** intelligit̄ de iurisdicōe tpali: **¶** quā q̄s h̄z a p̄tate tpali. **¶** Quarto nō q̄ cū loco tibi ecclesiā meā **¶** z cū sis p̄sbyter̄ **¶** locas opas tuas **¶** vt ibi officies **¶** nō hitur̄ **¶** ibi aliqua iurisdicōnē **¶** nō ē symonia. **¶** Et in hoc nō h̄z p̄tē locū **¶** locatio **¶** z conductio. **¶** Sed p̄sbyter̄ **¶** debet grat̄z officii **¶** facere **¶** et ille gratis exp̄las. **¶** Et fm̄ **¶** Hof. **¶** si locatio fiat vltra tps vite locantis: **¶** nō valet vltra. **¶** q̄ clericus in beneficio **¶** cōp̄at vsufructuario. **¶** q̄ nō ē nisi ad vitā

rvj. q. vj. illud. Quinto nō fm Inno. q. cū locatio sit ultra tps vite locāns. Si quidē sit facta noie ecclesie 7 vtilit successor tenet ad illā. et de sol. c. j. Si autē locatio facta ē noie ipsi? cui? est ecclesia 7 non intēdebat ecclesiā obligare; nō tenet successor. Sz si pductor: siue emptor: iā aliqd soluit tūc fm Do. tenet successor: hīc ratū in q̄tū pecunia versa est in vtilitatē ecclesie. Sexto nō. q. lz rector eccleie possit q̄nq; eā locare ultra tps vite; nunq; tū canonicus pōt ultra vitā locare p̄bendā suā. Septimo nota. q. si clericus vel religiosus vendat oblatum panē in altari a populo vel cera vel alia sibi data elemosyaliter. vt fructus decimarū nō ē symonia. qz spūalia nō sunt: nec in aliq; peccat fm Archi. Panē autē benedictū vendē esset symoniacū 7 multo magis ius recipiendi decimas qz spūale est.

Symonia. iiii. circa funera. An p exequijs defunctor aliqd recipi possit. vide s. Sepultura pmo.

Quid si apud ecclesiam sint diuersa cymiteria 7 tate p quāta pecunia q̄s ponat in tali cymiterio Rū. fm Do. symonia ē. extra eo. audiuimus. Et eodē mō si p pecunia crux spālis portet ad funus d. c. audiuimus. Idē dicit.

Quid si clerici cōsuerūt hīc lectū vel pannos equū vel h̄mōi de morte. 7 an portationez faciūt pactū de redimēdo. Rū. fm Do. qz bec t̄palia s̄. licitū est. Sz si nolent sepelire corpus nisi fieret eis cautio de redimēdo talia: symonia ē. Sz in talib; prius sepeliat corpus. 7 postea agat p̄ heredes. extra eo. ad apostolicam.

Quid de p̄cessionib; q̄s faciūt aliq; ecclesie collegiate in exequijs mortuor; data vel promissa aliq; pecunia: siue q̄cunq; re t̄pali. al's nō facturi. Rū. fm Ray. Si tenent ad h̄mōi ex officio: sic erigere aliqd symonia ē. j. q. iij. vendētes. Si vō nō tenēt 7 deficiat sumptus: tunc nō est symonia.

Quid liceat statuere vt p̄cessio fiat p pecunia. Rū. fm Ray. Si statutū fiat p verba affirmatiua. puta. Qui cūq; reliq̄rit collegio. x. habeat p̄cessionē. 7 al's ad eā nō teneat nō ē symonia. Si autē statutū fiat p verba negatiua vt qz nulli fiat p̄cessio nisi reliq̄rit rātū: symonia est. qz tollit officiū pietatis. Con. Tho. 7 Pl.

Symonia. v. Quo ad religionem. Quid fiet q̄n in aliq; religione aliq; ingressi s̄ p symoniam. Rū. fm Tho. 7 Ray. Si symonia fuit cōmissa scientib; ipsis q̄ recepti s̄: de suo monasterio debēt expelli sine spe restitutionis. 7 ad agendū p̄petuā p̄niam ad locuz artionis regule reduci. et eo. qm. Et si nō inuenit artior regule. debēt mutari in aliud monasteriū eiusdē regule. Et si nō p̄t comode fieri: fiat ad tps 7 postea recipiāt de nouo. Si autē symonia fuit cōmissa ipsis ignorantib; sufficit qz renūcient loco: 7 postea poterunt de nouo recipi: mutatis tū prius p̄nionib; locis. extra eo. ex insinuatōe. Et intelligūt Ray. 7 Guil. qz p̄dict' rigor seruāndus ē etiā in occultis symonijs 7 in foro p̄niali. lz nō cōstet de cri-

mine p inq̄sitionē vel in forma iudicij. ar. d. c. qm. qd̄ nihil loquit de inq̄sitionē vel accusatōe. Intelligitū occultā symoniā nec mētālē tū. qz p solā penitentia purgat. h̄ ad extra p̄cedentē. l. p pactonez. vel cōuentionē vel aliud sile. 7 si alijs p̄nionis sit occultū. cū talib; etiā fm Ray. pōt dici qz in fauorez religionis ep̄s pōt disp̄sare 7 in ordine 7 in loco. Sicut pōt disp̄sare caplm vel p̄lat' eoz. dū tū ipsi n̄ fuerint p̄ncipes symonie. qz cū ex hoc sint puniē di: debēt ex eodē facto p̄uilegiū obtinē. Immo. videntē amisisse p̄tē talē recipiēdi. Tales autē qz sic cōmiserūt symoniā in h̄mōi 7 p̄ncipes ei? 7 cor sanguinei qz dant dotes incurrūt excoicationē fm extrana. Urbani. nec absolui p̄nt nisi a papa. Dicit tū Archi. flo. se audissee qz Martinus. v. habuit dicē qz nō volebat has p̄sonas incurrē has censuras p̄ dotes qz dant monialib; p ingressu monasterioz. Et ido notandū qz p ingressu religionis monachoz seu monialū nō licet aliqd exigere vel accipere q̄n p̄cū. Sp̄ore tū oblata q̄ntacūq; sint. nō inueniēte aliq; corrupta intētionē: lz accipere. Et in hoc oēs doc. cōco. Licitū tū est fm Tho. p̄pter deuotionē: quā q̄s cōdit ad monasteriū: largas elemosynas facē. vt facit? in monasterio recipiat. Sic licitū ē cōuerso aliquē puocare ad deuotōez monasterij per t̄palia b̄nificia vt ex hoc inclinēt ad monasterij ingressū. bec Tho. Qd̄ ē intelligēdū ita tū qz illd̄ t̄pale qd̄ dat: nō sit p̄ncipale motiū. p̄p̄ qd̄ cōcedat vel gr̄at religionis ingressus. qz tunc esset symonia. Sz si monasteriū ē tenue ita qz non sufficiat suis. an possit h̄i intētio a religiosis illis recipiēdi t̄palia. Quidā dicūt vt Pl. qz in tali casu oblati spūalib; q̄ntis: p̄nt hīc intētionē recipiēdi t̄palia ab ingrediēte p sustētatōe vite ipsius 7 p̄nt etiā pacisci determinatā summā t̄paliū. Et qd̄ vidēt fm ex. d. c. qm. Ibi s̄b p̄textu paupertat' intelligit fm Ray. cū hoc fiebat in fraudē. Et p declaratōe p̄dictoz ponent due cōclusiones qz cōiter eliciunt a doc. Prima qz nulla pactio de t̄paliib; dz interne nire etiā si monasteriū sit tenue. Hoc etiā voluit panor. in. c. nō satis. ex eo. vbi dat th̄conicā cōficiēdi in s̄m q̄n aliq; puella recipit i monialē. vt n̄ deē aliqd ex pacto. h̄ postea ex deuotōe sua ip̄a offerat aliqd monasterio vel p̄. Secda cōclusio. qz si monasteriū ē abundās: null' eē dz tractat' de t̄paliibus i receptōe. Et hoc ē p̄ cōem abusionē. qz q̄to monasteriū ē abundātū: rātō plus volūt maiores dotes. Sp̄onte tū oblata p̄nt recipere. Et si quidem haberēt intētionē ad t̄palia p̄ncipalr. nulla tū inueniēte pactōe vel cōuētōe seu exactōe fm Ray. est symonia mētalis qz p solā p̄niam abolet. nec incurrūt penas ecclesiasticas. qz si puella q̄ntis ē recepta 7 p̄ntes p̄ receptionē n̄ volūt dare monasterio cū tū sit tenue. dic' Do. qz moniales p̄nt agē p̄ patrē p alimētis filie vel si p̄t ē mortu': p̄nt ad p̄tē sue h̄editatis agē. vt in autē. de san. epi. §. nullam col. ix. nec pōt puari legitima p ingressu religionis: nisi ipsa iuri suo renūcasset. Si autē nullū fiat pactum. h̄ taxatū est q̄ntū ingrediens debeat dare p ingressu. 7 fm hoc datur: symoniacū est et reprobat' talis taxatio fm Do. Idem si fiat pactum

de seruanda consuetudine. extra eo. venies. Idez si gratis recipiatur et postea compellat ad seruandam consuetudinem. extra eo. Jacoby. Hoc tñ fm quosdā intelligit qñ cōpellit ab ipsis recipientibus: quibus nihil dandū est qñ requirunt in debitū. Per supiorē tñ bene posset cōpelli ad obseruantia laudabilis cōsuetudinis.

Si qñ seruit religiosi p̄ p̄missionē sibi factā scz q̄ p̄ certū tps recipiet ad religionē. als nō recipiendū symonia vtraq̄ ps cōmittit. j. q. ij. q̄ pio.

Si recipientes exprimit cōditionē de aliq̄ dādo et recipiendus timēs repellit si dicit tacet. pponens tñ in mēte nihil dare fm Guil. ingressus symonia cus reputat. q̄ taciturnitas hī p̄ sensu. ex q̄ non dicit illicite pactioni. de re. iur. q̄ tacet. in. vj.

Ite cū timēs nō recipi dicit abbati. si vellet me recipe dare vobis oia bona mea. et sic habito sup hoc cōsilio: abbas cū cōuentu recipit eū fm Guil. symonia est: saltē ex pte offerētis: etiā si nō intuitu p̄missionis ē receptū fm Tan. Lon. No. et Ber. nec ibi pōt remanere nisi secum dispenset tenet tñ ad aliq̄ monasteriū trāsire. si religioni se obligasset Sed si talis hoc simplr diceret. nō intēdens p̄ tpa lia accipe ingressum religionis h̄ declarare intentionē suā. s. q̄ intēdit trāsire cū bonis suis et recipientes etiā ad bona tpa lia p̄ncipalit nō respiciūt in foro p̄nie nō video q̄re sit symoniacus. Et si in foro causa. hec Archi. flo.

Ite si qñ pcurat q̄ filius alicui recipiat in monasteriū nō facta aliq̄ cōuēntione. et post receptionem talis q̄ pcurat sollicitat patrē illius vt cōferat aliq̄ monasterio fm Guil. ē quidē symonia qñ ille non pcurasset alit illū recipi nisi q̄ sperabat illū aliq̄ datur monasterio vel si tūc hoc nō sperauit. tñ p̄tit aliq̄ dari monasterio p̄ receptione ipsi. Sed si nō ex hoc. h̄ als sollicitat eū q̄ sit deuotus monasterio sicut dz esse ex deuotione et dilectione oia ex receptōe filij cōferat monasterio nō ē symonia.

Ite monachi q̄ dant aliq̄ d abbati vel ep̄o pro prioratibus fm Guil. si in illis prioratibus est aliq̄ d spūale. et li provel p̄pter dicat app̄ciationē vel cām p̄ncipalē: symonia ē. Itē si p̄ receptōe alicui p̄natur cōditio seu pactio ex vtraq̄ pte ingrediētis ad religionē et recipientis de aliq̄ dando. h̄ anteq̄ recipiat vel acceptet vtraq̄ ps reuocat cōditionē et sic gratis recipit fm Guil. nō est symonia. dū tñ nō sit corrupta intentio q̄ nō obstāte reuocatione p̄ncipalr def ingressus intuitu tpa liū. q̄ tūc esset symonia. h̄ mēralis tñ. Si autē iā receptus ē ante reuocationē ipso facto ē indignū ipso monasterio: q̄ est symoniacus ingressus. Itē si qñ p̄mittat alicui q̄ post biennū recipiet si tñ interim didicerit talē artē vel steterit in scholis. Et sic recipiat tunc et nō ante fm v̄. nō est symonia. q̄ p̄inde est ac si dicit induem te si interim reddideris te idoneus ad addiscendū tale q̄d. Puta si haberēt intētionē ad lucrū tpa liū alicui artis de q̄ pactū fuit. q̄ discat esset symonia. s. munus ab obsequio.

Ite si qñ seruit in ecclesia vel hospitali. p̄nta. ad pulsandū cāpanā: faciendūz matriculā et b̄mōi p̄ pecunia. si quidē tali officio sit annexū ins spūale.

est symonia fm Ray. Secus si nō est annexū ins spūale. Sz ibi posset esse turpe lucrū qñ videlicet nō est cōsuetū talia vendere vel emere. Sed si consuetudo habeat talia locare et b̄mōi pōt fieri. viij. q. iij. cōquestus.

Quid de p̄fraternitatibus in quibus statutū est q̄ nullū recipiat nisi p̄mittat vel iuret se datur tātū annuatim. Rñ. q̄ cū b̄mōi cōfraternitates nō p̄t vere dici q̄ sint religiones h̄ q̄dā p̄gregatōnes ad beneficiēdū: nō h̄z ibi locū symonia qñ potius si datio tpa liū ab eis imponit p̄ elemosinis faciendis captiuus et b̄mōi laudabile ē et tales cōfraternitates bone s̄. xlij. di. si qñ despiciat. Et si h̄ si q̄ se mel in āno vel mēse cōueniat ad tractādū de salute aīe et de agēdis et p̄ hoc fiunt expēse iustū ē vt ponāt inf se aliquā q̄ntitatē. Itē tale statutū videlicet licitū. Tñ ad oēm ambiguitatē tollēda fm Guil. tutius esset q̄ b̄mōi statuta fierēt sub forma affirmatiua. puta. si qñ dederit tātū recipiat i fratrē. et nō p̄ verba negatiua. s. q̄ nō dederit tantū nō recipiatur. Scdm aut Ray. iuramentū in b̄mōi non apponat p̄pter piculum p̄iurij.

Symonia. vj. De pena et disp̄satione.

Que sit pena eius q̄ symoniace ordinatus ē. Rñ. fm Ray. nō recipit executionē et ē ip̄o iure suspēsus q̄ ad se et q̄ ad alios etiā si occultū sit. ex eo. tanta. Et nō solum est suspēsus ab ordine quē symoniace recepit h̄ etiā ab actibus oim alioz fm v̄. Idem Inno. et addit q̄ etiā in tpa liū et p̄ p̄ns p̄dit administrationē. lxxj. di. eos Itē dz p̄iurij depōsitōne et infamia. si de crimine p̄stiterit. ex de accu. in q̄ sitōis. Itē n̄ p̄ recipe pecunia quā dedit eo q̄ turpif dedit. xiiij. q. v. nō sane.

Que sit pena ei q̄ ordinē vel beneficiū contulit symoniace et ei q̄ fuit mediator. Rñ. fm Ray. si ē manifestū ip̄o iure suspēsus ē etiā q̄ ad alios. ex eo. accusatū. Si v̄o ē occultū suspēsus est q̄ ad se tñ. sicut et q̄libet criminofus. ex eo. et si q̄dones.

Que est pena eius q̄ recipit simplex beneficium symoniace. Rñ. fm Ray. In p̄mis est suspēsus eo mō vt dictū est s̄. primo. s. Itē tenet renūciare beneficio et restituere om̄s fructus p̄ceptos. et q̄ percipi potuissent. xiiij. q. vj. si res. et de resti. spo. c. grauis. nisi illos q̄s expendisset in utilitatē ecclesie Itā et qui dep̄dandi aīo accessit ad negocia mea: h̄z actionē s̄ me. Et h̄z nō habeat id q̄d sibi abest tñ h̄z in id in q̄ ego locupletior factū sum. vt. ff. de ne. ge. l. si pupilli. s. h̄ et si q̄s. Et eodē modo tenet ad restitutionē ille q̄ nō cōmilit symoniā. tñ alius p̄ eo scienter cōsentiente cōmilit vel si p̄us ignorauit et postea qñ sciuit nō statim renūciat. talis tñ de illis fructibus nō tenetur quos p̄cepit q̄dū fuit bone fidei possessor. q̄ et iā cōsumpti sunt. h̄ de extantibus tenetur. l. de rei ven. l. certū. Lon. Hof. No. et Tho. Itēz q̄uis symoniacus in beneficio si occultū est nō sit suspēsus ip̄o iure. h̄ suspendendus. j. q. iij. c. j. ij. et. iij. Tñ rōe illi beneficii symoniace quesiti. nō ministrabit sine pctō. nec spūalit nec tpa liū. Sz si notoriū ē: ip̄o facto ē suspēsus ab actibus oim ordinuz. et ab administratione tpa liū. vt

[Marginal notes on the right side of the page, partially obscured and difficult to read.]

Inno. dicit ut dictum est s. in. j. s.

Que sit pena eius q̄ recipit beneficium cū cura vel dignitate symoniace. **Rñ.** fm **Goff.** p̄ter penas nūc dictas. Idem iudiciū est de eo sicut de illo q̄ recipit symoniace ordinē. s. q̄ suspensus est. 7 q̄ ad se 7 q̄ ad alios. Cum q̄ executōez nō hēat: q̄cqd agit saltem de illo officio: suspensus agit 7 animas decipit. extra d. elec. dudum. el. ij.

Quid si ipm̄ monasteriū vel ecclia fuit in culpa. ut si aliq̄s dedit pecuniam monasterio ut recipiat. **Rñ.** fm **Ber.** ei d̄z restitui ut cū ea aliq̄d monasterium intrer: ne sit onerosus sc̄do monasterio nec ecclia vel monasteriū cum tali fraude d̄z eē in lucro. nec ex eodem facto d̄z p̄seq̄ penas 7 p̄m̄ium ff. de ne. ge. l. sine hereditaria.

Quid si q̄s dedit pecuniaz p̄ b̄ndo ordine. **Rñ.** fm **Gul.** si ipse nō hēbat beneficiū eccliaficū. d̄z illa pecunia cedere illi ecclē cathedrali in cui⁹ ignominiam data est. Si v̄o hēbat titulū alie⁹ beneficij ad quem debebat gratis ordinari: illi beneficio restituenda est.

Quis possit dispensare cū ordinatis symoniace. **Rñ.** fm **Ray.** Si crimen p̄petratū est nescientib⁹ ordinatis: tunc postq̄ simplr̄ renūciauerit in executione ordinis p̄t ep̄s dispensare. et eo. de symoniace. nisi pecunia fuisset ipsi ep̄o data: tūc nō pot̄et dispensare. p̄t turpitudinem suaz: h̄ papa. j. q. j. erga. Possit aut̄ successor illi⁹ vel ali⁹s ordinari⁹ utpote si h̄ret domiciliū vel beneficiū in alio ep̄atu vel etiam archiep̄us q̄ etiam in hoc casu possit dispensare fm **Ray.** Sitr̄ cū illo q̄ scienter suscepit ordinem symoniace: nō tūc m̄strat. possit ep̄us dispensare in ordinib⁹ rite ante susceptis. non autez in illo quem symoniace suscepit. nec etiam q̄ recipiat alios ordines ante dispensatōez: q̄ p̄mot⁹ eēt p̄ saltum. **Concor. Albi.**

Quis p̄t dispensare cum illis q̄ recipiunt simplex beneficiū p̄ symoniā. **Rñ.** fm **Ray.** Si ignorantib⁹ ipsis factū est. p̄t ep̄s dispensare. ut etiam de nouo p̄ferat eis idem beneficiū. postq̄ ei pure ac simplr̄ renūciauerint. et e. de symoniace. Hoc aut̄ intelligit: si etiaz ep̄us ignorauerit. naz si scient̄ p̄tulisset: nō ipse. h̄ supior: possit dispensare. Si v̄o beneficiaris scientib⁹. solus papa p̄t. et e. de regularij. idē **Tho.** 7 **Ol.** 7 fm **Gul.** intelligit hoc. q̄ cū talib⁹ nō possit dispensari nisi p̄ papaz. nec in isto beneficio. nec in alio si remanēt in seculo. **Concor. Lan.** 7 **Ho.**

In multis casib⁹ symonie p̄t ep̄us dispensare post lēimaz p̄niam. Primo. cū illo q̄ beneficiū vel etiā ordinē p̄tulit symoniace. vel q̄ fuit mediator symonie dum tūc sit occultū. Item cū eo q̄ in p̄posuit p̄ces carnales. etiaz p̄ nō digno. nulla tūc intueniente p̄ditōe vel pacto. 7 hoc p̄t si ipse ep̄us ab hoc pacto sit imunis. Alio q̄n̄ metropolitan⁹. Intelligit fm **Gul.** q̄n̄ talia de p̄suetudine p̄petūt ei. Itē p̄t ep̄s dispensare in symonia q̄ p̄mittit circa exeq̄as defunctor̄. Itē in p̄secratōe ciniterij 7 sacrorum vasor̄. In benedictōe vestij. In b̄ndictione crismatis. aq̄ b̄ndicte vel salis. aut panis b̄ndicti. In benedictōib⁹ nubentij. In oib⁹ his ep̄s nō ē

p̄hibit⁹. idē p̄t. ar. de sen. ex. nup. 7 addit fm **Ray.** q̄ ep̄s p̄t etiam cū illo dispēlare: q̄ ordinē symoniace recepit. 7 nō m̄strat in rite an̄ susceptis. Itē cū eo q̄ recepit symonice beneficiū postq̄ resignauit in executōe ordinū. Et fm glo. ei⁹ tā susceptoz ante b̄ficiū q̄ post. nō at̄ ut recipiat nouos ordines. nisi forte intreret religionē: 7 symonia eēt occulta sec⁹ si manifesta. Est at̄ occulta symonia: de q̄ non p̄stat p̄niaz vel p̄fessionē in iudicio factaz. Aut p̄ rei euidētiaz q̄ nulla. possit tergiversatōe celari fm d. glo. Inno. et dic. q̄ symoniaci in benedictōib⁹ 7 b̄ndi si occulti s̄t: s̄t suspensi q̄ ad se: sic alij criminosi. tūc p̄t p̄niaz licite celebrāt. h̄ b̄ficiū qd̄ symonice b̄tum ē: retineri nullo mō p̄t.

Quid si aliq̄s credit. p̄babilr̄ sibi eē collatū b̄ficiū vel ordinē. p̄t obsequa. vl̄ p̄t p̄ces carnales. a se vel ab alio in p̄positas. **Rñ.** fm **Ray.** si al̄s erat idign⁹ d̄z resignare: q̄ p̄ces succedūt loco p̄cij. Si v̄o dign⁹ est: nō tenet. h̄ sufficit penitere de mala intentione. et eo. c. si.

Quis ep̄s possit dispensare cū eo q̄ est symoniacus in dignitate. **Rñ.** fm **Inno.** et eo. nobis. q̄ n̄ Inno. etiā cū nullo symoniaco scienter p̄t ep̄s dispensare q̄ p̄moueri possit ad dignitatē etiaz. p̄ q̄ nō fecerat symoniaz. j. q. j. erga.

Quis ep̄s possit dispēlare cū electo symoniace postea eligat. **Rñ.** si electio reprobata ē. p̄t symoniaz: et quā elect⁹ ignorat. nec postea ratū h̄bit: n̄bilo min⁹ nō p̄t ep̄us illa vice dispēlare. sec⁹ de simplici b̄ficiū. s. qd̄ nō ē dignitas: si ignorat recipiat. q̄ p̄ resignatōez ep̄s dispēlare p̄t: ut ei p̄ferat: et d̄ elec. si alie⁹. Circa tūc h̄c m̄az symonie multa inouata s̄t p̄ multas exua. s. martini. v. q̄ incipit. **Dulre.** Itē in alia **Augenij.** iij. q̄ incipit. Cū detestabile. 7 in alia **Pauli.** ij. q̄ incipit. 7 si d̄nici gregis. q̄ vl̄ censuras ibi p̄sitas. p̄hibet ne aliq̄s p̄fessor: p̄ q̄scunq̄ gr̄as v̄bo vel scripto p̄cessas. vel p̄cedēdas audeat quēq̄ absoluerit irretitū dicta symonia sup̄ ordinib⁹ vl̄ beneficijs assignandis in curia vel ex̄ d̄cta. vel et irretitū in aliq̄bo casib⁹ p̄tentis in p̄cessu curie p̄terq̄ in mortis articulo. 7 tunc iuxta modū q̄ p̄tinet in dicto p̄cessu.

Sed qd̄ de tatis q̄ soluunt in curia. an̄ p̄mittat̄ symonia. **Rñ.** fm **archi.** f. q̄ in soluēdo annatā s̄nt p̄mos fruct⁹ p̄ b̄ficijs q̄ p̄ferunt in curia. p̄ faciēdo alias expēlas p̄ bull̄ expedicēdis vel dispēlationū vel aliaz gr̄az: nō iudicat̄ factū in se symoniacū. q̄ n̄ p̄ modū app̄ciatōis ordiatū ē dari. h̄ p̄ modū subuentōis curie. Iustū ē enī ut q̄ p̄ tota ecclia laborat: ab ecclijs sustentē. Et sitr̄ papa nō p̄mitteret symoniā si alicui ep̄atū vel aliud beneficiū cū hoc onere daret: ut annuatī daret de redditib⁹ alicui p̄sone. vl̄ loco certā p̄tē. p̄ suis necessitatib⁹ fm **Tho.** Facit ad hoc p̄suetudo antiq̄ romane curie vbi fuerit multi p̄difices 7 cardinales laudabilis vite. 7 nō mediocris scie. Itē d̄ado pecuniā. p̄ bullis p̄ficiendis. p̄ b̄ficijs vel alijs gr̄ijs obtētis. fm taxatōez factā ab bis ad q̄s spectat. n̄ iudicat̄ symonia. q̄ nō dat̄ p̄ sp̄ualib⁹ cū iaz obtenta sint h̄. p̄ labore scriptoz cū nō sint a curia alr̄ salariati. nec ē caplm̄ sic ep̄m. j. q. ij. q̄ illud intelligit q̄n̄ notari⁹

Societas

vel scriptor est salariatus sufficienter. vel etiam cum scriptura opae ad ordinem vel beneficium recipienti. Aliis sine ea non habetur. hoc autem nihil ad hoc opae quod iam obtentum est.

Sed quod de episcopis qui in collationibus beneficiorum ad eos spectantibus petunt et certam taxam consuetam vel statutam. Respondeo si bene sufficientes reddunt. ut decem non sunt pro populo. si sine exigentia sui statum vivere possint. non exculantur a symonia. i. q. iij. ex multis. ubi autem non sufficienter reddunt videntur posse excusari dictas taxas recipiendo. ita tamen quod pro hoc non dent beneficia. nec aliquas pactiorem faciant vel pueriores. ar. j. q. iij. q. pio. Sed post collationem factam idonee persone possunt petere. ad suandum consuetudines laudabiles.

Societas. Pone quod mittit pecuniam bonafide alteri ut inde lucretur. et habeat inde partem de lucro. ut liceat. Respondeo. si mittit de alex. q. p. misio pecunie fieri potest duobus modis. uno modo quod fit translatio pecunie siue rei commissa in toto vel in parte in dominium illi cui committitur. et pecunia sic commissa non habet aliquid spare si non habet aliquid spare pro altero. Secundo modo fit commissio pecunie vel alteri rei. ita quod non transferat dominium. sed remanet tota res commissa in domino committentis. et hoc modo committens potest sperare lucrum sicut de re sua. Et per hoc quod accrescit sorti si rei. pro parte in isto titulo possidet. Nec est sile de mutuo et comodato. quod in mutuo pecunia stat in periculo illi qui accepit. si sic in pecunia comodata quod stat in periculo comodantis. Et ideo potest licite spare lucrum ex pecunia. ideo autem quod pecunia tota sit comodata. quod si partim esse comodata. et partim mutuata posset esse ibi vicium usure. Si enim aliquis committit alicui. Ita quod medietatem ei mutuet. et aliam medietatem suo retineat dominio. ita quod ille cui committitur debeat de illis negociari ad lucrum. Dico quod huiusmodi lucrum habet vicium usure. quod spatium non solum ex re commissa. sed etiam mutuata lucrum. Et ideo ex mutui adiectione generatur vicium in toto actu.

Secundo quod in commissione talis pecunie committatur usura. Respondeo. si mittit in. iij. di. xv. ar. v. q. v. quod habet potestatem quod drupl. Dico. quod capitale et lucrum ponitur sub certitudine. Secundo. quod capitale ponitur sub certitudine. Tercio. quod lucrum ponitur sub certitudine. et capitale sub fortuna. Quarto. quod utrumque ponitur sub dubio. Primum tribus modis. accipiens ultra sortem. tenet ad redendum. quod actus sunt usurarii siue directe siue indirecte siue implicite siue explicite. Et quod tertio modo non est ita clara sicut de primo et de secundo. ideo pro quod dictum est p. c. fi. et eod. ubi dicitur. Naviganti vel eunti ad nudinas: certam mutuans pecunie quantitate pro eo quod suscipit in se periculum recepturum aliquid ultra sortem: usurarius est censendus. quod nisi fuerit culpa vel negligentia illi qui accepit. raro accidit quod pecunia quaz mutuo accepit perat. vñ ille qui in isto casu dat mutuo pecuniam. habet in fauorem suum illud quod accidit sepe. nec habet se nisi illud quod accidit raro. Quarto modo accipiens ultra sortem aliquid restituere non tenet. quod ratione verisimilium dubij actus huiusmodi excusatur. d. c. fi.

Tercio quod. quod modis variatur actus societatis. Respondeo. si mittit de alex. q. tripl. Aliquod. n. vñ potest

tamen pecuniam. et alii operam copalare. Aliquod vñ ponit pecuniam et operam. et alii pecuniam vel operam tamen. Aliquod ambo ponit in societate pecuniam et operam. et in omnibus fundanda est equitas: ne aliquid fiat in fraudem usurarum. Et ex predictis potest patere de. q. j. scripta. et erit. q. quarta in ordine. Quid dicitur his qui tradunt mercatorum. L. ducatos. eiusdem omnino reddendos. et si inde lucretur fuerit: tantum teneatur dare de lucro vel det eis quantum eidem placuerit. Si vero nihil lucretur fuerit. nihil eis dare teneatur nisi tantum capitale. Respondeo. si mittit de Bal. in. l. j. c. p. socio. quod iste actus sapit usurariam prauitatem. Et ideo quod quod capiatur de lucro minuit sortem. Non enim est ista societas: nec ex forma actus nec ex natura. Et forma non. quod est actus mutui. ex natura non quod est in naturam societatis quod vñ habeat caput saluum et alius fractum. ut. ff. e. l. mutuis. Et ideo illud quod legitur et notatur in. c. p. vras. de do. in. v. r. v. r. d. j. intelligi quod pecunia datur ad partem lucris et damni: quod contractus tunc est licitus. Jo. tñ an. ut recitat Danor. in. d. c. p. vras. tenet ut pecunia possit dari apud mercatorem cum hoc. ut capitale sit saluum: et quod de lucro soluat certa pars. et dicit Danor. hoc esse singulare dictum et non alibi positum. Et vide hac. q. plenius tractatur p. Host. in sum. ubi tenet expressse valere pactum quod ponens pecuniam non sentiat damnum in capitali. quod hoc pactum non est in se contra naturam actus. Pactum autem inpositum propter naturam valet. ut. l. j. ff. de po. et in. c. vnico. de como. Dicit tamen postea quod si capitale esse perditum casu fortuito debet deponens in foro a se remittere. Et Danor. tenet quod talis non sit honesta et licita societas quam posset attingere quod deponens operam sentiret damnum in operis amissis et in capitali pecunie. quod est contra naturam societatis: cum societas sit quoddam fraternitas. l. v. ff. p. socio. Et per hoc allegat bonam glo. in. c. plerique. xiiij. q. iij. q. dicit ad hoc ut societas sit honesta et licita in se ponentem pecuniam et ponentem operam. oportet quod ponens pecuniam sentiat de lucro et damno. Ideo videtur sentire Jo. cal. in. d. c. fi. Et ad. s. de illa. In. p. socio. quod multum obstat ubi dicitur valere pactum. ut alii non sentiat de damno: si lucro. Respondeo. Cal. quod intelligitur non de capitali sed de damnis et de lucris contingentibus: saluo capitali. vel dicit quod ille tenet. procedit quo ad dantem operam. Est enim licitum pactum ex persona ipsi: ut ipse non sentiat damnum. s. Amissum in capitali. ideo quod sentit damnum in opera. Nam tantum affert pecunia illi quantum opera alterius. Quinimo ut dicit ibi tenet. opera et industria potest esse tanta quod valerit pactum quod ipse lucretur duas partes et tertiam habeat ponens pecuniam. In dubio autem cum duo partem societatis. et vnus ponit pecuniam et alter operam. videtur actum ut lucrum equaliter diuidatur inter eos. De hoc est glo. notabilis quam omnes tenent in. d. l. j. Nec. d. c. p. vras. Dicit predictis. cur non dicatur quod capitale debet esse saluum. nec est speciale in pecunia dotali: ut quodam somniauerit. nec etiam credas quod sit licitum pacisci a principio: ut deponens habeat. x. p. c. vel aliam quantitatem. sicut faciunt quidam vidue: credentes hoc eis licere per tenet. in. d. c. p. vras cum opinione Jo. an. nam non licet ex pacto quod tunc: minimum cape ex pecunia si non subijcit se periculo. xiiij. q. iij. p. totum.

... vel scriptor est salariatus sufficienter. vel etiam cum scriptura opae ad ordinem vel beneficium recipienti. Aliis sine ea non habetur. hoc autem nihil ad hoc opae quod iam obtentum est. Sed quod de episcopis qui in collationibus beneficiorum ad eos spectantibus petunt et certam taxam consuetam vel statutam. Respondeo si bene sufficientes reddunt. ut decem non sunt pro populo. si sine exigentia sui statum vivere possint. non exculantur a symonia. i. q. iij. ex multis. ubi autem non sufficienter reddunt videntur posse excusari dictas taxas recipiendo. ita tamen quod pro hoc non dent beneficia. nec aliquas pactiorem faciant vel pueriores. ar. j. q. iij. q. pio. Sed post collationem factam idonee persone possunt petere. ad suandum consuetudines laudabiles. Societas. Pone quod mittit pecuniam bonafide alteri ut inde lucretur. et habeat inde partem de lucro. ut liceat. Respondeo. si mittit de alex. q. p. misio pecunie fieri potest duobus modis. uno modo quod fit translatio pecunie siue rei commissa in toto vel in parte in dominium illi cui committitur. et pecunia sic commissa non habet aliquid spare si non habet aliquid spare pro altero. Secundo modo fit commissio pecunie vel alteri rei. ita quod non transferat dominium. sed remanet tota res commissa in domino committentis. et hoc modo committens potest sperare lucrum sicut de re sua. Et per hoc quod accrescit sorti si rei. pro parte in isto titulo possidet. Nec est sile de mutuo et comodato. quod in mutuo pecunia stat in periculo illi qui accepit. si sic in pecunia comodata quod stat in periculo comodantis. Et ideo potest licite spare lucrum ex pecunia. ideo autem quod pecunia tota sit comodata. quod si partim esse comodata. et partim mutuata posset esse ibi vicium usure. Si enim aliquis committit alicui. Ita quod medietatem ei mutuet. et aliam medietatem suo retineat dominio. ita quod ille cui committitur debeat de illis negociari ad lucrum. Dico quod huiusmodi lucrum habet vicium usure. quod spatium non solum ex re commissa. sed etiam mutuata lucrum. Et ideo ex mutui adiectione generatur vicium in toto actu. Secundo quod in commissione talis pecunie committatur usura. Respondeo. si mittit in. iij. di. xv. ar. v. q. v. quod habet potestatem quod drupl. Dico. quod capitale et lucrum ponitur sub certitudine. Secundo. quod capitale ponitur sub certitudine. Tercio. quod lucrum ponitur sub certitudine. et capitale sub fortuna. Quarto. quod utrumque ponitur sub dubio. Primum tribus modis. accipiens ultra sortem. tenet ad redendum. quod actus sunt usurarii siue directe siue indirecte siue implicite siue explicite. Et quod tertio modo non est ita clara sicut de primo et de secundo. ideo pro quod dictum est p. c. fi. et eod. ubi dicitur. Naviganti vel eunti ad nudinas: certam mutuans pecunie quantitate pro eo quod suscipit in se periculum recepturum aliquid ultra sortem: usurarius est censendus. quod nisi fuerit culpa vel negligentia illi qui accepit. raro accidit quod pecunia quaz mutuo accepit perat. vñ ille qui in isto casu dat mutuo pecuniam. habet in fauorem suum illud quod accidit sepe. nec habet se nisi illud quod accidit raro. Quarto modo accipiens ultra sortem aliquid restituere non tenet. quod ratione verisimilium dubij actus huiusmodi excusatur. d. c. fi. Tercio quod. quod modis variatur actus societatis. Respondeo. si mittit de alex. q. tripl. Aliquod. n. vñ potest tamen pecuniam. et alii operam copalare. Aliquod vñ ponit pecuniam et operam. et alii pecuniam vel operam tamen. Aliquod ambo ponit in societate pecuniam et operam. et in omnibus fundanda est equitas: ne aliquid fiat in fraudem usurarum. Et ex predictis potest patere de. q. j. scripta. et erit. q. quarta in ordine. Quid dicitur his qui tradunt mercatorum. L. ducatos. eiusdem omnino reddendos. et si inde lucretur fuerit: tantum teneatur dare de lucro vel det eis quantum eidem placuerit. Si vero nihil lucretur fuerit. nihil eis dare teneatur nisi tantum capitale. Respondeo. si mittit de Bal. in. l. j. c. p. socio. quod iste actus sapit usurariam prauitatem. Et ideo quod quod capiatur de lucro minuit sortem. Non enim est ista societas: nec ex forma actus nec ex natura. Et forma non. quod est actus mutui. ex natura non quod est in naturam societatis quod vñ habeat caput saluum et alius fractum. ut. ff. e. l. mutuis. Et ideo illud quod legitur et notatur in. c. p. vras. de do. in. v. r. v. r. d. j. intelligi quod pecunia datur ad partem lucris et damni: quod contractus tunc est licitus. Jo. tñ an. ut recitat Danor. in. d. c. p. vras. tenet ut pecunia possit dari apud mercatorem cum hoc. ut capitale sit saluum: et quod de lucro soluat certa pars. et dicit Danor. hoc esse singulare dictum et non alibi positum. Et vide hac. q. plenius tractatur p. Host. in sum. ubi tenet expressse valere pactum quod ponens pecuniam non sentiat damnum in capitali. quod hoc pactum non est in se contra naturam actus. Pactum autem inpositum propter naturam valet. ut. l. j. ff. de po. et in. c. vnico. de como. Dicit tamen postea quod si capitale esse perditum casu fortuito debet deponens in foro a se remittere. Et Danor. tenet quod talis non sit honesta et licita societas quam posset attingere quod deponens operam sentiret damnum in operis amissis et in capitali pecunie. quod est contra naturam societatis: cum societas sit quoddam fraternitas. l. v. ff. p. socio. Et per hoc allegat bonam glo. in. c. plerique. xiiij. q. iij. q. dicit ad hoc ut societas sit honesta et licita in se ponentem pecuniam et ponentem operam. oportet quod ponens pecuniam sentiat de lucro et damno. Ideo videtur sentire Jo. cal. in. d. c. fi. Et ad. s. de illa. In. p. socio. quod multum obstat ubi dicitur valere pactum. ut alii non sentiat de damno: si lucro. Respondeo. Cal. quod intelligitur non de capitali sed de damnis et de lucris contingentibus: saluo capitali. vel dicit quod ille tenet. procedit quo ad dantem operam. Est enim licitum pactum ex persona ipsi: ut ipse non sentiat damnum. s. Amissum in capitali. ideo quod sentit damnum in opera. Nam tantum affert pecunia illi quantum opera alterius. Quinimo ut dicit ibi tenet. opera et industria potest esse tanta quod valerit pactum quod ipse lucretur duas partes et tertiam habeat ponens pecuniam. In dubio autem cum duo partem societatis. et vnus ponit pecuniam et alter operam. videtur actum ut lucrum equaliter diuidatur inter eos. De hoc est glo. notabilis quam omnes tenent in. d. l. j. Nec. d. c. p. vras. Dicit predictis. cur non dicatur quod capitale debet esse saluum. nec est speciale in pecunia dotali: ut quodam somniauerit. nec etiam credas quod sit licitum pacisci a principio: ut deponens habeat. x. p. c. vel aliam quantitatem. sicut faciunt quidam vidue: credentes hoc eis licere per tenet. in. d. c. p. vras cum opinione Jo. an. nam non licet ex pacto quod tunc: minimum cape ex pecunia si non subijcit se periculo. xiiij. q. iij. p. totum.

Vter p̄dicta patz qd̄ ddm̄ de his qui mutuunt pecuniā ad negociādū. hoc pacto q̄ capitale sit saluum. i. si p̄t. q̄ peat mercatori. 7 si qd̄ lucz interueniat: illud diuidat. Et dic q̄ p̄ctus est vsurari. Et idem est in effectu cum casu p̄cedenti: licz sub alijs verbis.

Quinto q̄ro. Pone q̄ aliqs ponit in societate opam tm̄. Alius ponit lib. xxx. ad terciam prem lucri 7 damni: hoc est ad lucz 7 damnum. x. lib. xx. remanentibz sp̄ saluis. Hoc casu posito: nisi ille qui opam ponit mercedem recipiat. p̄ labore quem sustinet. p̄ mercio. x. lib. quaz lucz 7 damnum spectat ad illum q̄ pecuniam dedit: vsurari est q̄ pecuniam dedit. Nam. xx. mutuauit mercanti pro p̄mercio. x. p̄ntentium ad lucz 7 damnum illi q̄ pecuniam dedit: cū sit recepturus. xx. q̄ non stant p̄iculo suo sicut 7 illi q̄ opaz gerit. q̄ eque bene deberent stare. xx. ad lucz illius q̄ opam ponit. quia q̄ hz onus. pueniens est vt hēat emolumentū. Et iō si iste q̄ opam gerit nihil hēat. p̄ mercede laboris exhibiti in lucro. qd̄ accidit illi q̄ pecuniam dedit: vsura p̄mittit. q̄ posito hoc casu. ille q̄ pecuniam dedit nihil dz hie. p̄. xx. ad similitudinem mutuantis q̄ rōne mutui nihil pōt hie vltra sortem. Qñ em̄ p̄bit societas. ita q̄ vnus ponit pecuniaz 7 alius opam. licitum est: dum tm̄ fuerit eq̄tas socialis. hoc aut̄ nō est in p̄posito. q̄ si mercator recipiens pecuniam 7 ponens opam: postq̄ emit merces p̄deret eas: p̄deret. xx. 7 opam corpalem. Colator: aut̄ pecunie nō p̄deret nisi. x. 7 non opaz corporem. Casus ergo nō est licitus. s̄ in fraudem vsuraz factus.

Sexto q̄ro. qd̄ si vidua tradens quantitātē pecunie cum pacto p̄ instr̄m firmato. q̄ mercator: ea accipiens teneat ei reddere dimidium vel duas p̄tes lucri absq̄ omni p̄iculo capitalis. an restituere obliget h̄mōi lucz 7 peccet mortalit̄: cū tm̄ apud se intendat firmiter q̄ q̄cqd̄ de capitali debite mercando sine illius culpa p̄dat: sibi peat 7 nō mercator. Rñ. san. Ber. q̄ ista mulier restituere non tenet p̄petens lucz exinde habitū: s̄ tm̄ peccat mortaliter. q̄ seipsam diffamat ex tali pacto vsurario tam apud mercatorem q̄ etiam apud scientes de hoc. cū det ipsis occasionem scandali. Et etiam si ipsa morte pueniret dicto instr̄o nō destructo. heredes sui vellent forsitan q̄ in suo robore maneret cui ea efficac̄ p̄culdubio ipsa fuisset. 7 iō tenet intentōz suam autenticē notam facere: ne forte morte subita p̄occuparet.

Septimo q̄ro. vtz liceat tradere pecuniaz mercatori p̄ mare nauigaturo cum pacto q̄ si nauis cum capitali picitet: mercator: nō teneat reddere tradeti capitale sue pecunie. q̄ si nō in mari: s̄ mercando amiserit sibi ad totum capitale reddenduz teneat. 7 si lucratus fuerit hēat prem lucri. Rñ. q̄ p̄ctus iste est vsurarius: vtz ex̄ co. c. si. Et rō est. q̄ capitale pecunie solum erat ad piculū tradentis: dum mercator erat in mari: vel itinere. Et sic p̄ illo tpe tm̄ currebat ad suum piculū. In actu tm̄ 7 vsu mercandi vel p̄mutandi: solum currit ad periculum mercatoris cui traditum est. 7 iō respectu il-

lius actus 7 vsus est ipsius mercantis. p̄pterea p̄ talem actum ipsi lucrat: sicut 7 sibi soli p̄dit. sc̄do etiam in hoc casu est ineq̄litas 7 iniusticia cum tradens eligat sibi meliorem prem. 7 mercator: velit deteriozem. Nam multo sepi⁹ in actu mercandi 7 p̄mutandi amittunt merces 7 capitale. q̄ amittat in mari vel in itinere: q̄ p̄ctus oino illicitus est. hec san. Ber.

Octauo q̄ro. qñ vnus ponit pecuniam tm̄. 7 alter opam tm̄. ex q̄bz p̄tibz isti intelligant socij tam in lucro q̄ in damno. Rñ. Bal. in. l. j. c. p̄ socio. q̄ ex p̄tibz equalibz. nisi aliud actum sit. Et est rō. q̄ societas hz instar fraternitatis. vnde sicut inter fr̄es dz suari equalitas. sic inter socios. ff. p̄ so. l. si non fuerint.

Mono q̄ro. Pone q̄ in diuisione societatis p̄ longa tpa: 7 multos sudores p̄cedentes nō inuenit nisi solum capitale saluum. An totum illud capitale debeat hie ille q̄ illud posuit. an vo debeat equaliter diuidi. Glo. in. l. j. c. p̄ socio. dicit q̄ dz equaliter diuidi: nisi aliud actum sit. 7 hoc de iure de p̄suetudine aut̄ dicit q̄ capitale dz esse saluum. Jac. de are. dicit q̄ nō solum de p̄suetudine: s̄ etiā de iure est q̄ capitale sit saluum. Idē tenet Bart. in. d. l. j. Quare em̄ socius meus dz hie pecuniam. Et si dicitis: q̄ ponit opam. Rñ. q̄ p̄cium ope intelligit esse cōm̄dens in usorio pecunie: nō aut̄ ipsi sorti. P̄o inde si vnus ponit comoditatē ope: e q̄dem 7 alter ponit comoditatem pecunie. nō aut̄ p̄rietatem. Finge em̄ q̄ vn⁹ ponit in societate. x. milia. alius opaz tm̄. Certe hic nulla pōt esse p̄portio: nisi de comodo ope ad comodum pecunie: nō ad ipsam talem sortem. Propterea illud est ex p̄sum qñ. i. in societate ponit pecus ex vna pte 7 ex alia opa pastoralis. Ideo sicut sibi sola damna vel comoda in obuentionibz sunt p̄munia: nō aut̄ ipm̄ pecus. vt. l. cuz duobz. ff. p̄ socio. sic hic vt dicam⁹ q̄ intelligat in dubio pot⁹ in societate posit⁹ vsus rei q̄ ipsa res. Et ad hoc facit sociū ouium. q̄ fetus. lana 7 h̄mōi diuidunt: nō ones socide date. 7 hz capita sint mortua: tm̄ societas in fensbz durat. ff. e. l. si id qd̄. Et hoc qd̄ dico q̄ oues date in socidaz nō sunt cōes: intellige capitale ipm̄. si inestimatiū datū est. Et hec est natura societatis q̄ est qd̄dam intrinsecuz oibz p̄ctibz: qd̄ nihil aliud est q̄ dispō qdam: quam lex vel p̄suetudo statuit sup̄ p̄ctum. vt. ff. de pac. l. si vn⁹. Ang. tm̄ de p̄suo in qd̄az suo tractatu dicit q̄ si aut ex pacto. aut ex p̄suetudine piculū capitalis erat cōe: tūc cōiter dz diuidi inter eos. aut piculū non erat cōe inter eos. q̄ pactū de periculo nō inuenit: nec ex p̄suetudine etiam est q̄ piculū sit cōe. 7 tunc totū capitale erit illi q̄ totum posuit. Congruit hec arbitrio boni viri: vt ille q̄ p̄cipatur⁹ nō erat de piculo: non p̄cipet de ipso capitali. Esset em̄ p̄ius fraternitatis. l. vtz. ff. p̄ socio. Itē cum ille q̄ pecuniaz ponit eius comoditatem p̄municare dicat illi q̄ opas tm̄ ponit. 7 ille q̄ opas ponit cōicet fructum sue p̄sone tm̄. Et ideo capitale non est p̄municandum. Et hec opinio Ang. si bene inspicit non videt p̄trariari opinionem. Jac. de are.

boni viri non faciunt deteriorem partem alterius, licet ita ut q̄ plus posuerit pecunie: vel opere plus beat. et hoc videt̄ valde rōnabile. Non tñ valerit pactum. vt vnus tñ lucz alter tñ damñū sentiat. Est et̄ n̄q̄ssimum genus societatis; q̄ leonina appellat̄. vt. d. l. si nō fuerint. in fi. qd̄ vez est nisi ille qui tñ opas posuit aliqd̄ certum p̄ sua opa vellet sine damno. qd̄ posset: nō tanq̄ socius. s̄ tanq̄ locator.

Vigesimo primo q̄ro. Quid si do pecuniaz mercator in societatem et puenio secum q̄ dabit mihi certaz partem de lucro et nihil dico de damno. Rñ. In hoc casu distinguendum est. q̄ si intendo hie lucz et non damñū: usura est. et de vsur. c. p̄sult. Si aut̄ intendo participare lucz et damnum. licet de damno nihil dicam: tñ p̄ctus licitus est. Et licet de damno non exp̄mat̄: intelligi tñ dz de illo sicut de lucro vt in sti. p̄ socio. §. illud. Et ibi patz q̄ idem est econtra. viz q̄ tñ est exp̄ssa p̄s damni. q̄ idem intelligit̄ tacite etiam de lucro. Et sic intellige glo. singulari in. c. p̄leriq̄. xiiij. q. iij. que dicit q̄ p̄t fieri pactum q̄ periculum capitalis sit p̄mune. vt intelligat̄ etiam de lucro. vt si in fine nihil inueniret nisi capitale solum: tunc diuidat̄ fm q̄ pactuz factum est de periculo. Nam si tale pactum faciēs intēderet in fine si nihil aliud eēt nisi capitale. ip̄m totum hie: illicitum esset.

Vigesimo octavo q̄ro. Vt ille qui tñ opas ponit q̄ p̄ficiat̄ cā societatis. vt nauigando et circūcarca negociando: debeat hie exp̄nias de corpe societatis. Rñ. fm Bal. et Ja. de are. q̄ q̄ p̄ficiat̄ cā societatis dz hie exp̄nias de corpe societatis. exce p̄tis hie quas fecisset domi. ar. ff. de peti. here. l. h̄ et si lege. §. qd̄ aut̄. q̄ nō d̄ lucz nisi deductis exp̄sis. ff. p̄ socio. l. mutius. Idem tenet Cy. Putat̄ tñ in h̄mōi suandam p̄suetudinem si qua eēt et̄ in foro p̄sciencie. Cū et tacite videat̄ actum qd̄ fieri p̄suevit. l. loca. l. licet.

Vigesimo nono q̄ro. p̄ quibz partibz teneant̄ ad solutōem pensionis funditi vel apothecę p̄ducte socij ex disp̄tibz partibz. Rñ. fm. d. Ang. q̄ locanti tenent̄ p̄ equalibz partibz. Inter se tenent̄ p̄ rata societatis. Et ita diuidere debent dictum debitū mercedis: sicut diuidūt p̄ncipale et fm disp̄sp̄tes. ita determinat Bal. in. l. j. l. p̄ socio. vbi etiam dicit q̄ sup̄p̄lectilia et massarie dicte societatz diuidi dāt fm disp̄sp̄tes.

Vigesimo q̄ro. Done q̄ ego et tu p̄ximus societatem duraturam quinquennio. hoc pacto q̄ ego ponam. A. et tu operam vel q̄ ego ponam merces valentes. A. et tu operam. Deinde casu fortuito ante quinquenium perierunt. num qd̄ ego cogaz iterato ponere. Glo. in. l. j. l. p̄ socio. dicit q̄ nō. quia finita est societas. Item quia videt̄ actum solum deponendo semel et nō pluries. vt. ff. p̄ socio. l. si socius pro filia. §. nec si prior. Idem tenet. d. Ang.

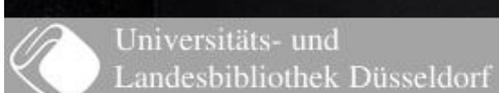
Vigesimo primo q̄ro. Done q̄ pactum est in duos. q̄ vnus ponat. A. et alij opas. et de his. A. restat parz casu fortuito. vnde opari non vult ponere opam vel rem suam que magna est cum re socij que parua est.

Vigesimo secundo quero. Done q̄ duo sunt socij omnium bonoz. puta. filius legitimus et spurius. nō p̄ instituit herede filii legitimū. Querit̄ vtz aliqd̄ acq̄rat spurio. Rñ. Bal. vbi s̄. q̄ sic. nō rōe relicti: s̄ societat̄. tex. est notabilis. ff. de li. le. l. si is q̄ duos. Et ista est cautela q̄n pater vult aliqd̄ de suis bonis ad spurium transferre. q̄ faciat eos inuicem sociari. Dicitur putat̄ ibi Bart. vera. nisi apperet de fraude et aliquibz pieturis. tunc eēt omnino filio auferent̄. vt. l. j. l. de natur. li. et ibi dicit̄ in tex. Alium modum relinquēdi spurio vide s̄. filius.

Vigesimo tertio. Done q̄ plures sunt socij omnium bonoz vnus istoz ex vsuraria prauitate acq̄siuit multa. et p̄municauit socio seu fratri. Nunquid ep̄us poterit p̄pellere istum fr̄em eūdemq̄ sociū ad restōem vsuraz. Dic q̄ sic. vt. ff. c. l. qd̄ eū. hec Bal.

Vigesimo quarto. Vt liceat tradere pecuniam p̄nta. c. ducatos hoc pacto q̄ accipiens teneat̄ tradenti lucz vel damñū r̄ndere fm q̄ similes. c. ducati apud Jo. lucrabunt̄ vel peribunt: cū tñ accipiens dictos. c. duc. eos accipiat mox in suis necessitatibz expendendos. Rñ. san. Ber. q̄ nō. cuius fine videt̄ esse Anno. et Jo. an. in. c. fi. de vsu. q̄ talis pecunia oīno videt̄ hie in serōem mutui. nō at̄ capitalis seu sortis. q̄ tñ in pacto eēt q̄ eam accipiens tenet̄ solis mercatoribz fideliter deputare. qd̄ minime est fm casum p̄positū. Nam talis pecunia aut est tradita p̄ modū mutui: et sic est vsura. Aut p̄ modū depositi. et tñ ipsa sola dz reddi absq̄ lucro. Aut p̄ modū capitalis. vt. l. empr̄oibz et mercatoribz deputet̄. nec hoc p̄t esse. q̄ pactū s̄. positum repugnat. Multi tñ doct. tenent q̄ p̄ctus sit licitus. Et hoc vez si illud petat̄ tanq̄ in esse. puta. q̄ volebat oīno omnes duc. in societatem ponere. et ad instancā amici sibi oīndit: dūmodo fm

No. pericula et exp̄nias in se recipiat. scdo q̄ p̄ncipaliter nō intendat lucrari p̄ hanc viam magis q̄ p̄ viam mercandi. tertio. q̄ nō h̄bat pactum ad temp̄. s̄ ad aliqd̄ t̄pus rōnabile. Quarto. q̄ ille nō sit in tam arta necessitate q̄ merito ex p̄cepto teneat̄ illi q̄tis mutuari. qd̄ q̄ sit vide s̄. Elyna. j. quinto. q̄ hoc qd̄ accipit vltra sortē: solū accipiat tanq̄

quid em. ff. p socio. Et hoc arbitrio boni viri. nec est ver. qd dicunt qdam. q similiter ille qui ponit opam dz primo extrahere tantum quantum estimandam est sua opa. Sicut ille q posuit. c. Nam hoc nullo iure cauet. qz opa hominis nihil aliud est q officium diurnum. vt. l. j. ff. d ope. li. Immo opera hominis di fructus hominis esse. vt. l. ij. ff. de ope. pu. Ille ergo q in societate tñi operam ponit non dicit aliqd pstitens in sorte vel capitali ponere. h solum fructu sue psonae. q fructus aut vsus fructus psonae correspondet fructui aut comoditati illoz. c. p hoc facit qd dicit in. l. cum duobz. S. si in coeunda. ff. p socio. Et hanc opinionem secut est Bal. in. l. j. ff. p socio. Et sic intelligi debet q sepe opera alicuius p pecunia valet. vt insti. pio socio. id est. p comoditate z vsu fructu dicte pecunie.

Trigesimo primo. vtrum locans rem quaz estimat hac pditione q qualitercumqz pda seu deteriorat vult recupare eodem pocio rem suam. An liceat. Rñ. q non. z videt fieri in fraudem vsuraz qz res estimata intercedit loco pecunie. l. si vo. S. qd ait. ff. so. ma. Nec est vera locatio. quia locator rem suo periculo tradit. p qua constituit sibi merces.

Trigesimo secundo. quero an res empta ex pecunia p muni vt redacta ex rebz communibz sit cõmunis. Rñ. Bar. in. l. si patru. l. co. v. iudi. distinguit. q aut emit quis nomine p muni. aut nomine p pno. aut dubitat. Primo casu. res e p muni altero habente ratum. vt. l. si ego. ff. de ne. ge. Aut emit nomine p pno. z tunc distinguit. aut emit de pecunia p pna. aut de pecunia p muni. aut dubitatur. Primo casu non est dubium q res non est cõmunis. Aut de pecunia p muni. z tunc aut ille q in re p muni vendicat partem erat maior. aut erat minor. Primo casu nihil petere potest in re vt ibi. Secundo casu. aut ille qui emit nō erat tutor vel curator. z tunc idem. vt. l. filie. ff. de solu. Aut erat tutor vel curator. z tunc res efficit p muni. vt. l. ij. ff. quando ex facto tut. Aut dubitat ex qua pecunia emerit. z psumit qz ex p pna. vt. l. si defunctus. l. arbi. tu. Nec est ibi recurrendum ad cõiecturas. cuius pditionis fuerit artifex vel non. Tercio casu principali qñ dubitat cuius nomine emerit. z in dubio psumit emisse nomine p pno. vt. l. z magis. ff. de solu. Et ex pdictis apparet soluta questio. q tota die occurrit de facto. si vnus ex fribz cum pecunia hereditaria mercat. z ex illis mercantijs lucrif. vtrum debeat alteri fratri p muniari. Nam primo videndum est fm Bar. ibi. vtrum hoc fecerit nomine p muni. an nomine p pno. Et si nomine p muni. tunc lucz est cõmunicandum. Si hoc non appareret. tunc si ille frater nō erat tutor vel curator. lucz debet esse suum. p pnum. vt. l. ticium et meuium. S. altero. de admi. tu. z. d. l. si patruus. h si erat tutor vel curator. tunc lucrum qd facit ex p pna mercantia empta dz esse p mune. qz mercantia illa fuit p muni tanq empta de pecunia p muni. Secus in lucro qd facit ex reiteratione emptionu.

Nam pecunia redacta ex mercantijs cõmuni. non est p muni. vt dicit p glo. in. d. l. si patruus. z pdicta que dicta sunt de tutore sunt vera qñ pstat qz mercantiam facit noie p pno. Nam in eo forte in dubio psumeret q noie p muni. vt. l. post morte. ff. qñ ex fac. tu.

Querit Bar. etiã de alia. q. quotidiana. An fratres simul stando videant p bere societate. Et cõcludit q qñ plures frēs stant simul. aut nullus negociat. aut alter negotiator. alter non. Aut omnes negociant. Si neuter. non potest intelligi esse contracta societas. licet hereditatem in simul teneant in diuisam. vt. l. ex pte. S. fili. ff. famul. ber. Si vo vnus negociat. alter non. tunc idem. q non pōt intelligi societas pcta. qz ex hoc ille q negociaret videretur magis donare q societatem p bere. Si vo vterqz negociat si qdē alter eoz est pupillus cū eo non est pcta societas. qz hoc nō posset expse. vt. l. vt in pducto. ff. p socio. Si vo vterqz est maior tunc puto q si qdē lucz posuerunt in p muni. ex hoc int eos psumat pcta societas. nō dico societas omnium bonoz fm q qdam vident velle. h societas questus illi mercantie tñi. hec Bar. Nota tñ ad pdicta q casu quo vnus fratuz de pecunia p muni mercat z noie p muni. q qz lucz est p mune tenet z damnū fm Bal. Et hoc si aggressus est solita negocia discrete opando. Secus si insolita. qz tñc sibi imputet. l. si negocia. ff. de ne. ge. Lon. bar. in. l. ticiu. ff. de admi. tu.

Quid de duobz socijs alicantibz sup aliquo rei euentu pterito vt futuro. puta. P. asserit mortuū talē dñm. vel talem principē venturū ad talem ciuitatem. j. certum tpus. q si sec⁹ fuerit. obligat se Martino datur. c. ita tñ q si ita fuerit vt asseruit ipse. N. q tenebat p muni. vice versa teneat ipsi. P. dare. c. vtz tale lucz sit statum. Rñ. Archi. flo. q non. h potest dici turpe lucz tanq pcedēs ex avaricia z nulli deficiens vtilitati. h vanitati z pdigalitati. nō tñ teneat de necessitate restituere. h pauperibus et erogandum. vt asserit se audiuisse a peritis. Et hoc magis ex consilio q ex pcepto.

Sortilegium quid sit.

Sortilegium est ars diuinandi. q p pte in malo accipit. p pna vo in bono. j. q. j. iudices. Et hec sortilegia est. nec credenda. nec excedenda. xxvj. q. v. sortes. qz fm Dir. li. iij. ti. xij. licz sorts nō sit aliqd mali in sui natura. tñ p bibeat. qz ppter assiduitatem vtendi labunt homines in idolatriam. Et id mala est in sui vsu. sicut p bibeat iuramentum ne labat in pinrium. et de iure iur. z si xpc. Et hoc intellige fm antiq tpa qñ non erat sorts. p bibeat fm Lau. z Archi. h bodie mala est ex quo p bibeat. Nec in hoc exemplum sequi debemus q Jonas vel Mathias dicatur fuisse elect⁹ sorte. xxvj. qdē. ij. non statim. z capitulis se. Vel q Josue ex pcepto domini exquisiuit per sortem peccatum Achor. prima qstione. iij. S. Item peccato. Vel q Saul deprehendit sorte Jonathan comedis. r. iij

Sortilegium

se fauum mellis. quia ista et alia pmittebant ante euangelium: q̄ tpe pfecte discipline sunt elimitata. xxvj. q. ij. S. bis ita. q̄ illa illo tpe licita erant: q̄ fiebant aucte diuina. vii facientes excusabant a sortilegio sic a rapina. xiiij. q. v. dixit. et ab homicidio xxij. q. viij. occidit. et ab adulterio. extra de diuor. c. gaudem. Item est alia rō. qz p̄uilegia paucorū nō faciunt legem cōem. vt. xxvj. q. ij. nō exemplo. **Nota tñ glo. singularē. xxvj. q. ij. in summa. q̄ dicit q̄ q̄dam sunt sortes licite. et q̄dam illicite. Illicite sunt q̄ fiunt p̄ magicas incantationes. vel q̄ fiunt ad exercendas vanitates vel q̄ fiunt ad inq̄rendū aliqua occulta. Licite vō dicunt q̄ fiunt necessitatis cā: vt si p̄tentio esset de electione aliquorū: et eēt fieri vtrinqz in omnibz. Exemplo Mathie p̄nt fieri sortes. vt in. d. c. nō exemplo. et q. v. nō liceat. Cum enī nō supest humanū auxilium: tūc recurrere possum⁹ ad diuinū. xxij. q. ij. querit. Et in duobz fm̄ leges ad sortes recurrit. vt. ff. de iudi. h. cū ambo. l. co. del. l. si. in p̄n. et Aug. dixit q̄busdam cum ciuitas eēt obfessa et dubitaret clerus q̄ deberent fugere q̄ manere: qz sorte illud eēt dirimendū hec glo. Et iō dicit Jo. de san. qz ad hoc qz sorte sit licita tria req̄runt. s. publica et cōis utilitas. irrefragabilis necessitas. vt. s. p̄ auxilium humanum nō possit subueniri. alr̄ enī esset tentatio dei. Tercio. p̄corz et vnanimis oīō. d. c. nō exemplo. vbi dī. si q̄ necessitate aliqua p̄puli deum putant sortibz exemplo ap̄lorz p̄solum. videāt hoc ipsos ap̄los non nisi collecto fratz. etu et p̄cibz ad deum fuis egisse. **Nota etiam Panor. in. c. fi. eēt eod. qz sorte nullomō p̄nt internenire in tractatu electionis. qz posset assumi indignus: cum sorte posset sup eum cadere. Item p̄ sorte tentat de. Et intellige hoc fm̄ doct. in electionibz ad officia eccl̄astica. Sec⁹ aut̄ inter laicos quo ad tp̄alia. qz h̄ vsus sortis nō reperit in illis. p̄hibitus. ex q̄ tantū se subiiciunt fortune. Et ita in multis locis faciunt laici. eligentes officiales p̄ ballotas. Melius tñ puto abstinentiū qz militant rōnes superius allegate. vide d̄ hoc s. Electio. j.****

Qui dicunt sortilegi. Rñ. fm̄ Direc. Sortilegi sunt qui sub nomine fidei religionis per quasdam quas sanctorū seu ap̄lorū vocant sortes. Aut quarumcūqz scripturaz inspectione: futura p̄mittūt. xxvj. q. i. c. j.

Quot sunt spēs diuinationis seu sortilegiorū. R. qz genus diuinationis a perfis ortum habuit. Et q̄ tuor sunt eius genera sicut quatuor sunt elemēta. Fit enī diuinationis in terra q̄ geomantia vocat. a geos qd̄ est terra. et manthos qd̄ est diuinationis. Secdo fit in aqua. Et hec ydromantia vocat. ab ydor qd̄ est aqua. Tercio fit in aere q̄ arimantia appellat ab aere. Quarto fit in igne q̄ vocat pyromantia. a pyr qd̄ est ignis: q̄ omnes diuini dicti sunt. q̄si deo pleni. qz diuinitate se esse plenos silant. **Doz aut̄ diuersa sunt noīa. Nam q̄dam arioli vocant. eo qz circa aras ydolorū nepharias p̄ces emittūt: et inde rñsa accipiūt. Quidam auruspices dicunt q̄si horaz inspectores. qz dies et horas in negocijs agen-**

dis et opibz custodiūt. **Quidam augures dicunt. qui volatus anium intendunt aliaqz signa rez vel obfuationes in puilas hominibz occurrentes obseruant. Alij astrologi dicunt: eo qz in astris augurant. Ista tñ scientia fm̄ Jo. an. et Panor. in se nō est mala nec p̄hibita cum sit vna de septem artibz. Et iura p̄miant has sciētias. l. j. ff. de va. et extraor. cogni. Tñ ex eius occasione homines incidūt in ydolatriam. qz credunt supcelestia dare necessitatē hominibz. tñ si volūt p̄dicere ea q̄ causant ex corpibz supcelestibz. vt eclipsim lune vel solis. vel siccitatem. vel h̄ndantiaz frumenti et non peccant. aut volunt p̄dicere casus fortuitos hominum certitudinaliter hoc asserentes: p̄sertim in bis que dependent a libero arbitrio. et tunc peccant. De ista materia sortilegiorū vide s. Confessor. j. Quidam enī dicunt genetalion p̄pter p̄siderationes naturaliz diez. Item non damnant rustici et medici qui seruant tempa ad seminandum vel incidendum ligna. et ad medicandum. et minuendum. et similia. de quibus certa et manifesta ratio reddi potest fm̄ naturam. xxvj. q. ij. illud. Prohibent tamen omnes ligature et superstitiones et remedia que medicorū disciplina p̄demnat. Similiter impationes et characteres et multa alia que in dicto ca. illud. continent̄ expresse. Item si quis symbolum et orationem dominicam scribit in carta. vel ponit sup aliquem infirmum ad hoc vt deus tñ in hoc honoret: non reprobatur: dummodo nulla alia supersticiosa obseruantia miscat. xxvj. q. v. non liceat. fm̄ Donal. Item ex hoc dicunt quidam qz non sunt reprobanda breuia que fiunt in ascensione. cum non contineant nisi verba euangelij. sed supersticiosum est si credat qz minus habeant efficacie si scribantur post lectum euangelium. aut post missaz. aut alio die qz sic p̄ferunt verba euangelij que ibi continent̄. Illa tamen breuia in quibz scribunt quidam characteres et quedam nomina insitata. quasi nomina dei ineffabilia. et in quibus dicitur quicunqz super se portauerit istud breue non periclitabitur. vel sic et sic. aut illud. aut illud bonū sibi eneniet. p̄culdubio reprobanda sunt nec portanda. et peccant qui scribunt ea. aut portant. aut donant. aut vendunt. aut portanda docent. nisi adeo fuerint simplices qz ignorantia debeat eos excusare. que nō excusat si sup hoc fuerint admoniti hec Donal.**

Quid de carminantibz vel carminatoribz. qui carminant infirmos vel pueros vel animalia. nūquid peccent mortaliter. Respond. fm̄ Donal. Si nil supersticiosum dicunt. vel docent. aut faciunt. sed tñ vtrūqz licitis precibz et adiurationibus sicut per passionem et crucem et similia: non est dicendum qz peccent mortaliter. nisi talia fecerint post p̄hibitionem ab ecclesia sibi factam. S; dicendum est qz p̄hibendi sunt viri et mulieres a talibz quia multa inutilia et supstitiosa solent admisceri. nisi forte sit sacerdos et religiosus et discretus. aut etiam laicus. siue vir. siue mulier excellentis vite et probate discretionis. qui fusa oratione super

infirmum non sup pomum. aut piz. aut cingulū
aut silia sup infirmates manū imponāt iux illud.
Sup egros manū imponēt zc. Nec sunt hmoi p-
sone pphibēde a talibz. nisi forte timeat q ad exem-
plū illoz scilicet z supstituti carnūates sibi vsur-
pent absum: tuentes se exemplo illoz.

Quid de diuinationibz vel inuestigatibz occulta z
hmoi p inspecōz astralabij. aut incriptōes vel in-
specōes in libris. **R.** fm **Dir.** q nullo mō hz. ex. e.
c. j. z. ij. hz. xxvj. q. ij. hi q. **Dir.** q loquit de ppati-
na pmissione. qz potū pmittit lortez qz ad demo-
nia pfulenda accedere.

Quid frēqnt eneniat q diuini p dicit. **R.** Aug.
soluit hanc. q. xxvj. q. v. nec mirz. dicens hoc fieri
pmissu dei. vt illi q hoc audiūt pbēt i qli fide sint.

Quid liceat requirere a moriente q reuelat statuz
suum post mortē. **R.** fm **Tho.** in qlibet. Nulla
inordinatio vī si qz reqrat a moriente cognoscere
statū eius post mortē: subijcēdo tū hoc diuino iu-
dicio. vñ nulla rōne vī q hoc dici debeat pēnū: ni-
si forte ex dubitatōe fidei de futuro statu: qli in q-
rendo temptando in qrat.

Quid ars notoria sit licita. **R.** fm **Tho.** q est
oīno illicita: z a xpiano fugienda. p quam qdam
nitunt sciaz acqre. hz oīno inefficax est. z sūt ibi
qdam pacta implicita cū demone.

Quid de incantatōibz spētū z aīalium. **R.** fm
Tho. si respectū hēat solum ad vba sacra z ad
vntem diuinā: nō est illicitū. hz plerūqz tales incā-
tationes hūt illicitas obfūatias z p demones for-
tunt effectū z pēpue in spētū. qz spēs sūt p-
mū in fīm demonis ad hoīem decipiēdum.

Quid de sacerdotibz q cā doloris altare erunt
lacris vestibz. aut imagines lugubi veste opunt.
aut plura luminaria subēbūt. **R.** fm. talia fieri pph-
bent. xxvj. q. v. qz q. Et nisi faciēs purgauerit se
pnia: dz deponi fm **Ray.** nisi forte faceret qz me-
tuit paminatōz sacroz. vel subuersionē fidei. vel
obsidionem z hmoi. nam in tali facto plus hūmi-
litas qz dolositas declarat. vt in. d. c. quicūqz. **Le-**
tez qz aliq in aggnatōz cessatōis a diuinis: imagi-
nes psternt vtriciis z spinis supponūt: penitus
reprobaf. ex de of. oz. si canonici. li. vj.

Quid de qbusclaz mulieribz q dicit vel credūt
se de nocte cū diana dea paganoz vel cū herodia-
de z innumera multitudine muliez eqtare super
qsdam bestias z innumera spacia trāsire. z multa
hmoi. z q ab eis aliq creature pūt in meli mutari
aut transformari. **R.** fm **Ray.** A maligno spū
mentibz fidelitū talia fantasmata irrogant. nā dya-
bolus trāsformās se in diuersaz spēs psonaz. mē-
tem quā captiua tenet: multiplicat deludit. nec dz
aliqs intāra venire stulticiā: vt credat qz bec q in
somnia z in spū tū sunt: in corpe fiant. als infide-
lis est z pagano deterior. xxvj. q. v. epi.

Quid diuination q fit p lōnia sit illicita. **R.** fm
Tho. Si qz vñ somniis ad pēgnoscēdum fut-
tura fm q somnia pcedūt ex reuelatōe diuinā vt
somnia pharaonis. vel fm qz pcedūt ex naturali
cā intrinseca: vt cū hūdans humore frigido som-
niat qz sit in aq: siue extrinseca. vt ex aere. vel impf-

sione celesti qntū se pōt talis virtus extendere. nō
erit illicita talis diuination. Si aut diuination hmoi
causet ex reuelatōe demonū: cum qbz pacta hūt
expssa. qz ad hoc inuocant. vel tacita. qz hmoi di-
uination extendit ad id ad qd nō pōt se extendere.
erit diuination illicita.

Que pena sit sortilegoz. **R.** diuinatores z male-
fici fm leges capite plecti dnt. z si accedant ad do-
mū alteri dnt cremari. Item oīa bona ipsoz dnt
publicari. vt. **L.** de male. l. nullus. l. nemo. z. l. cul-
pa. **Sz** fm canones: si qdem pēnū occultū sit: im-
ponit pnia. xl. diez. ex. e. c. j. Si vō notozū: encha-
ristia denegaf. de ple. di. ij. p dilectōne. Item si sit
clericus. deponendus est z in monasterio detru-
dendus. Si laicus. excoīcandus si pniaz agere re-
nuit fm **Do.** xxvj. q. v. non oportet. z. c. si qz eps
z. c. aliquatū. **Sz** z crescente ptumacia: crescere dz
z pena.

Sz nunqd efficit irregularis q talia facit z ma-
xie enormia. vt q sacrificat deo nūmoz. i. dyabolo
vt fiat diues. vel cum de sacramētis ecclie. vel cor-
pore xpī. sortilegium facit. **R.** fm vñ. Si talia no-
tozia sint: generant irregularitatem z indigent di-
spensatione. Si vō sint occulta: non. qnis fm qd-
dam idem sit. Aliqbz tū vī q neutro mō efficiant
irregulares. qz nullo iure canet p. c. is q. de sen. ex-
cō. li. vj. De hoc vide s. **Clericus.** ij. z irregulari-
tas. ij. De hac etiā materia sortilegoz. vide s. **Me-**
reicus.

Sponsalia. quid sunt.

R. sunt futuraz nuptiaz pmissio. z
dicunt sponsalia a spondendo. i. pmit-
tendo. quō aut pbanē spōsalia z in qua etate. z an
p pcuratorem pbi possint z multa alia de hoc vi-
de s. **Matrimonij.** ij.

Quid si qz accepta manu mulieris dicat. **Do** ti-
bi fidem de te in vxorem accipiēda. z illa nihil nū-
det. nunqd sunt pēta spōsalia. **R.** fm **Sul.** Re-
uera non pūt pbi ex altera pte tū. nec claudicare
possunt. ille tū qui taliter dedit fidem tenetur eam
ducere si illa voluerit. Si autem noluerit nō est cō-
pellenda: nisi aliquo mō ofēderit mulier accepta-
re qd agebat. puta. si ante fidem datam tractabat
inter eos de sponsalibz vel matrimonio. z ipsa re-
qzita spōte manū dedit ad fidē recipiēdā z hmoi
tūc em essent pēta sponsalia.

Quid si li qui contraxerunt sponsalia tene-
antur contrahere mīmonij. **R.** fm. si sponsalia te-
nuerunt. vt qz in etate debita pēta fuerunt. tenēt
p̄here simul. nec pōt alter eoz p̄here cum alia pso-
na. z si contraxerit. l. per verba de pūit. tenet qui
dem scdm matrimonium. extra eo. c. ficut. hz agere
debet penitentiam de fidei mentita. Et multo ma-
gis si interuenerat iuramentum. extra eod. ex lite-
ris. el. ij.

Quid vtrum iste qui non vult contrahere debe-
at cogi per censuram ecclesiasticam. **R.** fm. qz prius
debet moneri. vt extra eo. requisitū demum pōt
cogi per censuram ecclesiasticam. siue huiusmodi
sponsalia sint iurata: siue non. fm **Paro** mītan: h

difficultas ex quo factum est in obligatōe alterius impedit pmissionē pene. vt in l. si vebēda. ff. ad l. ro. de iac. Idem Jo. pagli. Pro hoc. q. sicut pmit- tens p iuramentū euitat pium si fecit qntum in eo est. vt no. glo. in c. ex lris. d. ij. extra eo. g. eo- dem mō dz vitare pene pmissionē. hanc etiaz opi. sequit. d. an. et vō tenē Bar. in silibz terminis in l. ptinu. S. illud. ff. de v. ob. z hoc nota. Nā cōiter accidit q. q. s. pmitit p filio. vxore. seu amico q. ra- tificabit p̄ctum sub pena. q. si iste pmissor facit qm- tum in se est euitat penam. Nec pcedunt vbi pe- na p̄sistit in p̄endo. seu diminuēdo patrimoniu suū. S. q. p̄sistit in lucro captādo. puta. dono vl' lego tibi. c. si p̄xeris m̄rimoniū cū. S. nunq. d. vale- at. Et est dicendū q. inter extraneos valet: seu ali- os a p̄bentibz. vt p. Bar. in l. ticio. S. ticio. ff. de cō- di. z demō. S. inter ipos p̄bentes nō valet. vnde si dico. pmitto tibi. c. si mecu p̄traxeris nō valet m̄rimoniū. vt in l. si ita stipulat. S. si tibi. ff. de v. ob. Ratio est: q. intuitu libidinis videt illam in- ducere ad matrimoniu. Que rō cessat inter alios a- contrab. t̄ibz. Hoc tū limita singularit̄ nisi is cui facta eēt pmissio foret nobilior. q. tūc videt dōare potius animo p̄pensandi rōne nobilitatis. p hoc qd notat Bar. in l. j. C. de dona. ate nup. Tercia qd. nunq. d. pignus possit interuenire p securitate matrimonij p̄bendi. vt sic matrimonio nō secuto recipiens lucet pignus. Inno. in d. c. gēma. tenu- it q. sic. q. loco arraz pōt pignus tradi. Idem ten- net spe. Jo. an. dicit distinguendum in qualitate psonaz z quantitate pignoris. vt s. dictum est in arris fm eum. Bar. in d. l. ticio. dicit q. potest in- teruenire: dūmodo pignus p̄sistat in quantitate z realiter tradat. Que opinio nō placet. d. an. q. vi- det in effectu p̄cludere q. nisi p interesse p̄stādo non potest pignus interuenire: q. cum sumus ex- tra casum. l. si. C. e. non valet pmissio alicuius pe- ne. Nam illa lex solum pmitit arras. Item pignus non potest duplicari ex alia pte. Et sic p̄ctus non esset equalis vtriqz parti. put requirit illa lex si. Et hec opi. placet Panor. in fauorem libertatis m̄ri- monij. Quarta questio. nunq. d. saltez interesse pe- ti possit a retrocedente si sponsalia fuerunt p̄cta p stipulatōez. Et quo ad ius canonicum non refert vtrum interuenerit stipulatio vel pactum nudū. Ita de are. Ay. z p̄muniter doct. in l. j. C. e. z in d. l. ticio. tenent in distincte q. nō possit peti: nisi do- lose ps se habuerit. Nam tūc altera ps poterit pe- tere actione de dolo. Non aut̄ principaliter. ppter stipulationem. q. ex p̄essione iur. potest q. s. rece- dere a sponsalibz. vt. l. j. C. e. Item ne aliquo mo- do intimidet matrimonium. ppter solutionem in- teresse. Et hec opinio satis placet: tum fauore ma- trimonij: tum quia sumus extra casum illius. l. si. hec Panor.

Vn quibz casibz soluunt sponsalia. Rū. fm do- cto. in octo. Primo si alter sponsoz transeat ad re- ligionez. eē de puer. p̄u. ex publico. nec p̄dit arras quas dedit. z illas quas recepit restituet solum in simplicum. C. de epis. z cle. l. deo nobis. Secundo. soluunt sponsalia qm sponsoz non inuenit. quia

transiit se ad aliam regionem. Si tamē hoc fuit culpa eius qui p̄s est. debet accipere aliquam pe- nitentiam de periurio z de pmissione non fuata. Et si terminus in sponsalibz non fuit appositus de p̄bendo. tunc fm leges p̄s tenet expectare ab- sentem p biennium: si in eadem puincia p̄s fue- rit. vt. l. e. l. ij. t̄i fm Hosti. Iudex inspecta qua- litate psonaz poterit tempus abbreviare: vel pro- gare. Tercio soluunt si alter sponsoz post p̄cta spō- salia incurrat lepraz vel paralim: seu amittat ocu- los vel nasum. seu quicqz turpius ei eueniat. extra de p̄u. lepro. c. literas. z extra de iureiur. quemad- modum. etiam si iurata fuissent sponsalia. Secus si esset matrimonium p̄ctum per verba de p̄senti. Nam tunc solui non potest nisi per ingressum re- ligionis. Quarto. si superueniat affinitas. puta. si sponsus cognouit p̄sanguineam sponse. vel econ- uerso. extra de eo qui co. consang. vxore. l. i. c. ij. Et ad hoc p̄bandum sufficit sola fama. extra de p̄iur. super eo. vel fm Hosti. sufficit vnus testis. extra de testi. sup. eo. Secus tū si prius fuit matrimoni- um p̄ctum p̄bim de p̄senti. Quinto. soluunt spō- salia si mutuo se absoluunt fm cōiorez opi. put no. Panor. in c. p̄terea. eē eo. hoc etiam p̄cedit si spō- salia eēt iurata: s. qdam dixerint q. hoc p̄cedit ex p̄paratiua pmissione ne deterius inde p̄tingat: q. line peccato hoc facere sponsi nō possunt. s. p̄ima opi. placet Panor. Nam si p̄cederet ex tolerantia pape: papa non induxisset similitudinē in dissolu- tione societatis. Sicut ḡmero iure socij p̄nt libere mittere iuramentum iura z sponsi. z ad ter. cum di- cit. in patientia. Dic q. habuit respectum ad vulgi opi. Nam vulgares putant q. isti incurrant p̄u- riū. Et p hoc isti sunt inducendi ad p̄bendū. hanc opi. qm cōiorez sentit Inno. q. dixit q. aut iuramē- tum p̄stat deo. z nō pōt remitti ab homine. Et dē p̄stari deo qm q. s. iurat volens p̄ncipaliter p̄placere deo. Si aut̄ intendit ad tpale comodū hoīs tūc dē p̄stitum homini. Et aduerit q. licet omne iura- mētum p̄ncipaliter tendat in deū. q. obligatio sp̄- maria acq̄rit deo. vt in c. debitores. de iureiur. tū qm p̄cernit debitum hominis. de recipit iuramē- tum ad illius comodum. z sic illo remittente deus etiaz remittit. Ex quo pōt inferri. si iurauit ducere aliquam mulierē intuitu dei in vxorem. nō pōt il- la mibi remittere iuramētum. Sexto. si alē eoz fu- erit fornicatus. in q. casu licet alteri repellere forni- cantem. d. c. quemadmodum.

Vs qd si sponsa ab alio violenter fuit cognita: Rū. No. dic q. nō dz cogi talē ducere. Hoc vey fm Vg. z glo. Ray. si vir velit ad ordines pmoue- ri. Alē cogendus est ducere ex quo mulier nō fuit in culpa. vel q. culpa p̄cessit sponsalia. id obijci nō pōt. d. c. quemadmodū. nisi fm Vg. si tpe despō- sationis credebatur eam esse virginem. z an carnalē copulam p̄stiterit sibi esse corruptam. pōt eam di- mittere. Idem z fortius dic de fornicatione sp̄uali. Septimo soluunt z soluta sunt sponsalia qm spon- sus vel sponsa p̄bit cum aliquo p verba de p̄senti vel etiam p verba de futuro z sequit carnalis co- pula. Octauo. qm impubes qui contraxit spou-

ex postfacto testamento decedere intestatus. **C.** de colla. l. vt liberis.

¶ Quis succedit alicui ab intestato? **Rñ.** iure cõmuni laico morietur p̄us succedunt descendentes. secundo ascendentes. deinde collaterales. primos; vt in auten. de here. q̄ ab inte. circa p̄ncipiũ col. ix. et ibi p̄ q̄ fratres et sorores cõiuncti defuncto ex vtroq; parete vocantur sicut parētibus. his aut̄ oib; deficientibus succedit vir uxori et e converso. **C.** vii. vir et vx. l. i. vltio succedit filio. **C.** de bo. va. l. j. lib. x. Clerico q̄q; ab intestato morietur succedunt agnati s̄m ordine p̄notatũ in bonis q̄ sibi intuitu p̄sone obuenerunt. xij. q. vltia. c. si. quibus omnibus deficientibus succedit ecclesia quasi fiscus. vt extra de suc. ab inte. c. j. vbi aut̄ dubitat̄ an bona sint ecclesie vel clerici. vide s̄. **C.** clericus. iij.

¶ Qui aut̄ dicant̄ agnati vel cognati. vide supra **Feudum.**

¶ Quis succedunt descendentes? **Rñ.** In successione ab intestato p̄ma cã est descendentiũ; vt s̄. dictũ est. **¶** In successione mortui patris. vel filij. liberi ei? si sunt omnibus alijs p̄ferunt. P̄mi quidem gradus equalit̄ nepotes et vteriores in stirpes non distinguendo sexũ vel ius patrie p̄tatis. Succedunt ergo p̄mo filij si sunt; siue masculus? siue femina equalit̄. **¶** Nepotes aut̄ succedunt in stirpe. i. in eã parte quã parētes eorũ habituri erant si viuerent. **C.** de su. et le. here. l. ij. et i. aut̄. in successione. ibi posita.

¶ Quis succedunt ascendentes? **Rñ.** deficientibus descendētib; succedunt ascendētes hoc modo q̄ defuncto filio siue liberi parētes si soli sunt succedunt; salua p̄rogatiua gradus; q̄ p̄ p̄ferat̄ auo si ambo sup̄sunt. **¶** Et si pari gradu sunt parit̄ succedunt. p̄mi in dimidia et materni in alia dimidia. licet dispar sit numerus vt si ex vna pte sit t̄ris au? m̄nus; et ex altera auus et auia p̄mi. **¶** Si cũ parētibus sint fratres vel sorores ex vtroq; parete defuncto p̄iuncti; vocant̄ cum ascendētib; i gradu p̄mi in virilẽ portionẽ. i. succedunt equalit̄ cũ p̄re et m̄re et auo et auia et alijs descendētib;. **¶** Idẽ etiã est de filijs fratru ex vtroq; latẽ p̄iunctoꝝ. et ita succedit femina sicut masculus. **¶** Nec refert vtrũ sit suus vel emancipatus; vt. **C.** ad ter. auten. defuncto.

¶ Qui aut̄ dicant̄ heredes sui necessarij vel extranei? **Dic** q̄ heredũ. Alij sũt necessarij t̄m. Alij sui et necessarij. Alij extranei. **¶** Heres necessarius est seruus q̄ instituit̄ heres a dño suo. ita tamen si cõsequat̄ hereditatẽ et libertatẽ sicut ex dñi testamento; vt q̄ tempore testamēti et mortis erat in domini p̄tate. sic etiã ignorans et inuitus? sit liber et heres. vñ velit nolit tenet hereditatẽ etiã suspectã adire. et ideo dicit̄ necessarius. **¶** Sui et necessarij sunt liberi qui sunt in p̄tate testatoris tpe mortis; vt filiuffa. et descendentes ex masculino filio. filij v̄o filie sunt in p̄tate patris eorũ et auj p̄mi. **¶** Dicunt̄ ideo sui; quia domestici; et vno p̄re; quodãmodo extimant̄ domini. **¶** Ideo v̄o dicunt̄ necessarij; q̄ d̄ iure ciuili cogebant̄ heredes fieri; sed de iure p̄torio p̄mittit̄ eis ab hereditate abstinere si velit. **¶** Extranei heredes sunt qui non sunt subiecti iuri testatoris; sicut filij emancipati. et liberi etiã a matre instituti vocan

tur extranei; q̄ femine non habent liberos i potestate. probant̄ hec iusti. de here. qua. et dif. in prin. et. s̄. sui aut̄. et. s̄. ceteri. **¶** Itẽ heres. Alius est testamentarius. vt qui est in testamento scriptus. Alius legitimus; vt is qui ip̄o iure et sine testamento defuncto succedit. Alius fideicommissarius; cui ex fidei cõmisso est hereditas relicta. Alius ẽ substitutus. scz q̄ alij substituit̄ heredi.

¶ Quis succedunt collaterales? **Rñ.** cessantibus ascendētib; et descendētib; p̄mo vocant̄ fratres similiter et filij alicui? fratris p̄us mortui. dico d̄ fratre illo et eius filijs; q̄ quidẽ frater de vtroq; parete p̄tingit eum de cui? hereditate agit. et veniunt in hereditatẽ dicti fratres et eorũ filij cum parētibus defuncti et eorũ primis in gradu ascendētib;. **¶** Et dicti filij fratris p̄ferunt illis fratrib; defuncti qui sunt ex vno t̄m parete p̄iuncti defuncto. **C.** de le. here. auten. cessante. **¶** Post fratres ex vtroq; parete. et eorũ filios admittunt̄ fratres; sorores; et eorum filij qui sunt ex vno latere t̄m; et isti etiã fratru filij p̄ferunt patrui defuncti et alijs s̄lib;. **¶** Post fr̄es et fratru filios; admittunt̄ qui sunt gradu p̄miores. **¶** Et si pares sunt; pariter admittunt̄. **C.** de le. here. auten. post fr̄es. **¶** Et **Cy.** ibi ex. d. aut̄. infert q̄ vteriores; post fratres et filios eorũ succedunt ex se; et ideo nõ p̄siderat̄ p̄sone eius a quo descendunt s̄ p̄siderant̄ t̄m p̄sone succedētes; et sic veniunt in capita. **¶** Secus in p̄cedētib; vt cũ tractat̄ de successione patruorũ. auñculorũ. amitarũ et matererarũ. vbi p̄siderat̄ p̄sone eius a quo descendunt. **¶** Et ideo veniunt i stirpes. vt s̄. auten. cessante. eo. ti. **¶** Et s̄m eundem **Cy.** p̄dicta faciunt ad questionẽ. **¶** Cõsuetudo ẽ q̄ filia nõ succedit in baronia. **¶** Donec quidãz baro habet fratres et h̄z nepotẽ ex filia p̄mota. **¶** Decedit. nõ quid admittet̄ nepos ad successioneẽ i baronia. **¶** Dic q̄ non; quia nepos iste venit ex p̄sone sue filie; et ideo repellendus. **¶** Sed pone q̄ nõ essent fratres neq; fratru filij; sed vteriores; tũc h̄z veniret nepos; q̄ tũc nõ p̄sideramus p̄sonã eius a qua descendit; vt dicta auten. post fratres. et auten. s̄. prima.

¶ An aut̄ filij duorũ fratru succedat̄ in stirpes vel in capita. **Cy.** in. d. aut̄. cessante. dicit q̄ i stirpes q̄ cũ semp̄ inueniant̄ filij fratru succedat̄ i ius patris sui. **¶** Et ideo cũ in eis inspiciat̄ p̄sone eius a quo descendunt; sicut pat̄ h̄et vnã partẽ; sic et dicti filij tantũdẽ habebunt. **¶** Hanc opinionẽ tenent **Ac.** **Ja.** de ar. **Dy.** et **Bar.** in dicta aut̄ cessante. **¶** Nota etiã s̄m **Bar.** q̄ illud q̄ dicit̄; vt s̄. sit ex vno parete vel vtroq; nõ habet locũ nisi quũ tractat̄ de successione fratru vel patruorũ. **¶** Secus si de successione vterioꝝ. **¶** Et **Jaco. bu.** cõcludendo materiaz trãsuerfalũ dicit q̄ si sint soli fratres; et tũc si sunt ex vtroq; parete veniunt virilẽ. **¶** Idẽz si oēs sint cõsanguinei vel oēs vterini. vt dicta auten. cessante et auten. sequenti. **¶** Si aut̄ quidã sint cõsanguinei; q̄ dã vterini. tũc i delatis a p̄re p̄ferunt cõsanguinei; **¶** In delatis a matre p̄feruntur vterini. **¶** In delatis aliunde admittunt̄ pariter. **¶** Nota t̄m **Asteu.** li. iij. ti. xxxv. **¶** **Gull.** et **Jo. de san.** n̄ sum. q̄ volũt q̄ si fr̄at̄ relinquit̄ fr̄at̄ et filios aut̄erius fratru; q̄ nepotes

nō vocabunt ad successionē patrui p̄momi. alle-
gāt ad hoc. l. si ex pte. ff. qd cū eo. Sec⁹ tñ fm eū
dē Jo. si aliqs b̄iet duos filios vel filias: 7 vn⁹ eo-
rū relicto filio mortuā: nā tūc fili⁹ vel filia 7 nept⁹ vel
nepos ex altero filio piter ad hereditatē vocant.

Vtrū nāles filij succedāt p̄i ab intestato: Rñ.
si legitimi n̄ sup̄sūt nec legitiz p̄iur tūc nāles ab in-
testato succedūt i duob⁹ vncijs. Ita tñ q̄ si m̄ su-
pest: vial ei portio d̄ ip̄is def. Et fz Jo. l. 3. vxo rñ
cipiat vel succedat: tñ facit ne naturales possint ea-
pe vel succedē: sicut 7 faciūt legitimū filij q̄ succedūt
7 repellūt nāles. Sz vbi repellunt nāles p̄p̄ legiti-
mā sobolē: vel legitimā puigē: debēt ip̄i naturales
pascia succedētib⁹ arbitrio boni viri. Sic autē 7 in-
q̄tū 7 qñ succedūt liberi naturales parētib⁹: ita et
intantū 7 toniēs debēt succedē parēs nāles fi-
lijs naturalib⁹: vt par pietas seruet eis. Et q̄ dicta
sunt de nāalib⁹ filijs: 7 de nāalib⁹ nepotib⁹ 7 p-
nepotib⁹ fuāda sunt. Et testamēto autē filij nāa-
les succedūt sic. Nā si ille pater naturalis habeat
legitimos filios vel nepotes. licz ei dare vel relinq̄re
naturalib⁹. corūq̄ m̄ri vnciā vnā nō vltra: vel soli
cōcubine femiunā: nō vltra. Ad autē vltra datū
est: applicat legitimis filijs vel nepotib⁹. Si autē nō
hēat legitimos filios vel nepotes: vel descēdētes: sed
hēat ascēdētes: legitima pte relicta ascēdētib⁹. re-
liquū intē naturales distribuere p̄t. Si autē nec ascē-
dētes nec descēdētes hēat legitimos. licet eos insti-
tuere in solidū heredes. hoc Jo. Qui vō s̄t ex dā-
nato coitu ab omni p̄orsus b̄ificio excludunt. vt
de nā. li. autē. licet. 7 i autē. ex p̄plexu. C. de in-
te. nup. Et glo. ibi in v. indigni. dicit 7 materne.
qd verū ē qñ coitus p̄ legē poterat accusari. als nō
vt ex meretrice: quo casu matri nō patri succedit.
De hoc vide s̄. diffuse. c. filius.

Et p̄ predicta p̄t solui questio quotidiana. An
sine plensu filioꝝ vel heredū adultera possit institu-
ere filios susceptos de adulterio. Dic q̄ si i loco vel
regiōe sit aliqua cōsuetudo sup hoc illa obseruāda
est. Cessante autē p̄suetudine: dic vt in p̄cedēti. S.
7 dicto. c. filius.

Sed qd de p̄suetudine aliquarū terrarū q̄ mor-
tuo aliquo sine filijs dñs terre totū accipiat: Rñ.
fm Hosti. Talē p̄suetudinē obseruādā: si p̄scri-
pta sit. Potest enī dñs allegare q̄ ab initio hoc pa-
ctū fuerit: q̄ tra sua erat. De hoc vide s̄. Pedagiū

Burdus. Vtrū surd⁹. mutus.
7 cecus sil' possit p̄bere m̄rimoniū: **D**u-
mo videt q̄ sic: q̄ p̄t m̄liere naturalit̄
cognoscē. Itē bz rōnez naturalē. In dñū videt: q̄
nūq̄ vidit m̄rimoniū p̄bi: nec audiuit. Et sic cuz
ignoret qd sit m̄rimoniū: nō videt q̄ possit cōsen-
tire i m̄rimoniū. **D**o. put recitat Pa 101. in. c. cū
apud. de sp̄s. dicit aiaduertēdū ē vtrū possit expri-
mere suū plensuz i p̄bendo. 7 dz admitti. als autē
repellit. Et gestis enī et signis discret⁹ iudex cōsi-
derabit. 7 i dubio plulēdus esset p̄nceps.

Dispensus fm Guil. dē qñq̄
quo ad se qñq̄ quo ad se 7 alios qñ. l. 2

sententiā canonis vel homis est suspensus. Et ta-
lis tenet abstinere ab officio. An autē alij teneant
abstinere. vid s̄. Cleric⁹. iij. 7 Excōicatio. vj. in fi.

An autē suspēsus ab officio dicat suspēsus a iur-
isditiōe. **G**lo. notabilis. in. c. audiuim⁹. xliij. q. i.
dicit q̄ suspēsus ab officio tñ nō potest ea q̄ sunt
officij. vtputa celebrare: sed bene p̄t ea que sunt
iurisditiōis. vtputa p̄ferre p̄bendā. Si autē q̄s est
suspēsus a iurisditiōe nō p̄t ea q̄ sunt iurisditiōis
sz bene p̄t ea q̄ sunt officij. Si autē suspēsus est ab
vtrōq̄ tūc neutrū p̄t. Sed tñ diclat⁹ fm glo. et
cōiter doc. in. c. cū dilectus. de p̄sue. q̄ suspēsus ab
officio nō p̄t iurisditiōez exercere: nec eligere: nec
b̄ificia p̄ferre. Et p̄ hac opi. facit. d. c. cū dilect⁹. 7
ter. a p̄io in. c. si celebrat. de cle. ex. mi. Et bec opi.
placet Inno. 7 p̄ost. q̄ dicit q̄ suspēsus ab offi-
cio 7 b̄ificio: vel officio tñ: vel simplici: intelligit̄
suspēsus ab omib⁹ p̄dictis: q̄ appellatiōe suspēsi-
onis in genere intelligit̄ de maiori suspēsiōe. ar. c.
si quē. de sen. ex. Secus dicit̄ in suspēsiōe a p̄difica-
lib⁹: vel in eo cui est interdicit̄ ingressus ecclesie.

Mā ista interdicit̄ nō extēdunt vltra i eis exp̄ssa.
Panor. aut̄ in dicto. c. cū dilectus. addit di. q̄ aut
q̄s est suspēsus minor suspēsiōe q̄ infligit̄ p̄ par-
ticipatiōne cum excōicatio. 7 illa nō p̄nat facultate
exercēdi iurisditiōalia nec facultate eligēdi sz solū
p̄ncipiatiōe sacroz. Et p̄pter hoc nō p̄t eligi in p̄-
latū. de hoc ē ter. clar⁹ i dicto. c. si celebrat. Aut est
alicui interdicit⁹ ingressus ecclesie. 7 tūc solū ē p̄na-
tus p̄tate exercēdi ordinē in ip̄a ecclesia. 7 si i ea cele-
brat efficit̄ irregularis: vt in. c. is cui. de sen. ex. lib.
vj. vii si extē ecclesiā celebraret nō incurreret penā:
de quo tñ dic vt ibi notat̄. hoc tñ interdicitū nō p̄-
uat facultate exercēdi iurisditiōalia vel eligēdi.

An suspēdit̄ cōus a p̄dificilib⁹. 7 tūc solū censet̄
suspēsus ab illis que depēdēt ab ordine p̄difica-
li 7 nō ab alijs: q̄ re puto q̄ sic suspēsus p̄t exercere
iurisditiōalia q̄ vt dixi iurisditiōalia s̄t sepata ab
his q̄ s̄t ordinis p̄dificialis: vt in. c. t̄ramissaz. de
elec. Et fm Do. sic suspēsus a pontificalib⁹ si cele-
brat in pontificalibus nō est irregularis: quia pon-
tificalia nō sunt de substantia celebratiōis: nec de-
bemus aliquem iudicare irregularē: nisi inueniat̄
expressam. Qñq̄ quis suspendit̄ a beneficio. Et
tunc nō intelligit̄ suspensus ab officio: vel iuridi-
tione. Vnde canonicus suspensus a suis benefi-
cijs potest eligere: vt in. c. cum vintoniensis. iur-
cto. c. cum in cūctis. de elec. Et nota glo. in dicto
c. cum vintoniensis. q̄ suspensio a beneficio soluz
extendit̄ ad fructus beneficiū: non autē ad fa-
cultatem administrandi in spiritualibus vel tan-
poralibus. Qñq̄ suspendit̄ quis ab officio 7 bene-
ficio simul vel suspendit̄ simpliciter. 7 tunc sine sic
suspensus ab homine: sive a canone inferente pe-
nam. vt in casu. c. j. de re iudi. li. vj. dicerem q̄ ta-
lis suspensio p̄nat facultate exercēdi iurisditiō-
nem spirituale 7 conferēdi beneficia 7 eligēdi.
Quod intellige durate suspensione. Mā ista sunt
fundata sup ordinē ecclesiasticū. Nam laicus nō
potest ista exercere. vt. xvj. dist. bene quidem. Si
ergo quis suspendit̄ a fundamento iuris videtur

[Marginal notes on the right side of the page, partially cut off and difficult to read.]

suspensus ab omni edificio qd est s. fundamentu
 j. q. j. cu paulus. Et nota qd verbu officij est valde
 lati. Nam quicqd hz electus est officij pter bene-
 ficium. ergo suspendedo te officio. video: te suspēde
 nedū ab ordine: sed etiaz ab omni officio clericali.
 Si aut quis suspendit simpliciter ab ordine. tūc si
 suspendit ab ordine pontificali: solū credo illū su-
 spēsum ab his que sunt ordinis ep̄alis. nō autē ab
 his q̄ sunt iurisdictionis. ar. eorū q̄ s. dixi: qm̄ quis ē
 suspensus a pontificali. Aut simpliciter q̄s ē suspē-
 sus ab ordine. et tunc dicerē. ppter quādam p̄ntiaz
 q̄ censet facta suspensio ab omib⁹ q̄ sunt fundata
 sup ordinē. vt a iurisdictione sp̄ali et omib⁹ silibus.
 Aut quis est suspensus ab officio. et censet directe
 suspēsus a iurisdictione sp̄ali et facultate eligendi et
 cōferendi bñficia p quādam p̄ntiā. De aut de an.
 in de. cupientes. de pe. ponit distinctōem Gal. de
 cal. qd aut quis est suspēsus ab officio: aut bñficio:
 aut vtroq̄. Si a bñficio: siue a iure: siue ab homie.
 nō est suspēsus ab officio: qz officiu nō est accessō-
 riū ad bñficiū: lz eōtra si est suspēsus ab officio
 aut per dictionē taxatiuā tm̄. aut simpliciter. Pri-
 mo casu planū est qd nō est suspēsus a bñficio: cuz
 tm̄ sit suspēsus ab officio: qz hoc sentētie. pmulga-
 tio voluit. Si aut est suspēsus simpliciter ab officio.
 aut hoc est ab homie: aut a iure. Si a iure aut p-
 pter crimē: aut ppter infamiā vel otumaciā. Si
 ppter crimē: tūc puto qd suspēsus ab officio sit su-
 spēsus etiā a bñficio. vt. c. eos. et. c. si quis sacer-
 dotū. lxxij. di. Si aut ppter infamiā vel otumaciā
 sit suspēsus ab officio: nō est suspēsus a bñficio.
 vt in. c. p̄byter si a plebe. ij. q. v. Si aut ab homie
 est suspēsus ab officio. Si hoc est ppter crimē gra-
 ue: tūc est suspēsus etiā a bñficio. Si autē ppter cri-
 mē leue vel etiā ppter infamiā vel otumaciā. nō ē
 suspēsus a bñficio. Si est suspēsus ab vtroq̄. aut
 hoc est p dictionē. et. et tūc planū est. Aut p dicitōz
 vel. et tūc puto qd talis sentētia nō valet ppter icer-
 titudinē fm̄ Hof. hec ille. Inno. aut dicit simpli-
 citer qd suspēsus ab officio tm̄: non dz p̄cipere fru-
 ctus bñficioz. p. c. pastoralis. de ap. Sed Hosti.
 hoc intelligit qm̄ est suspēsus p graui cā. Secus si
 p leui vel infamiā: et nō ē otumar.

¶ Sed que rē de notabili. q. Quis possit absolue
 a predicta suspensioe: Pau. in de. monasterioz. d
 re. ec. nō ali. dicit qd aut papa ponit penā suspensi-
 onis vel interdicti. ppter otumaciā canonē cōden-
 do. et tūc putat qd inferior possit absolue. extra d
 sen. excō. nup. nisi ip̄e papa sibi reseruet absolutio-
 nez: vel alteri exp̄sse et determinate p̄sone. hoc tenēt
 Ug. Ho. Inno. Ber. et Jo. in glo. xj. q. j. si inimi-
 cus. et. xvj. q. vij. si q̄s. et. Ho. Idē iudiciū ē si p̄sti-
 tutionē inferioris approbat et cōfirmat de insti. ex
 frequētib⁹. Plus enī nō opatur p̄firmare q̄ p̄de-
 re sentētiā. et hoc nisi alteri reseruet absolutio. Si
 vō pena suspensiois et huiusmodi sit p̄sentētiā ab
 homie: tūc ligās dz absolue: nō inferior. extra de
 offi. or. cū ab ecclia. saluo casu. c. pastoralis. eo. ti.
 Idē tenet Sui. in spe. Idēz panor. in. c. tam l̄ris.
 de testi. quo ad hoc vltimū. scz quādo est ab homi-
 ne. Si vō suspensio sit p̄petua que habet vim p̄-

nationis nō habet locuz absolutio: s; necessaria est
 dispēfatio et p̄ns collatio. et tūc est videre an tale
 sit crimē in quo possit ep̄us dispēfate: vel nō. Et i
 p̄mo casu poterit ep̄us dispēfate et cōcedere. puta
 bñficiū: vel officiu quo ad p̄cessionē executōnis
 ordinis. In secūdo casu nō poterit. vide tm̄ singu-
 larē limitationē ad p̄dicta: quā facit glo. in de. j. d
 bere. q̄ vult qd aut suspensio lata auēte iuris habz
 terminū annexū: et nō relaxat p̄ inferiorem ne fru-
 staref̄ ip̄ius effectus. et hoc casu intellige glo. in. c.
 cupientes. in v. suspensos. de elec. li. vj. Aut non
 hz t̄pus determinatū: et si supior sibi reseruauit ab-
 solutionē. tūc idē dicendū. ar. d. c. nup. Aut nō re-
 seruauit: et p̄t ar. d. c. nup. hec glo. que licz cōiter
 approbet: tm̄ nō placet Panor. in dicto. c. tā litter?
 Ideo aliter distinguit. qd aut suspensio sit in penā
 aut in otumaciā. Primo casu inferior non p̄t su-
 spensionē relaxare: qz nō debet remittere penā in-
 flictam auctoritate iuris. ar. ij. q. ij. notandū. nisi
 forte vellet dispensare in casibus sibi p̄cessis iuxta
 materiā. at si clerici. de iudi. Nec obstat. d. c. nup.
 quia loquitur in excōicatione que nō est pena: sed
 medicina nec est p̄petua: sed ferē sub quādā cōdi-
 tione tacita donec satisfecerit. vnde ep̄us relaxan-
 do cū satisfactioe nil noui facit: sed potius ius cōe
 exequit. sed in casu nostro remitteret penā. Et pa-
 ria sunt quē suspēdere. ppter defectum p̄petuo: vel
 simpliciter. vt extra de cōsti. ex l̄ris. Si vō fuit fa-
 cta suspensio ppter otumaciā: tunc p̄cedit equipa-
 tio ad excōicationē. et p hoc dico Inno. nō bñ di-
 cere in. c. ij. de solu. qui simpliciter idem sentit esse
 in suspensioe qd in excōicatione. Et intellige infe-
 riorē in casibus p̄dictis posse absolue: quādo
 excōicatio vel suspensio est lata a canone. Secus si
 ab homie. hec Panor.

¶ Que aut sit differētia inter suspensioē. depōsi-
 tionē. et degradationē stricte sumēdo ip̄os termi-
 nos. nā large frequēter sumūtur in iure vnū pro
 alio. Suspensio enī importat p̄uationē executio-
 nis legitime ordinis vel officioz eccliaſticoz sim-
 pliciter: vel ad t̄pus. et cū spe dispensatiōis: q̄ q̄q̄
 a iure: q̄q̄ a iudice inferē. Depositio importat p̄-
 uationē executōis legitime officioz et bñficioz
 eccliaſticoz possessiōis simpliciter: et ex toto absq̄
 spe restitutiōis: retento tamē p̄uilegio clericali: q̄a
 cōueniri nō p̄t i iudicio seculari: nec capi: nec pu-
 niri a laicis. et fit p̄sentētiā homis cōiter. Nec p̄t
 inferri hec pena ab inferiori ep̄o q̄ hoc agere p̄t
 erga pp̄iū subditū: assistēte sibi canonico numero
 ep̄oz: si ē in sacris. alō sufficit pp̄ia sentētia ep̄i sine
 aliorū p̄sentia. Depositus aut et degradat⁹ nō p̄t
 restitui ad officia sua nisi p̄ dispensationem pape.
 Degradatio vltra penā depōsitiōis hoc addit. q̄a
 p̄uat p̄uilegio clericali omni cū certa solēnitate.
 character tamē ei auferrī non potest. de hoc vide s.
 Degradatio.

¶ Vtrū suspensio possit suspēdi p̄ appellationēz?
 Rñ. Sicut excōicatio: sic ab officio v̄ ingressu ec-
 clesie lata suspensio p̄ appellationē sequētē minime
 suspendit. vt ex de sen. ex. is cui. li. vj.

¶ Vtrū suspēsus a participatiōe: vel collatione
 ff ij

Tabellio

sacramentorum si contrafaciat sit irregularis: **Rū.** **f. m. Inno.** et **Do.** q. nō. extra de cle. ex. m. si celebrat. Talia enim nō sunt ordinis: q. et laici picipāt sacramētis et pferūt sacra.

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

Tabellio est publica

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

cri sunt. vt notat. **xxij. di. l. sum.** Sed ubi b̄ficiū nō sufficeret posset hoc exercere. **Ma**z talis nō p̄e dici b̄ficiat. **ar. c. ij. de trālla. p̄la.**

Sed qd̄ si clericus i sacris nō h̄z b̄ficiū: **Rū.** p̄anoz. q. p̄t hoc officio vti. imo plus dicit **Jo. an.** q. hoc officium nō p̄hibet p̄se clericis: s̄ causatiue s̄z p̄ subtractionē b̄ficij. **Et** p hoc p̄z q. nō p̄t in distincte clericis i sacris p̄hiberi hoc officium. **Et** hoc placet p̄anoz. vt possit vti si nō h̄z b̄ficiū: cui possit tūc exercere negociatōez honestā.

Quid si clericus de facto: hoc statuto nō obstāte fecit instrūm. **Quid** teneat. **Inno.** dicit q. si fecit instrūm ante q. ei interdicit: tenet. **sec. si** postea. **Et** p̄t esse rō **f. m. Jo. an.** q. interdictio officio: interdicit ei? executio. **ar. de appel. c. pastoral. als** bec in dictio eēt delusoria. **Sz** ipe **Jo. an.** tenet q. sine p̄cedat in dictio sine nō valere instrūm. **lz** p̄uari possit b̄ficiio. **Donet** q. ibi bec sola pena imponit. vñ aliā inuenire nō debem. **De. de an. ipugnat** hoc dictū **Jo. an.** q. pene appositio: in actu iure p̄hibito nō cōfirmat actū s̄ inhibitionē attentatū. vt notat **Bar. in. l. p̄tor. ait. ff. de no. op. nū. vñ** melior rō videt **f. m. cū p̄ dicto Jo. an.** q. annullatio instrūmēti. p̄pter carentiā fidei nō p̄cernit ip̄m clericū: s̄ p̄tes q̄b? p̄hibito nō est facta. **Et** p hoc forte nō esset malū distinguē **f. m. cū.** q. si publice p̄dicta solēniter publicata sit facta interdictio clericis: ita q. potuit versit̄ trāsire i noticiā p̄p̄i: nō valebūt instrūm. als **sec.** sicut obseruat in **p̄digo: cui** bonoz administratio ē interdicta. vt. **l. is cui bonis. ff. de v. ob.** **Et** p̄anoz. videt̄ p̄cludere q. clericus aī interdicitū si cōficit instrūm: tenent. ex quo tolerabat in officio rōne publici officij. **Si** vō fuit clericis p̄superiorē interdictū: et tūc aut palā et publice. et non valebit instrūmētum: q. gesta rōne publici officij post interdictū superioris nō tenet: vt in **c. veritat. de dolo et cōtu.** **Nec** p̄t allegari tolerātia: ex quo publice emanauit p̄hibito. **Aut** interdictū n̄ fuit publice factū. et tūc tenet in p̄iudicium p̄hibiti vt possit b̄ficiio p̄uari: vt in **d. c. sicut.** **Sed** gesta rōne publici officij tenet: saltē q. ad igno:ātes. vñ de hoc s̄. **Absolutio. j. et Cōfessio. iij.**

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**

Ubi tēpus ponit sine p̄finitōe: vt cum q̄s sine tēpis p̄finitōe b̄ficijs p̄uauat: p̄petua p̄uatio intelligit. vt. **L.** de pe. l. seruus. p hoc facit qd̄ s. dixit p̄anoz. q. paria sunt quē suspēdi p̄petuo: et simpliciter. **Ad nota.**